

احمد الشقيري

Thoughts of a young man

رازه کانی گه نجیک

• ————— و: شۆخان فریاد ————— •

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

PDF کتابیں پرمخت شعری

Public Figure

لڑہ

پاشترین و پامسودترین و پر خونہترین کتابیں

پر خونہ و پر شلوہ PDF داگرہ

Ganjyna

لنشی کتابیں کتابیں

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

Ktebi_PDF

رازه‌کانی گهنجیك

نعمه‌د شوقه‌یری

وهرگیتپانی: شوخان فریاد

ناوى كىتىپ: رازەكانى گەنجىك
 ناوى نووسەر: ئەحمەد شوقەيرى
 ۋەرگىترانى: شۇخان فرىاد
 پىنچاچوونەمەي: جوتيار قارەمان
 ھەلەچن: ھىوا ەبدوالرحمان
 دىزايىنى بەرگ: ناۋەندى رېنۋېن
 دىزايىنى تىكىست: دانا ەسەن
 نۇبەتى چاپ: يەكەم ۲۰۱۸
 چاپ: ناۋەندى رېنۋېن
 تىراژ: (۱۰۰۰) دانە
 نرخ: (۵۰۰۰) دىنار
 ژمارەى سپاردن: لە بەرئومەرايەتتى گشتىي كىتىبخانە گشتىيەكان
 ژمارە (۱۱۱۳) سى سالى (۲۰۱۸) سى يىن دراۋە.

مالى ەچاچاۋەمەي پارىژراۋە بۇ ناۋەندى رېنۋېن ©

ناۋەندى رېنۋېن

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

مىلىتەمى - بازىرى ئاۋىارىك - نەقەمى يەكەم

بەرلەمبەر كامۇمۇل - ئوكانى ژمارە (۶۶)

پیرست

- ۱ پینشہ کی
- ۱۳ بەشی یە کەم: رازەکانی دل و گیان
- ۱۵ دلم
- ۱۹ پرسیارە باوەکان دەربارە ی روح
- ۲۲ دایکە (تریس)
- ۲۵ چوار ژن
- ۲۸ بۆ خودا
- ۳۱ خۆشەویستی دنیا
- ۳۴ کوێر کێشە؟
- ۳۸ نەیتنی لە خۆشەویستیدا بە
- ۴۰ کاترەمێرێک لە تەنیشت خۆشەویستەو
- ۴۲ نەیتنی بەردوامیی بەخشش
- ۴۵ لە ھەر باخێک گولێک
- ۴۷ لە ناوەرەستی ئەم ئاپۆرە بەدا
- ۵۰ ئاشتیی ناوخۆیی

- بهشی دوووم: راز گهلیک بو گهشه پندانی خود ۵۳
- نایا به دواي به خته وهریدا ده گهریت؟ (۱) ۵۵
- به دواي به خته وهریدا ده گهریت؟ (۲) ۵۷
- چون دهست به سهر توور وهریدا ده گهریت؟ ۶۰
- چون خشوع له نوژدا زیاد ده گهریت؟ ۶۴
- فیتامینگه لیک بو تاوهر ۶۷
- خوینت کهم بکه ره وه... پاداشتت سهنگین بکه ۷۰
- پیلاره کهی گاندی ۷۲
- چون واز ده هینیت؟ ۷۵
- چون بیفیز ده بیت؟ ۷۹
- ده تهوینت سالی داها توو، بیت به چی؟ ۸۲
- راسپارده ره مه زانییه کان ۸۵
-
- بهشی سییهیم: راز گهلیک بو تاوهر و بیر ۸۹
- زور بهی بوونه وهران جیا وازیان هه یه له بوچوونیناندا ۹۱
- نایا ده گهریت له بهنزینخانه کار بکهیم؟ ۹۵
- نایا ده تهوینت له خوبایی بیت؟ ۹۸
- نایا تافهرت مرؤفه؟ ۱۰۱
- به ره ره کانی یاساکانی خودا له گهردووندا ده کهن ۱۰۴
- جلی مایو نازادییه ۱۰۸
- چه مکهاتیک پنیوسته راست بکرینه وه ۱۱۱
- یاساکانی رزق و رۆزی ۱۱۴
- دابونه ریت یا خود تاین؟ ۱۱۷

- ۱۲۰ ماله كانمان پيش حكومت
 ۱۲۳ كوه پتي خوشه ويست
 ۱۲۶ هونه ري ئامان جدارانه ي رۇز ئاوا
 ۱۳۰ خويندنه وه
 ۱۳۳ راگه ياندنى پىنغه مېرانه
 ۱۳۶ ئىمامى ئەزەم
 ۱۳۹ كوا مروفايه تىي موسولمان؟
 ۱۴۲ ئايا پىنغه مېر بوو؟
 ۱۴۵ ئەحمەد كۆچى دوايى كردا
 ۱۴۹ دواتر لە گەل عەرەبدا
 ۱۵۴ باوەردارىك و بىباوەرىك
 ۱۵۷ سعودى و هيندى
 ۱۶۱ بەشى چوارەم: رازەكان لەبارەى رووداوەكانەوه
 ۱۶۳ بىوره پىنغه مېرى خودا
 ۱۶۶ زەمىنلەر زەكانى ئاسيا... سزا يان مېرەبانى؟
 ۱۶۸ خودا يە! رېتمونى خەلكى دانىمارك بكە

پیشه کی

به ناوی خواى به خشنده و میهره بان، درود و سهلاوات لههه
خۆشه و یستمان موحه ممه دی کوری عه بدوللا بیت، درودیک شایه
و لایه قی نه و زاته بیت تا رۆژی پاسلان.

رازه کانی "من" دهره نجامی خویندنه وه و نه زمونکر دنیکی
چه ندین سالن، که له و ماوه یه دا وه چهر خانی گه وره له
ژیانمدا رویداوه، له زیاده رهوی و بهرایی و بیناگایی و دوور
بوونم له خوا، گۆرا بۆ زیاده رهوی کردنم له تایننداریدا، تا
گه یشتوو مه ته نه حاله ی نه مرۆم - که وا حساب ده کهم به شیک
له وه میان رهوی تیدا یه - به بی زیاده رهوی و که مه تر خه می... بۆیه
له گه له نه وه ی خه رمانی نه زمون و نه ندیشه م فراوان ده بیت،
به رده وام رۆژ له دوا ی رۆژ شتی زیاتر فێرده بيم، هه ر نه وه ش
به خته وه ری راسته قینه یه، وه ک سوقراتی فه یله سوف ده لیت:
به راستی ژیانکردنی دروست بریتیه له گه رانی به رده وام به دوا ی
زانستی حه قیقیدا... True Knowledge.

لە ماوهی ئەو چەند سالەى رابردودا هەستىكى قولى ئىمانى
وام بۆ دروست بووه گەشتوومه ته ئەو راستىیهى که گەنجان
کاری زۆر باشیان لە دەست دیت، ئەگەر بتوانین وەبەرھێنان لەو
کارە باشاندا بکەن و پەرەیان پێبدەن...

کێشەى هەنووکە پیمان لە خودى گەنجەکاندا نیە، بەلکو
کەمتر خەمى لە چوارچێوهى خێزان و قوتابخانەو راگەيانندنەکاندايە.
کە دەستى گەنجەکانمان ناگرن و بەرەو رێگای دروست و داهێنان
و وەبەرھەمھێنان و چست و چالاک بوونیان نابەن.

ئەگەر بتهوێت گۆرانکاری دروست بکەى لە خۆتدا یان لە
کەسانى دیکەدا، ئەوا نەخشەبەکى سى رەھەندى ھەبە دەبێت
گۆران لە ھەموو لایەکانیدا ئەنجام بدەیت، تاوھ کو گۆرانکارییەکە
گشتگیر و کاریگەر فەرھەم بێت... ئەو سى رەھەندەش لەم
لایانەى خواروھە پێکھاتووہ:

١. ھزر و فکر: بھەمەى ھەر گۆرانکارییەک لە ھزر و ھەرزوھ سەرچاوھ
دەگرێت، بێر و ئاوھز وەک شۆفیری سەیارەبەک وایە کە ئاراستەکان
دیاری دەکات، ئەگەر بیرو و ئاواز گۆرا ئەوا بەو ئاراستەبەدا زیان
و چارەنوس دەگۆرێت.

٢. دل: دل وەک سوتەمەنى ئۆتۆمبیلە، ووزەى تەواو دەدات بە جولەى
سەیارەکە. بەبێ پالنەرى دل و ھەماسەتەکەى بیرو ئاوھز ناتوانن
گۆرانى تەواو دروست بکەن وەک سەیارەبەک وایە بەبێ سوتەمەنى
ناتوانبێت ھىچ سودى ھەبێت بە شۆفیریشى ھەبێت.

٣. ئاکار: چەندین بەھرەو ئاکارى بەرچاو ھەن کە پێویستە لە ھەر
کەسێکدا ھەبێن بۆ گەشتن بەو ئامانجانەى بیرو ئاواز دیارییان

دهکات و دل به گه رپانده خات... که سینگ که له ناو سه یاره که یدا
دانیشتوو و ده زانیت بۆکوئ بچیت، و سوتهمه نی تهواویشی پنیه،
به لام ناتونیت سه یاره که به شیوه ی دروست بچولینیت به بی نه وه ی
فیتری شو فیتری بیت.

له بهر نه و هۆکارانه ی باسماں کرد نه م کتیبه م دابه ش کردوو
بۆ سئ به شی سه ره کی: رازه کانی هزر، و دل، و گه شه پیدانی خود؛
نومینده وارم خوای گه وره نه م رازانه بکاته مایه ی گۆراتیکی باش
و کاریگه ر لای گه نجا کاتمان.

له کۆتایدا زۆر سوپاسی نه و که سانه ده که م که هاوکارم بوون
له نویسی هه ر بابته تیکدا، هه رچه نده نه و که سانه ش زۆر زۆرن،
به تایبته نه م نازیزانه:

دایک و باوکم... سوپاس بۆنیه که باش پهروه رده تان کردم،
سوپاس بۆ چاودیری کردنتان، سوپاس بۆ پشتگیری کردنتان
به مادی و مه عنه وی و دل و گیانتان، ئینه بچینه ی منن؛ هه ر
کاریکی باش نه جامی بده م به ئیزنی خوا له ته رازوو ی چاکه کانی
ئیه ودا هه به.

مامۆستا کانم... دکتۆر تاریق سه وه یدان، هه بیب جفری، شیخ
هه مزه یوسف، دکتۆر یوسف قه ره زاوی، شیخ موحه ممه د غه زالی
ره حمه تی خوای لیبت، شیخ شه عراوی ره حمه تی خوای لیبت،
مامۆستا عه مر خالید، عه دنان زه هرانی، شیخ عومه ر عه بدوالکافی،
نوسه ری ئەمریکی ستیقن کوفی، ناتۆنی رابنز... زۆرتانه وه
لی فیزیووم، جا به خزمه تتان گه یشتیم یاخود نویسنه کانتانم
خویندبیته وه، دوا ی فه زلی خوای پهروه ردار فه زلتان به سه ر منه وه

ئىچىگەر زۆرە لە ھەمبەر ئەو توانا و بەھرانەى كە ئەمىرۇ خواوەنيانم.
 ھاوسەرە ئازىزە كەم... زۆر سوپاس بۇ ئەوەى لە گەلم بوويت،
 سوپاس بۇ خۇشەويستىيە كەت، بۇ چاودىرى كەت، سوپاس
 بۇ ئەو كەشەى بۆت سازاندىم تا بتوانم داھىيان بگەم، لە دلمدا
 شوپنى تايبەتت ھەيە، باشتىن ھاوسەر تۆيت، باشتىن دايك بۇ
 مىندالە كانم ھەر تۆيت...

ئەخمەد شوقەيرى

بهشی یه کم
پازه‌کانی دل و گیان

دلم

دلم! به سنگینکی فراوانهوه، ئهم وتیههه لیوهه بگره، سویند بهخودا، تنیا له بهر شهوهی خوشم دهوینت ئه مهت پنده لیم. هیچ نالیم ئه گهر نه زانم تۆ، نهینی خوشبهختی و نه گبه تی منیت. نهینی باشی و خراپی منیت. نهینی نزیک و دووری منیت له خوداوه. گویم لپیگره، بهلکو ئهم وتیهه، سوودی بۆ منیش و تۆش تیدا بیت.

سویند به خودا، راراییت ماندووی کردووم، رۆژیک دهتبینم له گهل مهلائیکه ته کانیت و له وپه ری پاکسی رۆحانی بووندایت و له بهرزترینی پله کاندایت. رۆژیک دهتبینم، دهست له ملی شه یانه کانیت و له وپه ری خراپی، بزوی و لاساریدایت، له نزمترین پله کاندایت.

دلم! ده زانم تاوانی زۆرم کردووه. هه موو تاوانیکیش خالیکسی رهشی له تۆدا دروستکردووه؛ بووه ته هۆکاری غافل بوونت، به لام ئایا رینگه یه ک بۆ سهرینه وهی شه تارماییه ره شه نییه؟ پینم ده لئینت: «بگه ر یوه بۆ لای خودا و تۆبه بکه». پینت ده لیم: «تۆبه م کرد و تۆبه م کرد، پاشانیش ههر تۆبه م کرد، به لام تا ئیستا شوینه واری تاوان، به رووته وه ماوه و لاته چوووه.

تا ئىستا، رابردوو بەشىكى لە تۆ داگیر کردوو و نایەوئیت بروات.
باشە چارەسەر چىيە؟ چۆن ئەو ھەموو شوئەنەوارەى تاوان و
نازارەت لىبکەمەو؟ چۆن ئەو ھەموو رابردوو پەرستەمەت لى
و دەرنىم؟»

دلم! ئەو چىتە ھەر کردەو یەك دەكەم، سەيرىكى روو
دونىايەكەى دەكەیت؟ بە ھەر كارىك ھەلبىستم، بەشىك لە ھەزى
دونىاى تىدەكەیت، تاكو ئەو ھى كە گومانم بۆ دروستبوو و بلىم:
«لەو تەى من دروستبووم، ھىچ كارىكم بە دلسۆزى و لە پىناو
خودادا نەكردوو!»

رەزگارم بکە، ئایا نازانیت كە رووپامایى و خۆشویستنى دونیا،
لەو ھۆكارانەن كە ھەموو کردەو چاكەكانم، وەكو تۆز بەردباد
دەكەن؟

دلم! زۆر روانىت بۆ بەدیھىنراوھەكان و بىئاگاىت لە بەدیھىنەر،
لەناو بردووم. ئایا ناتوانىت، يەك کردەو ھەم پىبەخىت كە
تەنیا لە پىناو خودادا بىت؟ تەنیا يەك کردەو كە گوئى نەدەیتە
ھىچ مەزەنك، چاوت لە سوپاسگوزارى كەس نەبىت، بەلام تەنیا
لە پىناو خودادا بىت؟

وھللا، ئەگەر وەلامى ئەم داوايەم نەدەیتەو، لە رۆژىكدا
كە سەيرى شىو و کردەو كانمان ناكړیت، بەلكو تەنیا سەيرى
دەكان دەكړیت كە لە پشت کردەو كانەو بوون، خۆم و خۆشت
لەناودەچىن. سەيرى تۆ دەكەن، ئەى دلەكەم! ئەو كات دەبىنن
لە پشت ھەر کردەو یەكەو كە ئەنجامم داو، مەبەستىكى
دونىايى ھەيە. دەى سوئند بە خودا! ئەگەر پەيمانىك نەبەستىن
بۆ ئەو ھى ئەم دۆخە خراپە چارەسەر بکەین، ئەوا بەراستى.

خراپترین سەرگەردانی هەتا هەتایی چاوەڕیمان دەکات.
 دلەم! خەو بەووه دەبینم دونیای لێ وەدەرنیم. بەلام چۆن
 بتوانم، لە کاتێکدا کە دنیا هەموو رەهەندەکانی زینتی تۆی
 پرکردوو؟ چۆن دەکریت، کاتێک دنیا و خوشییەکانی، بوونەتە
 خوداردن و خوداردنەوت؟ چۆن دونیای لێ دەریکەم؟

تکایە رێم نیشان بدە، لە کاتێکدا رینگام وێ کردوو، وام
 لێهاتوو ناتوانم نامی هیچ شتێک بکەم. پێم نیشان بدە، ئەم
 دلەکەم! پێویستم بەو ساتانەیە کە چۆل بیت لە هەموو، جگە
 لە خودا! رێم نیشان بدە، دنیا پستی شکاندووم، گرنگیدانم پێی
 ماندووی کردووم. رێم نیشان بدە، بەراستی تەمەزرۆی دیداری
 خودام بۆت، ئەم دلەکەم!

دلەم! بەلێن بیت، ئەگەر تۆ دلسۆزیت بۆ خودا هەبیت،
 بەخششێکی وات پێی دەنۆشم، هەرگیز تەمەت نەکردبیت.
 دلەم! بەلێن بیت، ئەگەر بەراستی خودات خوشبۆیت؛ ئەوا
 چیژێ وات نیشان دەدەم، هەرگیز خەوت پێوەی نەپێنیت.
 دلەم! بەلێن بیت، ئەگەر بەراستی دونیای لە خۆت وەدەرنا؛
 ئەوا دونیای بۆ دێنم کە لەبەر پێتدا بکەوێت، ئەگەر بە زۆریش
 بیت.

دلەم! بەلێن بیت، بەلێن بیت، بەلێن... بەراستی، ئەگەر
 متمانە بە قسەکانی من ناکەیت، متمانە بە قسەکانی ئەو خودایە
 بکە کە منیش و تۆیشی دروستکردوو و بەلێنەکانیشی هەمووی
 راستن.

دلەم! ئەم نزایەت بە دیاری بۆ دەنێرم، بەلکو خودای گەورە
 ئەم وشکاییە نێوانمان نەهێلێت و نێوانمان چاکبکاتەوە

خودايە! دلم ھىدايەت بىدە بۇ خۇشەويستى خۇت و
 پىغەمبەرەكەت. خودايە! دونيا بىخەيتە مشتمەوۈ و نەيخەيتە
 دلمەوۈ. خودايە گيان! دلم سپاردەى تۇ دەكەم، دلم چاك بکە،
 پاكى بکەرەوۈ و بەھىزى بکە. خودايە! دلم لە ھەر تاوان و
 ھەلەيەك ساف و بىگەرد بکە، وەك چۈن جلوبەرگى سېى لە
 پىسى پاك دەبىتەوۈ.

بەراستى، لە جەستەدا پارچەيەك گۆشت ھەيە، ئەگەر چاك
 بوو؛ ئەوا سەرتاپاي جەستە چاك دەبىت و ئەگەر گەندەل و خراب
 بوو؛ ئەوا سەرتاپاي جەستە خراب و گەندەل دەبىت. ئەو پارچە
 گۆشتە، بىرىتيە لە دل.

پرسیاره باوه‌کان دهریاره‌ی رۆح

نایا مردوووه‌کان ئاگادارن، کاتنیک زیندوووه‌کان سەردانیان دەکەن
و سەلامیان لێدەکەن؟

بەلێ، (ئێبێن قەیییم) بە چەند بەلگەیەکێ زۆر، ئەم مەسەلەیی
هێناوه. لەوانە فەرمووده‌یه‌کی پێغه‌مبەر (د.خ.) کە دهریاره‌ی ئەم
بابەتە دەفەرموویت: «هەر کەسێک سەردانی گۆری براکە‌ی بکات
و لە تەنیشتی دانیشیت؛ ئەوا سەرەخۆشی لێدەکات و وه‌لامی
دەداتوه، تاوه‌کو له‌ لای هەڵدەستێت».

جا وێنای بکە، ئێستا لەم ساتەدا و دەتوانیت له‌ تەنیا‌یی
براکەت یاخود دایکت یان هەر خزمێکت، بە تەنیا سەردانیکردنی،
له‌ قەبرە‌که‌یدا پرەوێنیتوه.

بەلکو زیاد نه‌وه‌ش، (ئێبێن قەیییم) چەندین وتە دەهینیت
کە تەنانت کردوه‌کانی زیندوووه‌کان، پێشانی خزمە مردوووه‌کانیان
دەدریت، ئەگەر شتی چاکە ببینن؛ دلخۆشده‌بن و روویان
دەگەشتیتوه.

نایا کردوه‌کانمان بە مردوووه‌کان دەگات؟

(ئێبێن قەیییم) دەلێت: «رۆحه‌کان دوو بەشن: رۆحانییک کە
نازار دەچێژن و رۆحانیکیک ناز و خۆشییه‌کان دەنۆشن. ئەوانه‌ی

که نازار ده چیرن، به سهردانیکردنی گۆره کانیان، له سزاگانیان
که م نابیتهوه، به لام نهو رۆحانهی له بهخشیدا دهژین، نازادن
و له کاتی سهردانکردنیاندا، به خوشهویستانیان دهگن. ههروهها
لهوهی چی له دونیادا روودهات، ناگاداریان دهکه نهوه».

نایا رۆح و گیانی مردووهکان بهیه کده گهن؟

(ئیین قه بیم) ده لیت: «رۆحی زیندووهکان له ریگی خه وهوه،
به رۆحی مردووهکان ده گهن، به لکو قهش له گهل یه کتری ده گهن
و ههوالی کاروباری دونیایان پێ ده لێن... پاشان نمونه به کی زۆر
ناوازه مان بۆ باس ده کات و ده لیت: «عهوفی کۆری مالیک و صعبی
کۆری جوسامه، دوو هاوڕینی یه کتری بوون، بهیه کهوه له سهر نهوه
رێککهوتبوون که ههر کامیکیان له پێشدا مرد، نه گهر توانی، با
بیته خهوی نهوه کهی تریان که ماوه، صعبی کۆری جوسامه
وهفاتی کرد، عهوف له خهویدا بینی و پرسپاری لیکرد» نه رێ
چییان لیکردیت؟ صعب وتی: «الحمد لله، خودا لیمان خوش
بوو». پاشان عهوف پهله یه کی رهشی به دهموچاوی صعبهوه بینی
و وتی: «نهوه چیه؟» وتی: «ده دینارم له فلان کهسی جوله که
قهز کردووه، برۆ له مالهوه له باخه له کهمدا دهیدۆزیتهوه- باهه ته کهی
بۆ شیکردوه و شویتنی پاره کهی پێ وت-. نهوه بزانه برام، ههر
شتیک له ماله کهی من رووی داویت، دواى مردنیشم ههواله کهیم
پێگه یشتووه. ته نانهت نهوه شیان پێگوتووم که پشيله که مان چهند
رۆژیکه تۆپیوه! بهمه، عهوفی کۆری مالیک له خهوه کهی به خه بهر
هات و زۆر واقی ورمابوو! له دلی خۆیدا وتی: «ده بیت بجم
چاودێری نهو شته بکهم»... دهسته جێ رویشت بۆ مالی صعب
و گهرا، پاره کهی لهو شوینه دا دۆزییهوه که نامازهی پێکردبوو، له

ناو باخه لیکیدا بوو. راسته وخو رویشت بو لای کابرای جوله که، پرسپاری پاره قهرزه که ی صعبی لیکرد، نهویش وتی: «به لن، ده دینارم به قهرز له من وه رگرتووه». عوفیش خیرا پاره که ی بو کابرای جو گیرایه وه. پاشان گه رایه وه بو لای خانه واده ی صعب و پرسپاری لیکردن که: «هیچ رووداو یک له مالی نیوه دا رووی نه داوه؟» زنه که ی صعبیش وتی: «به لن، پشیله یه کمان هه بوو. پینش چند روژیکه توپیوه!»

نایا ده کریت، کرده وه ی چاکه به دیاری بو رۇحی مردوو بنیریت؟

(ئین قه ییم)، زور جوان نهمه روونده کاته وه، نهو پنی وایه: «دروسته هه موو کرده وه یه کی چاک، بو مردوو بکریت به دیاری» و ده لیت: «به ئیزنی خودا، نهو دیاری بانه، هه موویان بهو مردوو ده گن... نویژ، روژوو، حه ج و عومره، قورئان خویندن و هه موو چاکه یه ک که بگونجیت، وه ک زیاده یه ک بو مردوو، به مه بستی هه دیه کردن بو رۇحی بکریت، به ئیزنی خودا، له گوره کهیدا پنی ده گات...».

هه موو نهو زانیاری بانه ی سه ره وه، له کتیبی (گیانی) ی ئین قه ییمه وه وه رگیراوه.

دایکه (تریسا)

سیفه تیکه به بی بوونی ئەو، هەموو کردەووەکان بەتال
دەبنەو، کێوی کردەووە چاکەکان، بە تۆز دەبن. سیفه تیکه به بی
ئەو، ئەنات شەهید، چاکەکار و قورئانخوینیش، دەچنە ناگری
دۆزەخەو. سیفه تیکه، زۆریک لە خەلکی لینی بێشاگان، لەبەر
ئەوێ بە چاوی ئاسایی نابیریت؛ بۆیە پشتگوێیان خستوو و
لەبیریان کردوو، رەچاوی ناکەن وەک ئەوێ شایەنییەتی رەچاو
بکریت.

دلسۆزی... ئەوێ بە هەر کارێک دەیکەیت، تەنیا لە پێناو
خودادا بیت، نەک بۆ ئەوێ کە پێت بلین: «بەرستی
چاکەکاریت»، نەک پێت بلین: «بەرستی تۆ مەترسیداریت»،
یان نەک بۆ ئەوێ کە پێت بلین: «سوپاس»، بەلکو تەنیا بۆ
ئەوێ رەزامەندی خودا بەدەستبێنیت. کاریکی قورسە، کاریک
بکەیت هیچ بەدیھێنراویک لەبەر چاو نەگریت و نەبیت، تەنیا بۆ
خودا بیت. دلسۆزی لە گەوهرترین بەخششەکانی خودایە. خودا
بەھەر کەسێکی نابەخشیت، ئەگەر ویستی چاکەێ پێی نەبیت.
چەندان کتیب و بابەتم دەرپارەێ دلسۆزی خوێندوو، تەو،
بەلام لەبەر ھۆکاریک یان زیاتر، ئەوێ کاریگەری لە سەر ئاوە،

ده‌روون و دلم هه‌سوو، بابه‌تینک سوو که له‌م چهند روژه‌ی رابردوودا، له‌کتیبنیکی نوینی «ستیفن کوفی» دا خویندمه‌وه، به‌ناونیشانی: (خوی هه‌شتم)، خودی نووسەر، نووسه‌ری کتیبنیکی به‌ناوبانگه به‌ناوی: (حه‌وت خووه‌که‌ی که‌سه زۆر کاریگه‌ره‌کان). ده‌سته‌واژه‌که ده‌لێت: «هیوام وایه، به‌تیرامان و وردیوونه‌وه‌وه بخوینترپه‌وه».

زۆر جار خه‌لکی، نابابه‌تی، ناهزری و خۆپه‌سه‌ندن ... به‌هەر شێوه‌یه‌کین، لێیان ببوره.

ئه‌گه‌ر تۆ باش و میهره‌بان بیت، خه‌لک تانه‌ی ئه‌وه‌ت لیده‌ده‌ن که خراپه‌کاری خۆت له‌ پشت ئه‌و میهره‌بانیه‌وه ده‌شارپه‌وه ... هه‌رچۆنیک بیت، هه‌ر میهره‌بانیه.

ئه‌گه‌ر که‌سیکی سه‌رکه‌توو بیت، هاوڕێی دووروو و بینبارت به‌ چوارده‌وردا لێ کۆده‌بنه‌وه ... هه‌رچۆنیک بیت تۆ سه‌رکه‌توو به.

ئه‌گه‌ر که‌سیکی سه‌ر راشکاو و سامال بیت، به‌ دلنیاپه‌وه به‌ هۆیه‌وه؛ خه‌لک فریوت ده‌ده‌ن ... هه‌رچۆنیک بیت، تۆ هه‌ر سه‌ر راشکاو و ساماله.

ئه‌وه‌ی له‌ چهند سالینکا دروستی ده‌که‌یت، له‌وانه‌یه‌ یه‌کینک بێت و له‌ شه‌وینکا وێرانی بکات، هه‌رچۆنیک بیت، تۆ بنیاد بونی و دروست بکه.

ئه‌گه‌ر خۆشبه‌ختی و قه‌ناعه‌تت به‌ده‌سته‌هێنا، له‌وانه‌یه‌ خه‌لکی ئیره‌یی پێبه‌ن، هه‌رچۆنیک بیت، تۆ خۆشبه‌خته.

چاکه‌یه‌ک که‌ ئه‌مرۆ ده‌یکه‌یت، خه‌لک سه‌به‌ینی له‌ بی‌ری ده‌که‌ن ... هه‌رچۆنیک بیت، تۆ هه‌ر کاری چاکه‌ بکه.

هه‌رچۆنیک بیت، چی خێر و بێ‌رت هه‌یه، به‌م جیهانه‌ی بده.

لە كۈتايپىدا، شتەكان لە نىوان خۇت و خودادا دەمىنېتەو...
ھەرچۈنېك بىت، شتەكان لە نىوان تۇ و خەلكىدا نىيە.

(لە وتەكانى دايكە ترىسا)

بەلەن، بەراستى... ناتوانىن لە كىرەمەكانماندا دلى ھەموو
خەلكى رازى بکەين و خوداش لىمان رازى بىيت. تۇ وا كار بکە
كە خودا دەبىيت، با قسە و قسەلۇكى خەلكى كار لە ورەت
نەكات.

خودا لە بەندە دلسۈزەكانى خۇت بمانگىرت، ئامىن!

چوار ژن

دەگىرنەو، لە سەردەمانى زوودا، يەكئىك لە پاشاكان چوار ژنى ھەبوو. ژنى چوارەمى لە ھەموويان خۇشتر دەويست، جلى جوانى بۆ دەھىنا، لەگەڵیدا مامەلەى زۆر خۇشبوو، گرنكى زۆرى پىدەدا و تەنيا باشترينى پىدەبەخشى. ھەروەھا ژنى سىيەمىشى زۆر خۇشدەويست، زۆر شانازى پىوھەدەکرد و لاى ھاوريكائى ھەردەم خۆى بەوھە ھەلدەكيشا. لە ھەمان كاتدا، پاشا زۆر دەرسا لەوھى كە رۆژيک وازى لىبىننىت و لەگەل پياويكى تردا بىروات. ژنى دووھەمىشى خۇشدەويست، ھەركات تووشى كيشە دەبوو، ھەردەم ڕووى لى دەنا، ئەويش ھەردەم يارمەتى دەدا و لە كاتى ناخۆشيبەكانىدا لەگەڵیدا دەبوو. بەلام ژنى يەكەمى، ھەرچەندە ھاوسەريكى زۆر بەوھەفابوو، لە پاراستنى مولك و قەلەمرەوھەكەيدا يارمەتى زۆرى دەدا، بەلام پاشا خۇشى نەدەويست. ھەرچەندە ئەو پاشاي زۆر خۇشدەويست.

رۆژيک پاشا نەخۆش كەوت و ھەستى كرد ئەجەلى نزيك بوو، تەو، بىرى كەردەو و گوتى: «ئىستا من چوار ژنم ھەيە، نامەويست بە تەنيا بچمە گۆرەكەمەو». بـۆيـە لە ژنى چوارەمى پرسى: «تۆم لە ھەموويان خۇشتر دەويست و بە دەم

داواكارىيە كانتەۋە دەھاتم، جلۇبەرگى جوانم بۇ دەھىنايت، گرنگى
زۇرم پى دەدايت، ئەۋا ئىستا من دەمرم، ئايا رازى دەبىت كە
لەگەلم بىت و بىتە بە ھاورىنى گۇرم؟»

ژنى چوارمى وتى: «ئەخىر، ھەرگىز». ئىنجا رۇشت،
بەبى ئەۋەى ھىچ ئاورىكى بە سۆز و مېھرەبانى بۇ بداتەۋە.

دواتر پاشا، ژنى سىيەمى بانگكرد و لىنى پرسى: «بە درىزايى
ژيانم، تۇم زۇر خۇشويىنۋە، ئىستاش كە دەمرم، ئايا دەبىتە
ھاورىنى گۇرم؟» ژنى سىيەم وتى: «بە دلنابىيەۋە ئەخىر، لىرە
ژيان زۇر خۇشە و لە پاش مردنت، دەرۇم و ھاۋسەرگىرى لەگەل
كەسىكى دىكەدا دەكەم».

پاشان ژنى دوۋەمى بانگكرد و لىنى پرسى: «ھەردەم بۇ
يارمەتى، رووم لە تۇ كىردوۋە و تۇش يارمەتت داوم، ئىستاش
دوۋبارە پىۋىستىم بە يارمەتتە. كاتىك كە دەمرم، ئايا دەبىتە
ھاورىنى گۇرم؟»

ژنى دوۋەم وتى: «بىرەر، ئەمجارە ناتوانم يارمەتت بىدەم.
ئەۋەى پىم دەكرىت، ئەۋەىيە بۇ ناو گۇرەكەت بىتتىرم و تا
گۇرستان لەگەلت بىم».

پاشا لە ۋەلامى ئەۋ ژنانەى، خەمبارىيەكى توند داىگرت. لە
ناكاۋدا دەنگىك ھات و وتى: «من دەبەم ھاورىنى گۇرت، بۇ
ھەركوئى بىرۇيت، ھاۋەلىت دەكەم». پاشا كە سەرى ھەلېرى،
بىنى ژنى يەكەمىيەتى، ئەۋ، بەھۋى پىشتگوپىرخانىيەۋە لە لايەن
پاشاۋە: زۇر لاۋاز بوۋبوۋ، ھەرۋەك بلىتت توۋشى بىخۇراكى بوۋبىت.
پاشا ئەۋەى كە لە ژيانىدا بە خراپى مامەلەى لەگەلدا
كىردوۋە! ھەستى بە شەرمەزارى كرد و وتى: «ئاخ! خۇزگا ھەر

له سه‌ره‌تاوه زیاتر له‌وانی تر گرنگیم به تو بدایه، نه‌گەر کات
بگه‌رێته‌وه دواوه، گرنگی زیاتر به تو ده‌دهم».

له راستیدا، ئیمه هه‌موومان له ژيانماندا، په‌کی چوار ژنمان
هه‌یه.

* ژنی چواره‌م: جه‌سته‌مانه، جا هه‌رچهند بۆ جوانکردنی، کات و
وزه به‌کاربه‌نین، به‌لام کاتیک ده‌مرین، هه‌ر به‌جیمان ده‌هێلێت.
* ژنی سێیه‌م: مۆلک و پله و سامانمانه. کاتیک که ده‌مرین،
هه‌مووی بۆ که‌سانی تر ده‌روات.

* ژنی دووه‌م: خێزان و هاوڕێیانمان. هه‌رچنده کاتیک که
زیندوو‌بووین هاوسۆزمان و نزیکمان بوون، نزیکتێن شوین که
بتوانن له‌گه‌لمان بێن، تا سه‌ر گۆره‌کانمانه.

* ژنی په‌که‌م: رۆحمانه، زۆربه‌ی کات، پشتگوێخراوه؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
شوینی ئاره‌زووه‌کانمان، سامانه‌که‌مان و هاوڕێکانمان ده‌که‌وین. له
کاتیکدا که رۆحمان، ته‌نیا شته که له‌ گۆردا له‌گه‌لماندا ده‌بێت،
تۆش سه‌یرکه، نه‌گەر رۆحه‌که‌ت؛ خۆی له‌ کاره‌کته‌ری
مرۆفێکدا ببینیته‌وه. ده‌بێت شێوه و شکلی چۆن بێت؟ بێزراو و
لاواز و ئیهمالکراو؟ یاخود به‌هێز و راهێنراو و چاودێریکراو؟
(ئه‌م چیرۆکه له‌ نیمه‌یلکی ئینگلیزییه‌وه وه‌رگیراوه).

بۆ خۇدا

خودايە.. پەرۋەردگارا! ئىلاھى.. دوستكارم.. ئەي گەرەم..
پاك و بىگەردى بۇ ئەو ھەموو ئارامگريەت.. بۇ ئەو سۆز و
مېھرەبانىيەت... بۇ ئەو ھەموو رىزدارى و بەخشنەبىيەت. پاك و
بىگەردى بۇ تۇ كە بىجگە لە تۇ، ھىچ خودايەك بوونى نىيە..
جگە لە تۇ، كەسم نىيە لىتى بپارنمەۋە.. تىكاي لىيكەم. تۇ
گەرەمىت.. ھىچ پەناگەيەكەم نىيە، لاي تۇ نەبىت. ئەي بىسەرى
ھەموو سىكالايەك!

دروود و سەلام بىبارىت بەسەر باشتىن دوستكاراۋەكانى خۇدا
كە خۇشەۋىست و پىشەۋامان موخەممەدى پىغەمبەرە (د.خ)،
ھەرۋەھا دروود لەسەر خىزان و ھاۋەلانى و نەۋەكانى و خىزانەكانى
تا رۇزى دوايى.
پەرۋەردگارا!

پاك و بىگەردى بۇ تۇ كە پىش ئەۋەى بنووسىم، دەزانىت
چى دەنووسىم.

پىش ئەۋەى بلىنىم، دەزانىت دەمەۋىت چىلى بلىنىم. پىش
ئەۋەى نىازم دەرىم، دەزانىت نىازم چىيە.
پىش ئەۋەى سىكالايەكەم، دەزانىت چ سىكالايەك دەكەم.

پىش ئەۋەى داۋا بىكەم، دەزانىت جىم پىۋىستە.
پىش ئەۋەى بېارنەمەۋە، دەزانىت چ نزاىەك دەكەم. بىگومان
شەى پاك و بىگەرد- تۈ بەرىزىت.

دەزانم لە پەرستندا كەمتەرخەمم؛ بە ھۈى لاۋازى ئىمانمەۋە،
كەم شەرمىمەۋە، سەلەيىمەۋە، بىندەسەلاتىمەۋە بەراتبەر بە
ئارەزوۋەكانم، كەم خۇشۋىستىنى تۈۋە، گوناھەكانى پىشترەمەۋە بوۋە
كە ھەرىەكىكىيان گوناھى تر بە دۋاى خۇيدا رادەكىشىت، بەھۈى
ھەندىك شتەۋە بوۋە كە من نازانم و تۈ لىيان ناگادارىت.
بەلام دەزانم تۈ؛ بەرىز و بەخشندەيت، ھىچ كەس رەدناكەيتەۋە،
ئەگەر داۋات لىبىكات.

دەزانم تۈ؛ دانا و كاربەجىيت، ئەگەر وىستت لەسەرى بىت،
لە ھەر كات، سات و جىگايەكدا بىت، ۋەلامى نزاكان دەدەيتەۋە.
دەى تۈ كە خۇداى تاك و بىئاۋاتىت، لىت دەپارنەمەۋە!

ھانات بۇ دىنم!

بۈت بەچۇكدا دىم!

بۈت ملەكەچ و زەلىلم!

لىت دەلالتىمەۋە!

لىت نىزىك دەكەۋمەۋە و دەتپەرستىم. بە نزاۋە دەستىم
بەرزەدەكەمەۋە و داۋات لىدەكەم لە خۇشۋىستىندا كۈمەكىم بىكەيت!
داۋات لىدەكەم، ئىستا كە لە نىۋ ئارەزوۋەكانى دۋىادا تىدالاموم،
خۇشەۋىستى خۇت و خۇشەۋىستى پىغەمبەرەكەت، بىخەيتە پىش
خۇم!

داۋات لىدەكەم، رىگاي خۇشەۋىستى خۇت و خۇشەۋىستى
پىغەمبەرەكەتم بۇ رووناك بىكەيتەۋە.

داۋاكارم كۆمەكىم بىكەيت؛ تا بەسەر دەروونىمدا سەربىكەوم
و بىكەيتە ئەھلى ئاخىرەت. بىكەيتە ناۋ بەندە تايىپەتەكان،
راستگۇيان و پياۋچاكانەۋە

داۋاكارم، ھىوام پىيىبەخشىت و لە بىنھىۋايى بىمپارزىت!
پەرۋەردگار!

زۇر كىتىم خويىندەۋە؛ تاۋەكو لە تۇ نىزىك بىمەۋە.
دەزانىم ئەۋە ھىچ نىيە تەنىيا دەستگرتنە بە ھۇكارەكانەۋە،
ۋەك خۇت فەرمانىت پىكرىدوۋىن.

بۇيە لە سەرەتا و كۇتايىدا، ھەموو شتىك و ھەموو فەرمانىك
ھەر بۇ تۇ دەگەرئەۋە. ئەگەر بفرىمۇۋىت بىيە، دەبىت. بە تەۋاۋى
پەنات پى دەگرم!

ئەي پەرۋەردگار! لە ھەموو گوناھانەي تىياندا زىاوم، رەھىم
پى بىكەيت!

خودايە بىكەرە بەندەي خۇت!

بە تەۋاۋى مانا، بە ھەموو واتايەك كە لە وشەي بەندايەتىدا
ھەيە، بىكەرە بەندەي خۇت! لە كاتى خۇشى، ناخۇشىدا و لە
ھەموو كات، شوپىن و حالەتنىكىدا بىكەرە بەندەي خۇت. بىكەرە
بەندەت؛ لەبەر ئەۋەي تۇ خالقى منىت، شاينى ئەۋەي كە
بەندايەتت بۇ بىرىت. بىكەرە بەندەت، بە ھەموو ملكەچىيەك
كە بۇ تۇ بىت؛ چۈنكە ملكەچى بۇ تۇيە، ئەي خاۋەنى ھىز و
عيززەت! بە ھەموو جەستەم، گيانم، بە تەۋاۋى دلىم و عەقلمەۋە
بەندەتم. خودايە، تۇش دلىم، گيانم، ھىزرم، عەقلم، ھەناسەم و
دەروونىم پىر لە خۇشەۋىستى خۇت بىكە!... ھىچ خودايەك نىيە
جگە لە تۇ، ئەي پەرۋەردگار!

خۆشهويستی دوتيا

ياسا سهره كيبه كاتى بوزايه تى ده لىت:

۱- ژيان سه ختيه .

۲- نهو سه ختيانه: هژكاره كهى په يوه ستيوونى دل به دوتيا و

ناره زووه كانيه وه يه تى .

۳- بؤ كوتايه ننان بهو سه ختيانه، پتويسته نهو په يوه ستيوونهى

دل به دوتياوه، له ناو به رين .

۴- بؤ له ناو بردنى نهو په يوه ستيوونهى دليش به دوتياوه، چهند

كارىك پتويسته:

په كهه: تنگه يشتنى دروست دهر بارهى حه قيقه تى دوتياو له

ناوچوونى .

دووهه: باش مامه له كردن له گهل بير كردنه وه كاندا .

سنيهم: باش مامه له كردن له گهل زماندا .

چوارم: باش مامه له كردن له گهل كرده وه كاندا .

پينجهم: تيرامان و گوشه گيرى .

زانايانى نيسلام، سنى خراپهى وابسته بوونى دلى مروفيان به

دوتياوه باسكردووه:

۱- سه قالمبوونى به رده وام و به تال نه بوونى .

۲- خەمێک که هەرگیز ناروات.

۳- رازی نەبوونیک که هەرگیز ناروات.

پێغه‌مبەر (د.خ) دەفەر مووێت: «هیچ شتێک ناخی نەوێ نەوێ نادەم تیر ناکات، جگە لە خۆل».

کە وابوو، واز لە دنیا بهێنین و پستی تێبکەین؟ نا هەرگیز، بە پێچەوانەیە داوامان لێکراوە، لە هەموو ئەو یارانەدا که گونجاوان داھینانی تێدا بکەین، لەم دنیا یەدا سەرکەوتن بە دەستبەھێنین، بەلام ئەو هەمووی بە نیازی دواڕۆژە تا بنیاد بنریت. با نان بخوین؛ بە نیازی ئەوێ سوپاسی خودا لەسەر بەخششەکانی بکەین. با کە خەوتین، بە یازی ئەوێ بیت کە پشووێک بە جەستەمان بدەین؛ بۆ ئەوێ بۆ دواڕۆژ بەرگەیی پەرستشەکان بگریت. با کار بۆ ئاوەدانکردنەوێ زەوی بکەین کە خودای گەورە ئێمەیی بە جێنشین تێدا کردووە؛ تا بنیادی بنیین؛ بە مەبەستی هاوکاریکردنی یەکتەری و چاکەکردن. با هاوسەرگیری بکەین؛ بە نیاز و مەبەستی داوینپاریزی حەلال. با لە گەل هاوڕیکانمان کۆببینووە و قسەیی خوێش بکەین؛ بە مەبەستی و ئامانجی بڕایەتی لە پێناوی خودادا. نەهێنییە کە لە نیاز و نێیەتدا یە، نێیەتیش جینگاکەیی دلە. کاتێک دوو گەنج بۆ قوتابخانە دەچن، هەردوکیان کۆشش دەکەن و دەخوینن، بەلام یەکیکیان لەبەر دنیا ئەم کارە دەکات، دووھەمیان هەم لە پێناوی دنیا و هەم قیامەتیش ئەم کارە دەکات. ئەم دوانە جیاوازییان زۆرە، هەرچەندە بە رووکەش، هەردوکیان یەک کار دەکەن. جاریکی تریش نەهێنییە کە، هەمووی لە دلدا یە.

لەبەر ئەوێە زانیان وتیویانە: «دنیا نەوێستی (زەدا)، ئەوێ

نییه که پشت له دنیا بکهیت، به لکو زوهدی حه قیقی ئه وه به،
بی ئه وهی دلت پیوهی وابسته بیت، دونیات هه بیت». له نژای
یه کینک له پیاوچاگاندا هاتووه: «خودایه گیان! دنیا بهخهتیه نیو
دهستم، نه یخهتیه ناو دلمه وه».

راهینانی کرده یی: ههول بده، هه ر کرده وه یه ک که ئه م
ههفته یه ده یکهیت، به دواروژ و خودای گه وره وه په یوه سستی بکه ره وه.
هه ر کرده وه یه ک بیت، به سوودیکی قیامه تیه وه بییه سته ره وه، بۆ
نموونه: رۆبشتنت بۆ تاقیکردنه وه کان، به تاقیکردنه وهی رۆژی
دوایی له بهردهم خودادا په یوه سستی بکه. خۆندنه که به و وته یه ی
پیغه مبه ره وه (د.خ) که ده فره مووینت: «خودای گه وره، کرده وه یه کی
خۆشده وینت که بهنده که ی به جوانترین شیوه ئه نجامی ددهات»،
گرئ بده، یان کرینی ئۆتۆمبیلکی نوئ، به و ئایه ته ی که خودای
گه وره ده فره مووینت: (وَأَمَّا پِنْعَةَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) واته: (تۆ- ئه ی
موحه ممه د(د.خ)-، ده رباره ی به خششه کانی خودا به سه رته وه،
بدوئ)، بییه سته ره وه. خوشکی موسولمان، کرینی پۆشاکه که ت به و
وته ی پیغه مبه ره وه که ده فره مووینت: «(خودای گه وره جوانه و
جوانیشی خۆشده وینت»، گرئ بده. هه ره وه ها به هه مان شیوه.

با بییه ئه وه که سانه ی که (عه مر خالد) ده لیت: «بازرگانی
نیازه کان بین»!

كوٽر ڪٺيه؟

لهو کاتهوهي ڪه له دايڪ بووه، بؤ ماوهي (۲۰) سال،
ڙياني له نابينايدا گوزهراندووه. له گهل بهرهو پيشچووني
ڪهرتي تهنڊروستيدا، ههلي ئهوهي بؤ ههلهڪهوت ڪه نهشتهرگهري
چاوهڪاني بڪات، دواي ئهوهي بؤ نهخوشخانه چوو و نهشتهرگهري
بؤ ڪرا، ڪاتيڪ ڪه پزيشڪه ڪه برينپنجه ڪهي لهسر چاوي
لابرد، چاوهڪاني ڪردهوه؛ بؤ ئهوهي بؤ يهڪهمجار له ڙيانيڊا،
رؤشنابي ببينيت! بهراستي ئهوه رووداوئڪه، له ههموو دونيڊا
چهند جاريڪي ڪهم نهبيت، روونادات (ئهوهي به نابينا يي لهدايڪ
ببيت، دواتر رؤشنابي بؤ چاوهڪانت بگهريتهوه).

ڪاردانهوهڪهي بؤي جهرگبر بوو. ئهو ڪات نهيتواني ڪه
جياوازي له نيوان ئهو شتانهڊا بڪات ڪه بينيووني؛ لهبر
ئهوهي ههموو ڙياني، لهوتهي لهدايڪبووه، شتهڪان له ريگاي
دهستليڊانهوه دناسيتهوه. ئهو له ريگهي دهستليڊانهوه نهبيت،
نازانيت ڪه سئو چونه، له ماناي رهنگهڪان تيناگات، تهانه
له شئوه و رووخساري مرؤفيش تيناگات، به شئويهڪ ڪه
تهانهت ناتوانيت له دوور و نزريقي شتهڪان تيناگات. تهمانه

همه‌موویان شت‌گه‌لیکن، ناگون‌جنیت لنینان تنیگه‌یت و رافه‌یان بکه‌یت، له ریگه‌ی بیننه‌وه نه‌بیت. به دریزایی ژبانی، عقلی په‌یوه‌ست‌بووه به هستی ده‌ست‌لیدانه‌وه. هیچ په‌یوه‌ندی‌ه‌ک له نیوان چاوی و عقلیدا بوونی نه‌بووه. چند هفت‌یه‌کی دوا‌ی نه‌شته‌رگه‌ریبه‌که‌شی، هر وه‌ک نابینایه‌ک به‌رنده‌کرد. نه‌و ده‌بینی، به‌لام له‌و شتانه‌تینه‌ده‌گه‌یشت که ده‌بینین. پاشان، ورده‌ورده‌ فی‌ری ناسینی شته‌کان ده‌بوو. سڼو ده‌بینیت، نایناسیت. پاشان ده‌ستی لی‌ده‌دات، ده‌یناسیت‌ه‌وه، نه‌وجا په‌یوه‌ندی نیوان چاوی و نه‌و شته‌ی که ده‌ستی لی‌داوه، دروست ده‌کات. دواجار عقلی له‌ شته‌که‌حالی ده‌بیت. چند مانگنیک به‌م شت‌یه‌ی تپه‌ری. چونکه نه‌و رانه‌ه‌تابوو له‌سر تپروانینه‌کان، تپتر تپینی کومه‌لنیک شتی ده‌کرد که که‌سی ناسایی، تپینی وای نه‌ده‌کرد. دواتر وای لی‌هات که گوزارشته‌کانی دم و چاوی به‌ ناسایی ده‌ناسینه‌وه. وای لی‌هات که تپینی گوزارشتی دوورووی، شله‌زان و کومه‌لنیک شتی تری ده‌کرد که مرو‌فی ناسایی هستی پینه‌ده‌کرد (مه‌گر که‌سینک که‌ شاره‌زایی هه‌بیت). لیره‌وه له‌ مانای روومه‌تناسی تنیگه‌یشت. روومه‌تناسی بریتیه‌ له: توانای تپینیکردنی گوزارشته‌کانی دم‌وچاو که به‌ه‌ویه‌وه. کومه‌لنیک شت ده‌بینیت که‌که‌سی تر نه‌وه نابینیت. هه‌ندیک له‌ پینشینان، کاتیک که‌سینک به‌اتایه‌ته‌ لایان، نه‌گر گونا‌ه‌یکی کردبایه، نه‌وا شوینه‌واری نه‌و گونا‌ه‌یان به‌ روویه‌وه هست پینک‌ردوه‌وه.

با بو‌لای هاوریکه‌مان بگه‌رینه‌وه که‌ تپستا ده‌توانیت چیز

له ههموو نهو شتانه ببات که مرؤفی ناسایی. هیچ نرخینکیان
بؤ دانانیت. له ههلهاتن و ناواپوونی خۆر، له وینهی مندلیکی
بینگهرد کاتیک دهگری و له ههموو بالندهیهک که به ناسماندا
دهفریت، چێژ دهبینیت.

دوای چهند مانگیک، رووداوێکی سهبر روویدا، نهوهبوو
حالهتێکی تارمایی کتوپر، بهسهراوهکانیدا دههات. چهند
چرکهیهک بهردهوامدهبوو دوایی نهدهما. ئهم حالهته، چهند
جاریک دووباره بوویهوه و ورد ورده رووی له زیادبوون دهکرد؛
بۆیه چویهوه بؤ لای پزیشکهکهی، چهند پشکنینکیان بؤ کرد
و پنیان وت: «دواوی لیبوردن دهکهین، کێشهی چاوت دووباره
سهری ههلداوهتهوه؛ بۆیه دواي چهند رۆژیکي تر، چاوهکانی
لهدهست دهدهتهوه»! دواي نهوهی چهند مانگیک به چاوهکانی
خۆی ئاشنایه و بینایی بؤ گهراوهتهوه؛ ههستیکی زۆر نامۆ، نهو
پیاوهی داگرت. ههرواش دهچوو، به تهواوی حالهتی چاوی
خراپتر بوو، چهند رۆژیک تینهپهری و جاریکی تر، چاوهکانی
لهدهستدا.

نهو پیاوه، بهم جۆره باسی نهو نهزموونهی خۆی دهکات
و دهلێت: «کویر، نهو کهسه نییه که نابینایه، بهلکو کویر،
نهو کهسهیه که ههست به بهخششی بینین ناکات و لێی
وردنابێتهوه. چهندين کەس هەن، بە چاوهکانیان دهبینن،
بهلام دلهکانیان کویره و هیچ نابینیت. ههروهها چهندين
نابینا هەن که به دلهکانیان دهبینن».

نهوه، پوختهی نهو فەرموودهیهی خودای گهورهیه که

دهفهرموویت: (فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ
الَّتِي فِي الصُّدُورِ)

بهراستی، بینین، له گهورهترین بهخشهکانی خودای
پهروهردگاره. با نیمهش، روزه له سوجهکانماندا، سوپاسگوزاری
خومانی لهسر دهربرین.

نهم چیرۆکه له فلیمی (یهکهه بینین At First Sight)
موه وهرگیراوه. بهراست، فیلیمکی ناوازهیه و له رووداوکی
راستهقینهوه وهرگیراوه که له نهمریکادا روویداوه.

نهیڼی له خۆشه‌ویستیدایه

موسته‌فا مه‌حمود ده‌لێت: «خه‌لکی، وا له نایین ټنگه‌یشتوون که بریتیه له کومه‌لیک فرمان، قه‌ده‌غه‌کردن، ریزیک له سزا، سنوور و دیاریکردنی حه‌رام و حه‌لال. له‌کاتیکدا، نه‌مانه هه‌موویان له کاروباره‌کانی دونیان، به‌لام نایین، شتیکی قوولتر و له‌وه گشتگیرتره، نه‌و خۆشه‌ویستییه‌یه که پښه‌وه، هاتوونه‌ته دنیا، تینویتی رۆحیه به‌وه سهرچاوه‌ی که لڼوه‌ی هه‌لقولاوین. جا خۆشه‌ویستی ترۆپکی بابه‌ته‌که‌یه، نه‌گه‌ر نه‌و خۆشه‌ویستییه نه‌بیت، هه‌موو په‌رستش و گوټرايه‌لییه‌کان ناتوانن که‌سیکی ناییندار و موسولمان دروست بکه‌ن». ئیبن نه‌لعره‌بی ده‌لێت: «هیچ له نایین حالی نه‌بوویت و حالی نابیت، تا نه‌و کاته‌ی هه‌موو دروستکراوه‌کانت خۆش نه‌ویت؛ چونکه هه‌موویان خودا دروستیکردوون».

ده‌لیم: جیاوازییه‌کی زۆر گه‌وره هه‌یه له‌وه‌ی که خودا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی لڼی ده‌ترسیت، په‌رستیت و به (ناچاری) نه‌وه بکه‌یت، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له پښاو نه‌وه‌ی که خۆشته‌ویت بپه‌رستیت، نه‌گه‌ر تۆ به‌راستی خودات خۆشته‌ویت؛ نه‌وا پڼوخته نه‌و خۆشه‌ویستییه له ناکارت، رۆیشتنت، قسه‌کردنت و هه‌لسوکه‌وتندا ده‌ریکه‌ویت. نه‌گه‌ر نا، نه‌وه خۆشوێستنیکی وه‌همی و فریودهره.

نەم نزاىەتان بە ديارى پىشكەكەش دەكەم؛ تاوەكو بىيتە
هوى روواندننى خۇشەويستى لەناو دلەكانتاندەكە ئەويش نزاىەكە،
كارىگەرپىيەكى بەهيزى هەيە و ئەزموون كراوہ. تۆش ھەموو رۆزىك
سوورپە لە سەر وتەوہى؛

(پەروەردگار! من داواى خۇشەويستى لىدەكەم، داواى
خۇشەويستى ئەو كەسانەت لىدەكەم كە خۇشتەدەوين. پەروەردگار!
داواى خۇشەويستى كەدەوہەيەكت لىدەكەم كە لە خۇشويستى تۆ
نزيكەم بكتەوہ. پەروەردگار! ئەوہى بىت بەخشيوم و خۇشم دەويت،
بىكەيتە ھىزىك بۆم؛ بۆ ئەو شتەى كە تۆ خۇشتەدەويت، ھەرشىكت
لە من گرتووتەوہ كە خۇشم بويت؛ بىكەيتە شىك كە تۆ
خۇشتەويت. خودايە! خۇشەويستى لە لام، لە ئاوى سارد لە كاتى
تىوتىيدا، لە ئەفسى خۇم كە لە نىو جەستەمدايە، خۇشەويستى
بكەيت. خودايە! خۇشەويستى خۆت، فرىشتەكانت، پىغەمبەرەكانت و
پياوچاكانم پىبەخشە! خودايە! دلەم بە خۇشەويستى خۆت ئاوەدان
بكەرەوہ، بەو جۆرەى لىبكە كە تۆ خۇشت دەويت. خودايە! وام
لىبكەيت بە تەواوى دلەم، تۆم خۇشبويت. وام لىبكەيت بە كارەكانم
رازىت بكەم. خودايە! وام لىبكە، ھەموو خۇشەويستىم بۆ تۆ بىت و
ھەموو ھەولدانىكەم لە پىناو رەزامەندى تۆدا بىت).

پىغەمبەر (د.خ) دەفرمويت: «ئەگەر يەكىك لە ئىوہ، براىەكى
خۇشويست، با پىنى بلىت كە خۇشىدەويت». دەى با ئىمەش ھەر
ئەمرۆ، پەيوەندى بە براكانمانەوہ بكەين و پىيان بلىن: خۇشمان
دەوين، بە بى ھىچ ئىحراجىيەك وا بلىين؛ چونكە پىغەمبەر (د.خ)
سەرمەشقى ھەموومانە.

كاترۇمىرنىڭ لە تەنىشت خۇشەويستەۋە

بروانە.. ئەگەر ھەلىكىت بۇ بگۈنجىت و بتوانىت بۇ ماۋەى
كاترۇمىرنىڭ لەگەل پىنغەمبەردا بىت، باسى چى بۇ دەكەيت و
چى پىندەلنىت؟
پىنى دەلنىم:

بىۋرە ئەى پىنغەمبەرى خودا! چۈنكە نەمتوانىۋە كارەكتەرىكى
باشى ئاينەكەت بىم و ۋەك پىۋىست فەرمائىشتەكانت بەجىنەنىم.
بىمبۋرە لەو بى قەدرىيەى بەرانبەر بەو ھەمۋو ماندوۋىۋون،
نارەھەتى و تىكۋشانەى چەشتت تا ئاينىمان پىنگەيەنىت، ئاينىنىك
لەسەر سىنىيەكى ئالتوۋنى ھاتۋتە بەردەستمان و قەدرى نازانىن.
بىمبۋرە! ۋەللا قەدرى تۇمان نەداۋە؛ بەو جۋرەى كە شاينى
تۇيە. ئەو خۇشەويستىيەمان بۇت نەبۋوۋە كە شاينى خۇشۋىستىنى
تۇ بىت.

رەزگارم بىكە ئەى پىنغەمبەرى خودا! كەسنىك ھاتە لات كە زىنا
و داۋىن پىسى خۇشەدەويست، دەستى شەرىفت بەسەر سىنگىدا
ھىنا و لەو تاۋانە رەزگارت كەرد. دەى كى ھەيە، دەست بەسەر
سىنگى مىندا بھىنىت: تا لە پىسى تاۋان پاكى بكانەۋە؟
دەلنىم:

سوپاس بۆ ئەو خودایەیی، بەخششی ئەوەی پێدام کە بتبینم
و لەخزمەتدا بێم. سوپاس بۆ ئەو خودایەیی، ئەم کانزەمیرە
پێبەخشییم کە خۆشترین کاتە. سوپاس بۆ خودا ئەوەی کە
تۆی کردۆتە پێغه‌مبەر و پیشەوا و خۆشەویستمان.

ئەو ھاوار، تۆ چەند پەيامبەریکی خۆشەویست و شیرینیت!
ئەو ھاوار، چ پێغه‌مبەریکی کە لە هەموو مرۆف گەورەتریت!
دەلێم:

نزام بۆ بکەیت، ئەو پێغه‌مبەری خودا: تا خۆشەویستی خودا
و تۆم لە خۆشویستی خۆم، ئارەزووەکانم، هەموو دنیا و ئەوەی
کە لە دنیاشدا یە، لە لا گەورەتر و بەرێزتر بیت.

نهینی بهردوامیی بهخشش

دلخوشبوون به بهخششه کان لای مرؤف، سی پلهی ههیه:

۱- دلخوشبوونیک بهوهی سوود له بهخشش بۆ خۆی و نارهزووهکانی
وهرده گریت.

۲- دلخوشبوونیک بهوهی، نهو بهخششه بهلگهیه لهسه ر چاودیری
خودایی که نهو بهخششه ی پتیه خشیوه.

۳- دلخوشبوون بهوهی، نهو بهخششه هۆکار و رینگایه که بۆ
نزیکبوونهوه و په رستشکردنی خودای گهوره.

پلهی یه که میان، هیچ سوپاسگوزارییه کی تیدانییه؛ چونکه به
بهخششه که خوشحاله، نهوهک به بهخشندهی بهخششه که (که
خودا)یه. دووه میان، بهشیک له سوپاسگوزاری تیدایه، بهلام به
لاوازی. سینه میان، بریتییه له سوپاسگوزاری تهواو. نهو کاتهی
که بهنده که دلخوشه، نهک له بهر بهخششه که، بهلکو له بهر نهوهی
هۆکاریکه بۆ له خودا نزیکبوونهوه. نیشانهی نهوهش، نهوهیه که
به هیچ بهخششیک دل خوش نابیت که له خودای غافل بکات،
بهلکو بهوانه دلتهنگ و نارهحت ده بیت.

نهو قسه بهی پشتر، له داهینانه ناوازهکانی پتیهوا غهزالییه له کتیبی
(الأربعین فی اصول الدین) وه به دهستکارییهوه، وهر گیراوه.

سوپاس بو خودا، تُو که له و بهری باشی و تهنندروستدایت،
لووتکه‌ی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه به‌و به‌خشسه دلخوشتی دهربریت؛
له‌بر نه‌وه‌ی به‌و هویه‌وه ده‌توانیت به‌ پئوه نوێز بکه‌یت، یارمه‌تی
خه‌لک بده‌یت، ئیش بکه‌یت و زه‌وی خودا ئاوه‌دان بکه‌یت‌ه‌وه.
نه‌وه، نه‌و دلخوشتیه‌یه که پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت.

ئه‌ی کچی به‌ریز! که خودای گه‌وره رووخسارنکی جوانی
پتیه‌خشیویت، لووتکه‌ی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه، شادمانی دهربریت؛
له‌بر نه‌وه‌ی خودای په‌روه‌ردگار ده‌سه‌لاتی جوانی به‌دیهنناتی
له‌ رووخساری تۆدا کیشاوه. تُو به‌لگه‌یه‌کی خوداییت له
داهینانه‌کان و گه‌وره‌یی دروستکراوه‌کانی. لووتکه‌ی سوپاسگوزاری
تُو، نه‌وه‌یه بچیت نه‌و رووخساره جوانه‌ت، بُو گه‌نجیکی موسولمان
به‌کاربه‌یتیت؛ تا له‌ حه‌رام بیپاریزیت و ببیته‌ هاوسه‌ریکی جوان،
نه‌رم و نیان. لیره‌وه تُو ده‌توانیت هاوکار بیت بُو دورخسته‌وه‌ی
تاوان و پاریزگاری پیاوان. به‌لام لووتکه‌ی سه‌رکیشی و عینادی نه‌و
کاته دروست ده‌بیت، نه‌و جوانیه‌ی خۆت بُو نه‌وه به‌کاربه‌یتیت؛
تا گه‌نجان تووشی گونا‌ه بین و له‌ ئایینی خودا دووریکه‌ونه‌وه.
سوپاسگوزاری، ته‌نیا وتنی وشه‌ی (الحمدلله) نییه. هه‌رچه‌نده
نه‌وه‌ش شتیکی باشه، به‌لام نه‌وه لووتکه‌یه‌ی نییه، به‌لکو لووتکه‌ی
سوپاسگوزاری، کارکردنه.

له‌ نه‌ینیه‌کانی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه که کلیلی زیادبوونه،
ئه‌مه‌ش یاسایه‌کی نه‌به‌دیه‌یه تا رۆژی دوا‌یی؛ چونکه له‌ قورئاندا
هه‌یه که خودای گه‌وره ده‌فرموو‌یت: (لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ).
نوێزی چینه‌نگاو، بُو به‌خشینی تهنندروستی باش، سوپاسگوزاریه‌کی
کرده‌یه و کلیلکه بُو به‌رده‌وامی تهنندروستی باش.

چاکە کردن لە گەل نایک و باوکدا، سوپاسگوزارییه کی کردە ییه
بۆ بە خێشی بوون و دروست بوون و کلێنکه بۆ تەمەن درێژبوون.
هەموو کردەوه یه کی چاک، سوپاسگوزارییه کی کردە ییه له
بەرائهتەر مال و ساماندا، ئەویش کلێله بۆ بەردهوامی دەرلەمەندی.

له هەر باخێك گولێك

- (هۆكاری سه‌ره‌كی تووره‌بوونی په‌روه‌ردگار، نه‌وه‌یه‌ كه‌ تۆ به‌وێت كاروباره‌كان به‌ وێستی تۆ به‌رپه‌وه‌ بچن، نه‌ك به‌ وێستی په‌روه‌ردگار!) چاره‌سه‌ی ئهم تووره‌بوونه‌ش نه‌وه‌یه‌، كاتێك رووداوێك له‌ كه‌سێك رووده‌دات، یان ده‌كه‌وێته‌ ناو دۆخێكووه‌ كه‌ به‌ دلی تۆ نییه‌، خێرا بێر له‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ كه‌ ئهمه‌ به‌ وێست و دانایی په‌روه‌ردگار روویداوه‌. ئه‌و هۆكاره‌ش واده‌كات: شتیکی ئاسایی بێت به‌ لاته‌وه‌. ئهم كاره‌ش واده‌كات كه‌ چاره‌سه‌ری بنه‌رته‌ی تووره‌بوون بێته‌ دی. ئه‌ویش به‌ پشت به‌ستن به‌ په‌روه‌ردگاره‌. بڕوابوونی ته‌واو به‌وه‌ی كه‌ هه‌رچی رووده‌دات لای خوناوه‌یه‌، هه‌یج گومانی تیدا نییه‌ كه‌ ئه‌ویش داناترین فرمانه‌روایه‌.

- (هه‌یج به‌نده‌یه‌ك ئیمانی ته‌واو نابێت تا به‌ ته‌واوی واز له‌ چه‌له‌حانی نه‌هێنیت، ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ر حه‌قیقش بێت، له‌سه‌ری پتوێسته‌ كه‌ هه‌رچی وته‌ی ره‌وا هه‌یه‌، بڕوای پتیه‌نینیت. ئه‌وه‌شی كه‌ ناڕه‌وایه‌، بێده‌نگ لینی بێت، مه‌گه‌ر باسكردنی سوودیکی ئایینی هه‌بێت). ئای ئه‌مڕۆ چه‌ند پتوێستمان به‌م یاسایه‌یه‌! شایه‌ته‌كه‌ له‌ باسكردنی ئهم وته‌ جوانه‌دا ئهمه‌یه‌ (ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ر حه‌قیقش بێت)، ئه‌وا پتوێسته‌ واز له‌ چه‌له‌حانی به‌هێنیت و ته‌واوی

- خودای پەروردگار دهفرموویت: اَذْلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُعْزِياً يَغْفِرْ أُنْعَمَ عَلَيْ قَوْمٍ حَتَّى يَغْيِرُوا مَا بَأْنَفِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ). ئەمە سوننەتیکى گەردوونییە تا روژی دوایی. ئەم بەخشەش لەسەرمان لا ناچیت؛ مەگەر خۆمان بمانهویت کە گۆرانکاری بکەین و خۆمان کوفرانەى بەخشەکانى بکەین و بە خراپ بە کارى بهێنین. ئەم وتەیه بە بیرى خەلکى دەهینمەوه، ئیمە ولاتیکین، خودا سامانى ژێر زەوى و سەر زەوى بێشومارى بۆ ناردوى. هیچ بە دوورى مەبێنە کە ئەو بەخشە بە شەو و روژێک لەسەرمان بھوات و نەمێنیت. کارەکە بە دەستى خۆمانە، یان دەبێت سوپاسگوزاریین و ئەوکات بەردەوام دەبیت، یان پەنا بە خودا نەزانیین بەکارى بهێنین و ئەوکات نەمێنیت. خودای پەروردگار، توانای ھەموو کاریکی ھەیە.

لە ناوەرەستى ئەم ئاپۇرەيەدا

خودايە! من... من، هیچ کەسنىک ناگاتە ئاستى خۇشەوېست
کە دەفەر مووېت: «ئوممەتە کەم، ئوممەتە کەم». خۇشەوېستمان
پەيامبەرى خودا! تەنانت لە ناوەرەستى ناھەموارترین ناخۇشییەکانى
قیامەتدا دەفەر مووېت: «ئوممەتە کەم، ئوممەتە کەم». گىيان بە
ساقەت بىت، ئەى خۇشەوېستمان پەيامبەرى خودا (د.خ)،
ھەرگىز بۇ ساتىکىش بىت، بۇ خۇت نەزىاوت. بىمبۆرە ئەگەر تۇ
و ئوممەتە کەتم بى هیوا کردووه، لە ناخى دلمەوه، ھەموو هیوا
و ئومىدنىکم ئەوہیە، لە رۆژى قیامەتدا بەو ھەموو کەم و کورتى و
لاوازییەمەوه، لە من رازى بىت، لە پاش ئەو ھەموو دواکەوتن و
لاوازییە ھىشتا تۇ رووم لى وەرەنگىریت. تۇ مېھرەبانترین کەسى
کە دروستکرايىت. مېھرەبانترینى ئەو بوونەوەرەنەیت کە بەسەر
زەویدا دەرۆن. لەنىو ئەو جەنجالى و ئاپۇرەيەدا، پەسەندم بکە و
بمخە ریزى خۆتەوه.

ئەوہ بە بىستنى ئەو ستایشانە، چیت لى قەوماوه، ئەى
دەرروونى خەیاڵلاوم؟! پیاھەلدانى خەلک لە خۆت نەگۆریت.
وامە کە سەیرکردنى خەلک بۆت، لە راستەقینەى خۆت دەربکات،
سەیری خۆت بکە. نەفسىکى بچووکی لاوازی دزیو. تۇ چیت جگە

لە نەفسىك لە نىو بليۇنەھا نەفسدا؟ من، تۆ لە ناوجەرگەى ئەو بليۇنەھا، لاوازىيە كانت دەبينم. ناوبانگى ھەلخەلەتتەن، چەند ناشىيرىن و دزىوھ! پياھەلدان و چاوبەستن لە راستىيەكان، چەند مەترسىدارە كە راستى خۆتت لەبەرچاۋ دەكەويت! لە ناوەراستى ئەو ئاپۆرە و جەنجالييەدا لە خۆت نەگۆرييت.

خودايە! من ھىچ نابىنم جگە لە بەندەيەك كە لە جىبەجىكرەنى فرمانەكانتدا كەمتەرخمە. لە نزىكىت و لە خۆشەويستىت زۆر زۆر دوورە. من جگە لە بەندەيەكى سەرگەردانى فرىودراوى ڕووكەشىيەكانى دونيا و نقومبوو لە نىو تاوان و ئارەزووكانى نەفسدا، ھىچى تر نابىنم. داواى خۆشەويستىت دەكەم، دلەم ھەرگىز چىزى خۆشەويستى تۆى نەبىنيو. كەسىك، بۆ ساتىك چىزى خۆشەويستى تۆ بىكات، چۆن تاوان دەكات؟! سۆيىد بە تۆ، ۋەك پىويست تۆمان نەناسىو و بەندايەتيمان بۆ نەكردوويت. دونيا كۆنترۆلى دلى لاوازی منى كردووە. خودايە، لە ناوەراستى ئەم جەنجالييەدا دەرم بەئىنە و رزگارم بكە!

ھەست بە بىئومىدىيەكى زۆر، بە لاوازىيەكى گەورە، بە پووكانەۋەى ئىسكەكانم، بە بىئومىدىيەكى ترسىنەر دەكەم. خودايە! ھەموو رۆژىك ھەست دەكەم، زياتر لىت دوورەكەومەو. سۆيىد بە تۆ، لە ناوەراستى ئەو ھەموو ناز و بەخششەى تۆ پىت بەخشىوم، ئەمە دەست لىنھەلگرتنىكى گەورەيە. رىزىت لىگرتووم، كاتىك تۆ منىت بە موسولمانى دروستكردووە، بە بى ئەۋەى ويست و تواناى خۇمى تىبايىت. منىت نزىك كردووەتەۋە لە باشترىن بانگخوازانى ئوممەت. ھاوار بۆمن! بۆ ئەۋەى چەند ھەل و چەندە لە تەمەنم لەدەستداۋە. لە ناوەراستى ئەو دەنگەدەنگ و

ئۆپۈرىيەدا، ھەست بە لەناوچوونى خۇم دەكەن.

خودايە! نويزخوينان، رۇزووگران و چاكەكاران زۇرن. ھەموويان
دەرگاكانى چاكەيان تەنيوھ. لە نيو ئەوانەدا جىنگەى خۇم نابىنم.
مليۇنان كەس، پيش من كەوتوون. كەچى من لەگەل مليۇنان
كەسى دىكەى لاوازى وەك خۇمدا، چاوەروانى مېھربانى تۇ
دەكەين. من ھىچ نيم جگە لە كەسنىك لەنيو مليۇنان كەس
كە رۇزانە بە پارانەووە دىنە خزمەتت. من لە نيو ھەموو
ئەمانەدا لە كویدام؟.. من لە كوینى ئەو قەرەبالغیيەدام؟ لە
ناوەراستى ئەم ئاپۇرىيەدا، من لەكویدام؟

من دەزانم رزگاریم، بە (كن فيكون)ى تۇ ئەبیت، دەست
ناكەویت، بەلام چۇن دەتوانم ئەو فەرمانەى تۇ بەدەستپهينم؟
چۇن ئەو گەرەبە پىدەبەخشریت كە خۇشەويست و نزيكى تۇ
بم؟ چۇن من دەتوانم لە نيو ئەو ئاپۇرىيەدا، بيمە نيو بەندە
نزيكەكانت؟

روپامایى، ئارەزووەكان، پەيوەستیوون بە دنیاو، لەخۇبايى
بوون و كەم خۇشويستن، كى لەم كىوھ گەورانەى تاواندا، رزگارم
دەكات؟ سویند بە تۇ، توانای ئەمەم نىيە. سویند بە تۇ، دلم
ئازار دەيگوشیت؛ لەسەر ئەو ھەموو نەھامەتیيەى تووشم بوو.
ھەموو ئەم تاوانانە، كى لەنيو ئەم ئاپۇرىيەدا رزگارم دەكات؟

ناشتیی ناوخویی

له مالی یه کهمدا، زنه کهی درهنگ گه رایه وه بۆ ماله وه و
بینی، میرده کهی چاوه پروانی ده کات. به لیدان، جوین و وشه ی
ناشیرینه وه پینشوازی لیکرد.

له مالی دووه مدا، زنه که درهنگ گه رایه وه بۆ ماله وه و بینی،
میرده کهی چاوه پروانی ده کات. میرده کهی به باوه شپیدا کردن و
ماچی گه رمه وه، پینشوازی لیکردا

له ئۆتۆمبیلی یه کهمدا، شه قامه کان جمه یان ده هات، شو فیره که
به ته مای که سکی دیاریکراو نه بوو؛ تا به په له ی بیت، به لام
له گه ل نه وه شدا له و په ری نار هه تی، دوو دلی و په له یلیدا بوو.
قه سه ی ناشیرین، به قسه ی ناشیرینی ده وت: «خۆت لاده».
ده ستی کرد به زه مکردنی فلان لایه ن، فلان ده ستلآت و فلان
کهس، بۆ خراپی رنکا و بانه کانیان. دلی به خیرایی لینی ده دا. وا
هه ستت ده کرد خه ریکه جه لته لییده دات.

له ئۆتۆمبیلی دووه مدا، شه قامه کان جمه یان ده هات، شو فیره که
له لوتکه ی ئارامی خۆیدا بوو. خه ند ده له سه ر لێوی ده بینرا، زۆر
له سه رخو بوو، دلی به ئاسووده یی لینی ده دا، وه ک نه وه وابوو
میشتکی له به فرگردا بیتا

هه لوهه سته کان هاوشيوهن، به لام کاردانه وه کان دڙ به يه کن. ناپا
که سينک ناپرسيت، ثم دڙايه تپانه له نيو انياندا چييه؟ هوکاري
جياوازي کاردانه وهی که سه کان چييه؟.. هوکاره که ليکنده وهی
ناخی خؤمانه بؤ رووداوه کان.

له مالی يه که مېدا، ڙنه که دواکهوت، پياوه که وا بيري کرده وه
که چؤن ده بېت ڙن ږيڙي ميږده که ی نه گري و به که می
داده نيت، بؤيه بهوشيوه يه گوږايه ليلى نه کات؛ تووره ده بېت،
بهوشيوه يه به ليدان و تووره بوونه وه پښه وازی لينده کات. کاتيک
ڙنی مالی دووهم دواکه ویت، ميږده که ی بير ده کاته وه، ږهنگه
کيشه يه ک روويديا بېت يان کارنکی له ناکاو بؤی هاتبېته پښه وه،
دوودلی و ترسی لينده نيشيت، کاتيک ده بېنيت، به له ناميز گرتن
و ماچکردنی پښوازی لينده کات؛ چونکه ئيسنا ټارخه يان بووه که
به بې کيشه گه ږايه وه!

شه قامه جهنجاله کان، شؤفيري يه که م وا بيري کرده وه که
دنیا کوټايی هاتووه، چؤن ده بېت واپيت خه لکه که گاته ده که ن
و هيچيان ږه وشته کانی شؤفيري نازانن، ده سته کات به جوڼ
دان. له هه مان کاتدا، له لای شؤفيري دووه ميش به هه مان شيوه
شه قامه کان جهنجالن، له بهر نه وهی که هه ليکی بؤ هه لکه و تووه،
ده سته کات به يادی خودا يان شتيک له قورټانی پيرؤز له بهر
ده کات يان وا بيرده کاته وه که نه مه ناقيکردنه وه يه کی زؤر بچووکي
په روهردگار و نارامی ثم ناقي ده کاته وه؛ بؤيه به نارامی و
ټارخه يان دانپشتووه و بېدهنگه.

به خته ومړی راسته قينه له دنيا دا، بوونی ناشتی و خوشبهختی
ناخی مړوځه. نه و نارامی و ټارخه يانيه ی که له ناخدايه، سه رباری

ھەممو ئەو بارودۇخە دەرەكییانەى چواردەورى گرتوویت، ئەگەر
بارودۇخەكە لەبار بوو بۆت، ئەو خۇشحال دەبیت و دۇنیا دەبیت.
ئەگەر بارودۇخەكە لەبار نەبوو بۆت، ئەو ئارام دەگریت و ئارخەیان
دەبیت

بەشى دووم
رازگەلىك بۆ گەشەپيدانى خود

ئايا به دواى به ختمه وريددا ده گهرئيت؟

(۱)

به دلتيا ييه وه به لئى ا كئى هه به به دوايدا نه گهرئيت؟ هه موو مان ده مانه وئيت به ختمه وهر بين، به لام كئشه كه له وه دايه كه زور ئيك له ئيمه، بهر چاوى روون نيه، له شوينى هه له دا و به شينوازيكى هه له به دوايدا وئلين. نموونه يه كئيش له سهر ئه مه ده هئيمه وه كه زور له رووناكى خورى به ره به يان، روونتره.

۱- هه ميشه به سه رساميه وه، بهرانبهر چيروكى ئه و گورائينيزه ئه فسانه ييه (ئهنڊرول) كه پادشاي گورائى روك بوو، راده مينم. ئه و لاوه كه له سهرده مى خويدا هاو كئيشه ي گورائى وئنى پئنجه وانه كرده وه. بوويه هه زان و هه رايه كى زورى نايه وه. لئيم بگه رين، باسى ئه و به خششانه بكه م كه ئيلفس برىسلى هه يبوو. لاويك، ديمه ن و رووخسارى جوان بوو، خاوه ن تهنڊروستيه كى باش، زور دهوله مهنڊ، ئه وه ي ده يويست له ئافه رت له به رده ستيڊا بوو، هاوسه ره كه شى يه كئيك بوو له شاجوانه كائى ئه و سهرده مه، ناويانگى گه يشتبووه روزه لات و روزه لاوى دونيا، خاوه ن برىكى بيشومارى خانوو و سه ياره و زير و جلو به رگ بوو، به كورتى به چه مكه دونيا ييه كه ي- هه موو شتيكى پئندرا بوو. به لئى هه موو

شتیک، له گهل نهوهدا، سهرباری نهو هه موو ناز و به خششه، نهو هه موو خوشی و رابواردنه، ئایا ده زانن «ئیلفس» چون مرد؟ بههوی به کارهینانی له راده به دهری ماددهی بیهوشکهرهوه، له سهرناوی ماله کهی خویدا سهری نایهوه خودای گهوره بمانپاریزیت. به ته نیایی، په زاره، دلتهنگی و نا ئارامیهوه سهری نایهوه! چون؟ چون ده کریت که شیک که مال و سامانی دونیای له بهر ده ستدا بیت، بهوشیه به بمریت؟ هۆکاره کهی نهو بهوو که ئیلفس ههروه ها زۆریک له هاوشیهوه کانی. له شوینگه لیککی هه له دا به داوی به ختهوه ریدا ده گهران، له ده رهوهی بوونی خویاندا، نهوان به ختهوه ریبیان له مادده دا ده بیینی، نهک شتیک تر. نه نجامه کهشی نا ئومید بوون و خهم و په زاره به کی لهو شیهوه یی لیکه وه تهوه که نموونه ی نه بوو. ده بینم چیرۆکی «ئیلفس» له ژماره به کی زۆری نهو لاوه موسولمانانه ی که به ردهوام خه ریکی رابواردنن، دووباره ده بیتهوه. لاوانیک که هه موو سامانی دونیایان له بهر ده ستدا به، به لام له گهل نهوهدا خه م بار و نا ئومیدن!

۱- کهواته چاره سهر چیه؟ چون ههر به کی که له ئیمه، به توانین نهو به ختهوه ریه ده سته به ربه کین که داوی ده که یین؟

به‌دوای به‌خته‌وه‌ریدا ده‌گه‌رنیت؟

(۲)

هیوادارم توانیبیتیمان به‌ته‌واوه‌تی روونی بکه‌ینه‌وه، به‌جوریک هیچ گومانیک هه‌لنه‌گریت که رابواردنی دونیایی؛ هۆکاریک نییه بۆ به‌خته‌وه‌ری، به‌لکو زیاده‌رؤیکردن له به‌ده‌سته‌هینانیدا؛ ده‌بیته هۆی ده‌سته‌که‌وتنی پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وێت، ناو‌میندی و دلته‌نگی لیده‌که‌وته‌وه. هه‌روه‌ک پینستر باسی گۆران‌بیتێ؛ (ئیل‌ف‌س بری‌سلی) امان وه‌کو نموونه هینایه‌وه.

به‌لام ئایا ئیستا چاره‌سه‌ر چیه؟ چاره‌سه‌ر له وشه‌ جوان و به‌پزێه‌کانی (ئیب‌ن ته‌یمیه) دا کۆده‌بیته‌وه که پنیوسته‌ پیت به‌ پیتی وشه‌کانی، به‌ زیر له دیواری ژووری هه‌ر کور و کچیک‌ی لاوا، هه‌لبواسریت.

ئیب‌نو ته‌یمیه، کاتیک له لایه‌ن ناحه‌زانییه‌وه خزایه به‌ندیخانه‌وه، وتی:

«ناحه‌زانم چیان لیم ده‌وێت؟ به‌هه‌شت و بیستانی من، له ناخمدایه بۆ هه‌ر کویه‌ک برۆم، له‌گه‌لمدایه و لیم جودا نابیته‌وه. زیندانیکراتم خه‌لوته، کوزارنم شه‌هیدیه و ده‌رکرانیشم له ولات، گه‌شتوگوزاره».

دوو سوودى گىرنگ لەم وتە ناوازەيەى (ئىبنو تەيمىيە)دا ھەيە:
 ۱- گەران بەدواى بەختەوەریدا، پىوئستە لەناخەو دەست پىيىكات.
 بەختەوەرى، بە زۆرىى كۆشك، بوونى ئۆتۆمبىل و ئافرەت، دەستەبەر
 نابىت. كاتىكىش بە بوونى ئەو شتائە، ھەستت بە جۆرە مەستى
 يان خۇشى و شەيدايەك كرد، ئەوا تەنيا ھەستىكى ساختەيە،
 خۇشەكى پىوچ و كاتىيە كە بەدوايدا تووشى جۆرە حالەتىكى
 دلگىرانى، بىئومىدى و بۇشايى رۆحى دەبىت. چەندىن دەولەمەندى
 دونيا، بە ئاوارامى و خەفەتەو مائىلاواييان لە دونيا كرد، چەندىن
 ھەزارى نەخۇش و نەبوويش، بە خۇشەختى و بەختەوەرەيەو
 دونيايان بەجىھىشت.

۲- گۆرىنى ئازار و ئارەحەتەيەكان بۆ بەخشىن و خەلات، واتە
 ئەزموونىكە مەروفى پىادا تىپەر دەبىت. ئەمەش بىنەمايەكى
 پىنغەمبەرەنەيە: (تفاءلوا بالخير تجدوه) واتە: بىركەندەو تان با باش
 بىت، باشە بەدەستدەين.

نەمۇنەيەكى راستەقىنەى ژيانى رۆژانەمان باس دەكەم،
 كاتىك لە ناو ئۆتۆمبىلداين، شەقامەكان جەنجالن و تاوەكو (۳۰)
 خولەكى تىرىش تۆ لە ناو ئۆتۆمبىلدا دەبىت، لەم دۇخەدا چەند
 ھەلبۇاردىنىكت لەبەردەستە، بۆ ئەوەى كاتى خۇتى پى بەرىكەيت.
 يان ئەوەى خۇت بە زەمكردن، نەفرەتكردن لە خەلكى و وتى
 قسەى نەشايو بە دەوروبەرت سەرقال بكەيت، يان دەست بكەيت بە
 سكالاكردن لەسەر خراپى شەقام، شۆستەكان، نەبوونى سىستەمىكى
 رىكۆپىكى ھاتوچو و نەزانى شۆفىرەكان. ئەم دوو ھەلبۇاردنەش؛
 دەپنە ھۆى بەرزبۇونەوەى پەستانى خوین، توورەبوون و دەماگىرى.
 ئەم دياردانەش، زۆر دوورە لەو بەختەوەرەيەى بەدوايدا دەگەرەين.

ههلبژاردنیکى تىرت ههیه، دهتوانیت سوود لهو دۆخه وهربگریت
و خهسلهتی خۆراگری له خۆتدا ههلبسهنگینیت. به یارمهتیت،
بهلام ئایا چۆن خۆراگری و ئارامی لهسهر خهلك تاقي بکهیتهوه؟
کاره که به دهستی تۆیه و تۆ له چۆنیتی کارلیک و ههماههنگی
له گهل بارودۆخی دهوڕوبهرتدا بهرپار دهدهیت.

ئهمه مانای ئهوه نییه که کهسانی بهختهوهر ههڕگیز دلتهنگ،
تووهر و دوودل نابن. ئهمه مهحاله. بهلکو ئهو کهسانهن که بهتوانن
له زۆربهی کات و بارودۆخهکاندا ئاسوده و خوشحالبن. حالهتهکانی
وهکو دوودلی، خههگینی و نارهحهتیش تیدهپهرن و درێژه ناکێشن،
خودایه گیان ئیمه داوای بهختهوهری دونیا و قیامهتت
لیده کهین.

چۇن دەست بەسەر توورەبووندا دەگریت؟

بە پىنغەمبەرى (د.خ) وت: نامۇزگارىم بگە. فەرمووى: «توورە مەبە». ھەموومان ئاۋاتەخۋازى ئەۋەين كە كەسائىكى ھىمن، لەسەرخۇ و مېھرەبان بىن، توورەبوونمان كەم بىت، بەلام چۇن؟

يەكەم ھەنگاۋ ئەۋەيە كە نەتتى توورەبوونت بزانىت، توورەبوونىش تەنيا دوو ھۆكارى ھەيە:

۱- ھەستكردن بە لەدەستدانى كۈنترۇل لەسەر كەسنىك، ھەلوئىستىك يان لە گەفتوگۈيەكى ديارىكراۋدا.

۲- ھەستكردن بە سوكاپەتى ياخود گالتەپىكردن لە لايەن كەسنىكى ديارىكراۋەۋە يان لە ھەلوئىستىكى ديارىكراۋدا.

بىر لەو ساتانە بگەرەۋە كە تىيدا توورەبوونت دەبىنىت، ھۆكارى توورەبوونت لە ھەر بارىكدا، لە يەككىك لەو دوو ھۆيە سەرەۋە تىپەر ناكات.

تىگەيشتىنى ئەم نەئىيە؛ يەكەم ھەنگاۋە بۇ زالبوون بەسەر توورەبوونتدا.

ھەمىشە، توورەبوون ھالەتى بەرزبوونەۋەى پەستانى خوين و بەرزبوونەۋەى پلەى گەرمى لەشى لەگەلدا دەبىت. جا

ههركاتىك ههستتكرده كه توورهيت، يهكيك له دوو هوکارهكهى
سهروهه ديارى بکه و نهم کارانه نهنجام بده:

- ههستکردن به لهدهستدانی دهستهسهه خودا گرتن،
باشترین کات و جوانترین جینگهيه كه ههست بکهيت، بهندهى
پهروهردگاريت و ملکهچى خودای گهورهيت. ههگيز نهو روزهه
بیرناچينت كه (عهلى جفرى)م دهگهيانده فرۆكهخانه. لهناو
نۆتۆمبيلدا بووين و زۆر له کاتى ديارىکراوى فرينى فرۆكهكه
دواکهوتبووين. له کاتىکدا، عهلى له يهमेه، کۆبوونهوهبهكى
گرنگى ههبوو. پيوست بوو ناماده بىت. پىي وتم:
«بهخيزايهك ليخوره، نه تووشى بهلا و ناخوشيمان بکات، نه
ببىته مايهى بئيرىزى بهرانهر شوڤيرانى تر». دواتر، يهکىنک
له هاوکارهکاتى پهيوهندى پئوهکرد و پىي وت: «فرۆكهكه
فریوه». عهلى هيج شتىكى نهوت جگه لهوهى كه به
هيمىنيهوه نهم وشانهى دووباره دهکردهوه: «قدر الله ما شاء
فعل». واته: «هههچيهك خودای گهوره وىستى لهسهه بىت،
ههه نهوه دهبىت». دهربارهى هوکارى هيمنى و ئاراميهكهى
لنيم پرسى، سههبارى نهو بارودۆخهى كه بهسهريداهات. له
وهلامدا وتى: «ئهحمده، ئيمه بهندهى خوداين، خودای گهوره
چۆنى بويت، بهوشنوهيه دهمانجولينىتهوه!»

بهراستى، نهمه لوتكهى بهندايهتى، ملکهچيوون و پشت
به خودا بهستنه. نهم رهوشته پىغهمههرايه، بهتايهت لهه
روژگاردها، زۆر به كهسى لهناو خهلكيدا بهدىي دهكهه. ههروهك
چۆن (پىشهوا غهزالى) دهفهرموويت: «غضبك دليل على
انك تريد أن تسير الامور على مرادك لا على مراد الله»

واته: «توورەيیت، نیشانەي ئەوەیە کە دەتەوینت کارەکانت بە نارهزویی خۆت بەرپەوه بچن. ئەک وستی خودای گەورە». له زیانتدا راستگویی بەندایەتیکردن بۆ خودای گەورە تاقی بکەرەوه. دواتر هەست بە ئارامییەکی بێکۆتایی دەروونی دەکەیت. هەرگیز بە هۆی ئەمانی دەسلەتەوه بەسەر بارودۆخیکدا، توورە نابیت؛ چونکە دەسلەت، ئەگەر خۆشت لەدەستی بدەیت، سەرئەنجام هەر بەدەستی خودایە.

بەلام ئەگەر سوکایەتی و ڕیز لێنەگرتن؛ هۆکاری توورەبوونەکە بوو: نەیتنی چارەسەي ئەم حالەتە، گومانی باش بردنە. بزانە، زۆربەي ئەم حالەتانەي کە هەستکردوووە کەسێک دەیهوینت بپڕیزیت بەرانبەر بکات، یان سووکایەتیت بەرانبەر دەکڕیت، لەراستیدا بەهوشیوەیە نییە.. لەوانەیە کەسی بەرانبەر:

۱- هەر خۆی بە ئاسایی، شینوازی ئاخاوتنی رەق و وشک بیت.
۲- بە ساتەوهختیکی سەخت و ناھەمواردا تێدەپەڕیت، ئەو هۆکارەش وایلێکردوووە بەو شینوازی بدوینت و هەلسووکەوتی ناباو بیت.

۳- بە هۆی هەلە تیگەیشتنەوه لە شتیکی دیاریکراو، بەهوشیوەیە هێرش دەکاتە سەرت، هتد... پۆزشی زۆر هەیهی کە دەتوانیت بۆ کەسی بەرانبەری بەینیتەوه. بەراستی ئەگەر هەمیشە گومانی باش ببەین، ئەوا نیوەی کێشە و ناکوکییەکانی نیوان خەلکی، کۆتاییان پێدیت.

گومانی چاک بردن، بە راستگوییەوه لە هەلسووکەوتندا لەگەڵ کەسانی تردا تاقی بکەرەوه. دواتر هەست بە دەروونئارامیی خۆت دەکەیت و هەرگیز کێشە و ناکوکییەکان

به شیوه یه کی که سی، یاخود ده مار گیرانه وهر ناگریست.
تیبینی: مهبست له قسه کانی پینشوو، نه وه نییه که
تووره بوون له پیناوی خودادا، کارنکی ستایشکراو و باشه، بهلکو
مهبست پینی تووره بوونه له نه فسی خۆت، یاخود تووره بوون
بهروالهت له پیناوی خودادا، بهلام به ناوه رۆک له نه فسی
خۆت.

چۆن خشوع له نوێژدا زیاد دهکەیت؟

۱- زیادکردنی خشوع، وهک ئامانجێکی روون و ئاشکرا بۆ ئەمسالت دیاری بکە، هێما و نیشانهی بۆ دابنێ. ئەگەر لهو کهسانهیت که له کاتی خشوعدا دهگریهیت و فرمێک دهڕیزیت؛ ئەوا ئەمه بکه به نیاز و مهبهستی ئەمسالت (بۆ نموونه: رۆژانه، له یه کێک له نوێژه کاندای بگریه).

۲- بزانه که خشوع له دلدايه. دلێش وهکو ماسولکه وایه، پێویسته رابهێنریت بۆ ئەوهی گهوره و بههیز بێت. پێشبینی ئەوه مه که خشوعت له ماوهی شهو و رۆژێکدا بۆ دروستبێت. ههروهها پێویسته بزانیته که کاره که پێویستی به مهشق و راهێنانی بهردهوام ههیه؛ بۆ ئەوهی ماسولکهی دل لهسههه خشوعکردن بهردهوام بێت.

۳- ئەگەر بۆ ماوهی خوله کێکیش بێت، ئەوا به درێژایی رۆژ له ههر کاتر مێژێکدا، یادی خودا بکهرهوه؛ چونکه ئەگەر به درێژایی رۆژ، دلت بپشگا و دوور له یادی خودای گهوره بێت؛ ئەسته مه به کتوهر و له ناکاودا، له نوێژه کاندای بکهوێته خشوعهوه. یادکردنهوهی خودای گهورهش له ماوهی رۆژه کانتدا، بۆ خشوع ئاسانکارییه.

۴- بۆ ههموو نوێژه کانت دهستوێژ ههلبگره. له کاتی دهستوێژدا،

داوا له خودا بکه که دل و دهر وونت پاکژ بکاتهوه؛ ههروهک چۆن جهستمت پاکده کاتهوه. ههروهه داواى لىبکه که دلنکى ملکهچ و گوپرايه لت پى بيه خستيت.

ه- گونجاوترين و خوشترين بۆن له داواى دهستنويز به کار بهينه.. بۆنى خۆش يارمهتى خشوع ده دات.

٦- داواى بانگ، راستهوخو برؤ بؤ مزگهوت (باشتر واپه له کاتى بانگدا له مزگهوت بيت). سه بارهت به ئافره تانىش، پىويسته له کاتى خۆيدا و بهبى دواکهوتن، نويزه کانيان نهجام بدن. خۆزگه ههموو ئافرهتيک سوچنکى ماله کهى، بؤ خودا په رستى و عيادهت ته رخا نه کرد که هيمن، گه لاله و ئاماده کراو بيت.

٧- کانيک پيش چوونه ناو مزگهوت، پىلاوه کانت داده که نيت، وا پيشبىنى بکه که ته داواى دونيات له دلتدا له گه ل پىلاوه کانتدا داکه ندوو. دواتر نزاي چوونه ناو مزگهوت بخوينه.

٨- پيش نويزى فهرز، دوو رکات نويزى سوننهت بکه. له کاتى سوچده دا، داوا له خوداى گه و ره بکه که نويز بکاته بىلبيلهى چاوانت.

٩- له گه ل بانگبىژدا قامه ته که بليره وه، داوا له خودا بکه که وه ستانت له حزووريدا چاک و پاک بکات.

١٠- له کاتى ته کبيردا وا وىناى بکه که دونيا و هه رچى تىيدايه، فرى ده ده يته پشتى خۆت، هه ول بده و وا بىر بکه يته وه که نه مه کؤتا نويزى ژيانته.

١١- جووله و قورئان خویندنه که ت له کاتى نويزدا، هتواش بکه ره وه. خىرايى هه ستان و دانىشتنه کانت له کاتى رکوع و سوچده دا بکه به نيوه ئه وهى له سه رى راهاتوو يت، ئىتر نه وه خشوعه.

۱۲- لە کاتی سوڤەدا، پەيوەندی نێوان خۆت و زەوی بەهێنەرەوه
 بیری خۆت، کە لەو دروستبوویت و بۆ نێو ئەویش دەگەڕیتەوه.
 ۱۳- هەول بەدە نزا و پارانەوهی جیاوازی فێرببیت: بۆ ئەوهی لە
 رۆتینات و بێزاربوون لە کاتی نوێژدا، بەدوووربیت.
 ۱۴- دواى تەواوکردنی نوێژ، سێ جار داواى لێخۆشبوون لە خودای
 میهرەبان بکە. یەكەمیان بۆ کەمەرخەمیت لە بەجێهێنانى
 نوێژە کەتدا کە وەك ئەوهی پێویستە نەتکردبێت. دووهمیان
 بەهۆی کەمەرخەمیت لە ستایشکردنی خودای گەورەدا کە
 ڕێگەپێنداویت بچیتە حەزوری و نوێژ بکەیت؛ کەچی هێشتا تۆ
 لە ستایشکردنیدا کەمەرخەمیت، سێیەمیان داواى لێخۆشبوون بۆ
 سەرچەم گوناھەکانت بکە.
 دلنیاى دەکەمەوه، ئەگەر لەسەر ئەم کارانە بەردەوام بیت؛ ئەوا
 بە مۆلەتى خودا، لە ماوهی کەمتر لە هەفتەیه کدا، جیاوازییەکی
 گەورە لە نوێژەکانتدا بەدی دەکەیت.
 خودایە گیان! دلێکی ملکەچ، زمانیکی یادکار و زانستی
 بەسوودمان پێبەخشە.

قىتامينگەلىك بۇ ئاومز

* دووبارە كىرگەنەۋەى ئەۋەى بە ئاۋەزىدا دىت، دەبىتە بىرۈكەيەك و دووبارە كىرگەنەۋەى بىرۈكەيەك، دەبىتە ھۈى دانانى نەخشەرىگەيەك و نەخشەرىگەيەش دەگۈرپىت بۇ كار، دووبارە كىرگەنەۋەش كار بۇ نەرىت دەگۈرپىت. ئەۋ نەرىتەش سەرگەۋىتن و شكىست لە زىاندا دىارى دەكات: لەبەر ئەمە، چاۋدىرى ھەمۋو ئەۋەى بە مىشكىتدا دىت، بىكە؛ چۈنكە دووبارە كىرگەنەۋەيان، ئاپىندەت دىارىدەكات.

* ئاۋەزە گەۋرەكان، ھەمىشە كاتەكانيان بۇ گەتۈگۈ لەسەر ئامانچ و بىرۈكەكان تەرخان دەكەن. ئاۋەزە ئاسايەكان، كاتەكانيان بە باسكىردنى كەسەكانەۋە تەرخان دەكەن. ئاۋەزە بچۈۋەكانىش، خۇيان بە قەسەكەردن لە بارەى كەرەستەكانەۋە سەرقال دەكەن. * ھىچ كەسكىك بەبى مۇلەتى خۇت، ناتوانىت توۋرە، غەمبار و بىتۈمىندىت بىكات. ئەۋەى لە ناخىدا ھەستى پىدەكەيت، بەھۈى ئەۋەۋە نىيە كە لە چۈاردەۋىرتدا رۈۋەدەت، بەلكو ئەۋە لىكەدەۋەى خۇت بۇ كارەكانە. بۇ نموۋە: ئەگەر شىۋازى لىكەدەۋەكەت بۇ رۈۋادەۋەكان بگۈرپىت: ئەۋا ھەست و كاردانەۋەكانت لەسەر رۈۋدانى خۇدى ئەۋ كارەش كە لىكەدەۋەى بۇ دەكەيت، دەگۈرپىت. كاتىك دەكەۋىتە نىۋو گەتۈگۈيەكى تۈندەۋە، ۋا دەبىنىت كە ئەۋ

كەسەى بەرانبەرت، بە وشەى ناخوش ھەستەكانت بربىنار دەكات، كارەكە وا لىك دەدەيتەو ھە سوكابەتت پىندەكات و لە شكوت كەم دەكاتەو؛ ئەو بەرانبەر بەو كارە توورە دەبەيت. كارەكە بەو شىنازە لىك بەدەرەو ھە كەسە، ئىستا بە بارودوخىكى ناھەمواردا تىدەبەرت؛ بۆيە ئەو وشائەت بەرانبەر بەكارەدەھىنەيت. ئەوكاتە بەرانبەرى، ھەست بە سۆزىك دەكەيت؛ بۆيە لىكدانەو ھە ئاومەزت بۆ ئەو كارە، ھەستت بەرانبەر ھەمان كار دەگۆرەيت.

• بزانە ئەو ھەى كە رۆىشتوو، ناتوانەيت بىگۆرەيت. تۆ تەنیا جەخت لەسەر ئەو بەرەو ھە كە كارىگەرەيت لەسەرى ھەيە. گفتوگۆكردن لەسەر ھۆكۆمەت و سىاسەتى نۆدەولەتى، ھىچ سوودىكى بۆت نەيە، لە ھەمانكاتدا ئەو ھەى لەسەر تۆ پىنۆستە كە لەسەرى بدوێت، گەشەپىدانى خۆت و مالاكەت يان ئەو گەرەكەيە كە تىايدا دەزەيت و ئەو ھەى زۆر گرنگە. ئەو بىر كەردنەو ھەى وادەكات كە كارىگەرى لەسەر لایەنە نەرتىيەكەى زىانت ھەبەيت و گەشەى پى بدات.

• شكست لە زياندا نەيە، بەلكو ئەو ھەى ھەيە ئەزموونى زيانە.

• دوو ھۆكار وادەكات كە زياتر شارەزابەيت: ئەو پەرتوكانەى كە خۆپىندۆتەتەو، ئەو كەسانەى كە پىيان دەگەيتە ھەى ھاورىكانت.

• لە نىوان ھەموو كار و كاردانەو ھەى كەدا بوارىك ھەيە، ئەو نۆوئەندە كەسەيتى تۆ ديارى دەكات، لە نىوان قورسايى بەرەوپىشچوون و كاردانەو ھەى تۆدا بوارىك ھەيە كە دەبەيت بىرارى تىا بەدەيت، ئاخۆ توورە بىيەت يان ئارام بگريەت، لەنىوان ھەموو پلارتىگرتن، جۆپىندانىكى كەسەىك و ھەلامى تۆدا ھەى كەدا نۆوئەندەى ئەو كارە، بوارىك ھەيە، تۆ دەتوانەيت لەو نۆوئەندەدا بىرارى بەدەيت، ئاخۆ

جوینه‌كه‌ی پی بده‌یت‌ه‌ه یان ئارامگیری. به ئۆتۆماتیکیانه مه‌ژی،
به‌و جوهره‌ی له‌ منداڵیتدا له‌سه‌ری راهاتبوویت. له‌ نینوان شه‌وه‌ی
كه‌ رووده‌دات و كاردانه‌وه‌ی تۆدا به‌رانبهر شه‌و كاره، بواریكی فراوان
و كاتیكی زۆر هه‌یه. شه‌و چهند ساته‌ به‌ بیركردنه‌وه‌ به‌رانبهر شه‌و
كاره‌ ته‌رخان بكه‌. وابكه‌ به‌ریاره‌كانت له‌سه‌ر بنه‌ما و كه‌سیتی خۆت
بده‌یت، نه‌ك له‌سه‌ر میزاج و ئاره‌زووه‌كانت

خوینت کەم بکەرەوه... پاداشتت سەنگین بکە

زانایان دەلێن: «ئەگەر هەستت بە ساردبوونەوه کرد و ویستت باوەڕت نوێ بکەیتەوه: ئەوا کارێکی چاک ئەنجام بدە کە پیشتر نەتکر دێت».

کارە چاکەکان، بە رادەیهک زۆرن کە نازمێردرێن. ئیستا بە یه کێک له گهواره ترینی کاره چاکه کان، ناشناتان ده کهم.

ئایا رۆژێک له رۆژان، هەندێک خوێنی خۆت بە خشیوه؟
برایان؛ خوشکان، له نهخوشخانه کاندای زۆر نهخوش هەن کە له دەرمان و پێداویستی پزیشکییان کەم نییه، تەنیا پێویستییان بە چەند دلوێنک خوێن هەیە؛ بۆ ئەوهی نەشتەرگەرییان بۆ بکری و ژانیان رزگار بکری.

ئەگەر تۆ خوێنی خۆت بە خشی و ژانی کە سێکت رزگار کرد؛ ئەوا هەموو ئەو کارە چاکانەی کە دواتر ئەو کەسە دەیانکات؛ بە مۆلتی خودا- دەچنە سەر تەرازووی چاکەکانی تۆ.

ئەگەر خودای گهواره لەشێکی ساغ و تەندروستی پێبە خشیویت؛ ئەوا سوپاس بۆ خودا کە دەتوانیت ستایشه کانت، بە بەخشینی هەندێک له خوێنی خۆت بۆ ئەو کەسانەی پێویستیانه، دەر بخریت. خودای گهواره دەفەر موویت: (لەن شکرتم لازیدنکم) واتە:

ئەگەر سوپاسم بکەن، بۆتان زیاد دەکەم. بۆیە خوین بەخشین،
بەکیکە لە شێواژەکانی پێزانینی بەخششی لەشساغی و ستایشکردنی
خودا لە سەری و ھەروەھا بۆ ئەوێ کە خودای گەورە لەسەر
لەشساغی بەردەوامت بکات. ان شاءالله.

تەنیا بۆ یەک جار، خوین مەبەخشە، بەلکو بیکە بە
کارێکی ھەمیشەیی و ھەر سێ مانگ جارێک، خوین ببەخشە.
خۆشەویستترین کار لای پەروردگار، ئەو کارانەیە کە بەردەوامیان
بە دواوەوەیە، ئەگەر کەمیش بن.

ھەموو بابەتەکە، ھەر لە ئامادەکردنی فۆرم، وەرگرتنی ئەنجامی
شیکاری خۆنەکەت، کاری خوین بەخشینەکەت و تا پشوودان بۆ
ماوەی پێنج خولەک، تەنیا پێویستی بە (۳۰) خولەکە.

ھەروەھا بەخشینی ھەندیک لە خۆنمان، سوودی تەندروستی
ھەیە؛ دەبێتە ھۆی نوێبوونەوەی خوین. ئەو شیکاریانەشی بۆت
دەکڕین، یارمەتی زانینی یەکە بە یەکە باری تەندروستیت
دەدەن.

باوەر و پەيوەندیت لەگەڵ پەروردگار و موسولماناندا نوێ
بکەرەو، ھەر ئەمڕۆ روو لە نەخۆشخانە بکە و ھەندیک لە
خوینت ببەخشە.

پنلاوه کە ی گاندى

دەگىرنەووە کە گاندى، بەخىرايى دەرۇيشت؛ بۆ ئەوێ بە
شەمەندەفەرە کەدا رابگات. لەو کاتەدا شەمەندەفەرە کە دەستی
بە رۇيشتن کردبوو. کاتىک وىستى سەرىکەوێت، تاکىک لە
پنلاوێ کانى کەوتە خوارەووە. ئەویش بەخىرايى تاکە کەى تری لە
پنى داگەند و فریاديە تەنیش تەوى تر کە لەسەر هێلى
شەمەندەفەرە کە بەجىما بوو! هاورىکانى لەم کارەى گاندى سەریان
سورما و لىيان پرسى: «چى وای لىکردىت ئەم کارە ئەنجام
بدەیت و تاکە پنلاوێ کەى تریشت فری بدەیت؟» ئەویش لە
وەلامدا بەهەموو دانایى کەووە- وتى: «پىم خۆشبوو ئەو هەزارەى
پنلاوێ کە دەدۇزیتەووە، هەردوو تاکە کەى بەیە کەووە بدۇزیتەووە، بۆ
ئەوێ سوودى لىوەر بگرت؛ چونکە دۇزینەوێ تاکە پنلاوێک،
سوودىكى نىیە».

بۆچوونتان دەربارەى کاردانەووە خىرا و راستەوخۆ کەى گاندى و
هەرەها دانایى کەى چىیە؟

دەتوانىت گەلىک ياسا و بنەما لەسەر ئەم چىرۆکە بنیات
بنریت:

١- سەرقال نەبوون بە کارى بىکەلکەووە. لە دەستدانى جووتىک

پنلاو، چ گرنگیبه کی ههیه؟ من سه یرم لهو که سانه دیت، کاتیک به مه بهستی عومره کردنه وه بۆ مه که ده چن و له کاتی گهرانه وه دا پنلاوه کانیان لی بزر ده بیت، هه موو ریگا که به قسه پینوتن، زه مکردنی بارود دۆخ، خووره وشتی خه لک، بلاو بوونه وه ی دزیکردن، خه مساردی لایه نی فلانی و... هتده وه به سه رده بات. به ریزم هیز به ره وه، نه وه ته نیا پنلاو یکه، سوپاسی خودای گه وه بکه که به خششی پی به خشییوت و ده سه لاتی پنداویت که بتوانیت دانه به کی تر بکریته وه. ته نه ات، به ره له وه سوپاسی خودا بکه که ده توانیت له سه ر پیه کانت برۆیت و خودای گه وه، نه وه به خششی پنداویت! وای دابنی ونبوونی پنلاوه کانت، تاقیکردنه وه به کی له لایه ن خودای گه وه وه بۆ تۆ، یا خود سه ده قه به که بۆ نه وه که سه ی پنلاوه که ی بردوه، کاره که له سه ر خۆت سووک و ئاسان بکه. پتیوست ناکات که نه و خیر و پاداشته ی به نه جامدانی عومره که ت به ده سه ته پناوه، به زه مکردن، جنیودان و قسه ی نه شیاوه وه له کیس خۆتی به دیت! ۲- دلته نگ نه بوون بۆ نه و شتانه ی تیپه ریون، یا خود له ده سه ته چوون. نه وه ی روویدا، روویدا. نه وه بۆیه په شیمان بوونه وه دات نادات. ۳- بریاردان له زیانتدا با به پیی بیروباوه و به نه ما بیت، نه ک به پیی ئاره زوو و هه سه کانت. هه لو یستی زۆریه ی خه لک له هه مان بارود دۆخی گاندیدا، توور بوون، هه لچوون، هه ولدان بۆ وه ستاندنی شه مه نده قه ره که و دره نگ خه ستی خه لکیه له پیناو تا که پنلاو یکدا، به لام گاندی حاله تی په ستی به لاوه نا و له سه ر به نه مای خۆنه ویستی بریاریدا، خۆنه ویستی له ئاستی نه و که سانه ی که له شه مه نده قه ره که دان و ره چاو کردنی به رزه وه ندیان، هه روه ها خۆنه ویستی به رانه به ره و نه داره ی که ره ژیک له ره ژان، پینلاوه که

دهدۆزیتوه و سوودی لى دهبنیت.

۴- ههولدان بۆ گۆرینی بهلا و نههامةتییه کان. بۆ دهرفهت، خهلات و بهخشینهکان. گریمان لهدهستدانی نهوپنلاوه: بۆ گاندی مایهی خهفەت و مهینهتییه، بهلام نهو وهکو دهرفهتیک، بۆ کهسێکی تری کرده خهلات. سهرنج بده و نهه یاسایه لهزیانتدا پهیرهو بکه.

ه- خیرایی له تیگه‌یشتندا، خهسله‌تییه لهو کهساندا ههیه که له زیانیاندا راهاتوون برپاره‌کانیان به شیوه‌یه‌کی ژیرانه و شینه‌یی بدن. نهوه بۆیه له‌کاتی پنیوستدا، عه‌قلیان بۆ بیرکردنه‌وه به شیوه‌یه‌کی دروست، به‌نامه‌ریزکراوه و برپاره‌کانیشیان به شیوه‌یه‌کی دروست و راسته‌وخۆ دهن.

تیبینی: به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه، نهوه‌یه که خۆپه‌رست نه‌بیت و به‌ره‌وه‌ندی و خوداسته‌کانت له پیناوی خزمه‌تکردنی خه‌لکیدا به‌لاوه بنییت. بێگومان نه‌مه کاریکی قورسه. نایا وانیه؟ به‌لام کێ ده‌لیت که به‌ده‌سته‌تێنانی به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه، کاریکی ئاسانه؟

گاندی یه‌کێکه له که‌سایه‌تییه گه‌وره و ناو‌داره‌کانی می‌زوو، بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌مویست نهو فیلمه‌ بێنیم که له‌سه‌ر ژيانی به‌ره‌مه‌ن‌راوه. ته‌نیا چهند پارچه‌یه‌کی فیلمه‌ که‌م بێنیه که له‌ دانایی، په‌ند و ئامۆژگاری پراو پره. ئامۆژگاریتێن ده‌که‌م به‌ کرینی نهو فیلمه، یاخود کرینی کتێبیک له‌سه‌ر ژيانی ئهم پیاوه بلیمه‌ته. دانایی، ونبووی موسولمانه. هه‌رکەس په‌ی بیدۆزیتوه، ده‌بێته‌ خاوه‌نی. به‌راستی ژيانی ئهم که‌له‌ پیاوه، پر له‌ داناییه.

چۆن واز دههینیت؟

پیم خوشبوو نهم وتاره، پیشکesh به ههموو نهوانه بکهه که
خووی خراب له ژیانیدا تهنگی پنهه لچنیون. من له سایه ی
پهروه ردگاردا، لهه مانگهدا دهینت به پنج سال که به تهواوه تی
و به ههموو شیوه یهک، ناههنگی وازهینانم له جگهره کیشان
دهگیرم که له مانگی نازاری (۲۰۰۵ز) دهستم به وازهینان کرد.
داواکارم له خودای گهوره که نهو بهخششی پیی بهخسیم
تا لهو خووه خراپه دوور بکهوموه، به ههمان شیوه به ههموو
کهسکی بهخشیت؛ تا له ههموو نهو شتانه ی که دهبنه هوی
زیان، نارعهتی بۆ ژیانیا و ریگری دروست دهکن له بهرهو
پیشچوونیدا، دوور بکهوموه.

وازهینان و دوور کهوتنهوه له ههر خوویهک، بریتیه له جهنگیک
له ناخی مروّفا که چهندين رووبهروبوونهوه و بهرهه کانی
لهخوده گریه. بۆیه به ئیزی خودا، وا له خودارهوه دا نهو چهک
و نامر ازانه تان پیشکesh دهکهه که بۆ سهرکهوتن بهسهه نهو
جهنگهدا یارمهتیتان دهات.

۱- یاسای هیز راکیشان: کاتیک موشه کیک رووی زموی
بهجیده هینیت، له بهکارهینانی نهو هیزدا، پنیستی به هیزیکی

لە رادەبەدەرە و بەردەوام دەبێت؛ تاوێ کو بەرگە هەوای زەوی
بەجێدەهێلێت و دەگاتە رووبەرێک کە تێیدا هیزی راکێشانی زەوی
بوونی نامێنێت. ئێتر موشە کە ئۆتوماتیکی بە بێ بوونی هیچ
هیزیکی پالەنەر، لە رۆشتندا بەردەوام دەبێت. بە هەمان شێوە،
خوویش وایە. لە سەرەتادا، بۆ رزگار بوون لێی، پێویستی بە
هیزیکی پالەنەری زۆر هەیە. دواتر دەگاتە خالێک لەوانەیە دواى سێ
هەفتە، یاخود مانگێک بیت. ئەو هیزی راکێشانه بوونی نامێنێت
و مەژووە کە لە خووە خراپە کەى رزگاری دەبێت. ئێتر پێویستی
بە هیزە هاندەرە کەى پێشووی نامێنێت و بە ئازادییەوه ژيان
بەڕێدەکات. لێکۆڵینەوه بۆ ئەو ئاكارە خراپە بکە کە تووشی
بوویت. دیاریی بکە کە چەندە کاتت بۆ شکاندنی بەرەبەستی
هیزی راکێشان پێویستە. پلانیك دابنێ کە هەموو کات و ژيان
بگرتەوه؛ تاوێ کو بەرەبەستە کە دەشکێت. مۆلەت وەر بگرە، سیستەمى
نووسینگە کەت، یاخود ماله کەت بگۆرە و دەست بە دۆزینەوهی
خولای نوێ بکە. بەشداری خولی راهێنان بکە. هەموو ئەم
ئامرازانە، بۆ گەیشتن بە قوناغێکی خالی لە بوونی هەر هیزیکی
راکێشان، یارمەتیدەر دەبن.

٢- لەوانەى دواى هەولدانى هیزی زۆر، دووبارە بۆ سەر هەمان خوو
بگەرێتەوه. ئەمەش لەبەر ئەوەی، ئەو هیزە هاندەرەى بە کارت
هێناوه؛ بۆ وازهێنان لەو رەفتارە بەس نەبووه. بێ هیوا مەبە،
دووبارە سووپا کەت بنیات بنێرەوه، پلانیك کانت بگۆرە و دووبارە
هەول بەدرەوه، تا ئەو کاتەى هیزیکی هاندەرەى تەواوت دەست
دەکەوێت.

٣- خوو، شتی دیاریکراوت بۆ دابین دەکات. بۆ نمونە: وات

لینده کات چاره سهریکی وه همی بو حاله تی دوودلی، پرکردنه وه ی بوشایی، یاخود سهرنجدان بدوزیته وه. به وردی دیاریکه که نهو خووه کهت، چی پی به خشیویت؟ دواتر جیگرمه یه ک دابنی که نهو بوشاییهت بو پرکاته وه. بو نموونه: هه ندیک له ئیمه، بو ده ربازیوون لهو کیشه و په ستانانه ی رۆژانه تووشی ده بین، په نا وه بهر زۆرخوداردن ده بین. رینگایه کی تر بو خۆده ربازکردن لهو گیروگرفتانه بدوزهره وه. وه ک: فیربوونی یوگا، به خوشوردنیک ی ئازام خوشی له کاته کهت ببینه، وه رزش بکه، تهماشای نهو بهرنامه تله فزیونییه بکه که حه زت لیه تی و... هتد. گرنگ نه وه یه به کاریک هه ستیت که نهو بوشاییه ی له نه جامی نهو خو و ره فته ره وه ی گیرۆده ی بویت و دروست بووه، پر بکاته وه. وازه ئینان له هه ر خوویه ک، نه گه ر جیگرمه یه کی بو ده سته بهر نه که یهت، نه سته مه. پلاته جیگرمه کانت که دوا ی وازه ئینان لهو ره فته رهت پیی هه لده ستیت، بنووسه ره وه.

۴- ده وره یه رت لهو که سانه ی که له کاره باشه کانتدا به شدار ده بین، پر بکه. لهو که سانه ی که کاری نابه جیت له گه ل ده کردن، دوور بکه وه ره وه نه مه ش له پرۆسه ی وازه ئیناندا خالیک ی گرنگه، ژینگه رۆلکی کاریکه ری هه یه، هاوړی راکیشه ره.

ناگاداره، نه که یهت به خۆت بلنیت که به هیزیت و ده توانیت به سه ر بارودوختا زال ببیت. که چی له هه مان کاتدا، لهو ژینگه ناله به ره ی تینیدایت، بمینیته وه؛ چونکه نه وه ده روازه یه که له ده روازه کانی شه یتان. نه گه ر نه م رازهت به دلدا هات، نه وا به شه یتان بلن: «هه مووان له تو ژیرترن». نه گه ر لهو که سانه ی که ئالووده ی تله فزیۆن و مالپه ره دزیو و خراپه کانیته؛ نه وا

چارەسەریکی رېشەیی بۇ ئەم کىشەيە بەکاربەینە. بۇ نمونە: بۇ ماوەی مانگیك، نینتەرنیت لە ماله کەتدا دووربخەرەوه، هەتا ئەو خووە لە سیستەمی زیانتدا دەرەچیت.

۵- کاری دووبارە و رۆتینات لەزیانتدا مەهیلە. خووەکان لە کاری دووبارەبوووەوه و دەق پێوەگرتوودا، پشتگیری دەکرین، گەشە دەکەن و بەهینز دەبن؛ بۆیە لەو چوارچێوەیەدا دەرەچۆ. بەتایبەتی لەو ساتەوختەدا کە تێداماویت و حەزیکێ زۆرت بۇ خووەکەت دەبیت. بۇ نمونە: ئامۆزگاری دەکریت کە کاری تەرککردنی جگەرەکیشان، بکەوێتە کاتی مۆلەت و پشوووەوه و لە کەش هەوايەکی جیاواز لەوەی لە سەری راها توویت، ژینگەیکە کە لە فشاری زۆر دووربیت.

۶- کتیبی تاییەت لەسەر چۆنیەتی وازهینان لە رەفتاری خراپ و نەشیاو بخوینەرەوه-کە لە بازارەکاندا زۆرن-. زۆر جار تەنیا رستەیکە، وات لێدەکات بۇ هەمیشە لە رەفتاریک کە سالانیکە بەرۆکی گرتوویت، دووریکەوێتەوه. ئامۆزگاریت دەکەم بە خویندەوێ کتیبی (أيقظ قواک الخفیة-وزە شاراوەکانت بەئاگا بهینە-) کە بە هۆبەوه لە جگەرەکیشان دوورکەوتمەوه.

۷- لە سەرەتا و کۆتایی هەر کارنێکدا دوعا بکە. بەتاییەت لە کاتی سوجدەدا و لە چارەکی کۆتایی شەودا؛ تاوێ کو خودای میهرەبان لە کاریگەری هەر خوویەکی خراپ، رزگارت بکات. بە هیوای سەرکەوتن بۇ هەمووان، لە نزای خیر بێهەشمان مەکەن.

چۈن بېئىز دەبىت؟

كېشەى ھەرە گەرە لە نەخۇشى (لەخۇبايىبون) دا، ئەو ەيە كە نەخۇشىيە كى شاراو ەيە و كەم كەس ھەستىيىنە كەن. ئەگەر ئىستا بېرسىت: «ئايە تۇ كەسىكى لەخۇبايىت؟» واى بۇ دەچم كە زۇرىنەى ھەرە زۇرى خەلك، بە ھەموو ئاسوودەيە كەو ە بلىن: «بە دلنبايەو ە نەخىر، مە كەسىكى لەخۇبايى نىم». مە لىرەدا دەپرسم: ئايە ئەمە خەملاندنىكى وردە؟ لەخۇبايىبون چىيە؟ نىشانە كانى چىن؟

رېنگاكەتان بۇ نىزىك دەكەمەو ە ھەندىك لە سىفەتە كانى كەسانى لەخۇبايىتان بۇ باس دەكەم. (ئەگەر وەلامى چەند پىرسىارنىكى خوارەو ەت بە بەلى دايەو ە، ئەو ە بزانە لەخۇبايىبونىكى شاراو ەت ھەيە كە پىوىستە چارەسەر بىرىت). بەراستى، لە ناخىدا ھەستم بەناتەواو ەيە كى زۇر كرد، كاتىك ئەم تاقىكرەنەو ە بچووكەم ئەنجامدا. لەسەر ھەموو كەسىك پىوىستە كە لە كاتى وەلامدانەو ەى ئەم پىرسىارانەدا، لەگەل خودى خۇيدا راشكاو بىت: چۈنكە ھىچ كەسىك نا بىئىت.

۱- كاتىك لە كەسىكەو ە رووبەر رووى رەخنەيەك دەبىتەو ە، ئايە ھەست بە توورەيى و نانارامى دەكەيت؟ ياخود راستەو ە، بە ھەر ئامرازىك بىت، دەست بە بەرگرىكرەن لەخۇت دەكەيت؟

- ۲- ئايا كاتىك وتەيەك يان خالىكى بەرانبەرە كەتت بەدل نابىت،
گفتوگۈكەي پى دەپرېت؟
- ۳- ئايا بەرانبەر كەستىكى لە خۇت پلە و پاىە بەرزتردا، لە كۇمپانىدا،
ياخود لە شوئىنى كار كىرگىتىدا، ھەست بە دوودلى و جۇرىك لە ترس
دەكەيت؟
- ۴- ئايا لەكاتى رادەرپرېندا، لەوھى كە بۇچوونەكەت پەسەند نەكرېت،
ھەست بە ترس دەكەيت؟
- ۵- ئايا زياتر لەوھى گۈندەگرېت، قسە دەكەيت؟
- ۶- ئايا شىۋازى مامەلە كىرگىت لەگەل بەرئۆبەرەكەتدا، بەتەۋاۋى
پىنچەۋانەى شىۋازى مامەلە كىرگىتە لەگەل ئەۋانەى كە لەگەلتىدا كار
دەكەن؟ ۋاتە: لەسەر بناغەى پلە و پاىە و دەستەلات مامەلە دەكەيت،
نەك لەسەر بناغەى ئەۋەى كە ھەموو مەۋقەكان يەكسان؟
- ۷- ئايا كاتىك يەكىك لە كۆرۈنگە گفتوگۇت لەگەل دەكات، بابەتەكان
بە شىۋەيەكى كەسى ۋەردەگرېت؟
- ۸- ئايا كاتىك خەلكى پىستىگرېت ناكەن، پىشتىۋانى بۇچوونو
سەرنجەكانت ناكەن، توۋرە دەبىت ياخود دەپەشۈكىت؟
- ۹- ئايا ھەمىشە خەزەت بە بىستى پىاھەلدان و ستايشكرىدەن؟ ئەۋپەرى
ھەۋلى خۇت دەدەيت: بۇ ئەۋەى خەلك ستايشەكەن؟
- ۱۰- ئايا ھەمىشە خۇت بە كەسانى تر بەراۋرد دەكەيت؟ ھەست بە
ئارامى و دلخۇشى دەكەيت، كاتىك لەۋانى تر باشتىرېت؟ ھەست
بە گرۇى دەكەيت، كاتىك كەسانى تر لە تۋ باشتىر، چ لە روۋى
ئاۋبانگەۋە، ياخود لە ھەبوۋى بەھرەيەكدا بىت؟
- مژدەتان دەدەمى كە من لەم تاقىكرىدەنەۋەيەدا، يەكەمىنى
دەرنەچۋانم. جا دواتر بۇم دەر كەۋت كە خۇبەگەۋرەدانان، بابەتىكى

زور ترسناکه و پیغمبه (د.خ) راستی فرمووه کاتیک فرموه تی: (لا بدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر) واته: ناچننه بهه شته وه، نهو کهسه ی به نه ندازه ی گهر دبله یه ک، لوتبه رزی له دلدا هه بیت.

پرسیاریکی گرنگ دیته کایه وه: چون خاکیبوون بنوینم؟ به کورتی، نووسینه کانی پیشوو پیچه وانه بکه ره وه، مه ته جیک ی روون و ناشکرات بۆ خاکیبوون ده ست ده که ویت. قسه به خه لکی مه ره، به لکو بیده نگبه، ناخر قسه که ی تو له هی نهوان گرنگ تر نییه. زیاتر گوئی بگره وه ک له وه ی قسه ده که یت. له مامه له کردن له گهل ناسته جیاوازه کانی خه لکدا، جیاوازی (له هه ست و سوزی ناخدا) مه که، (واته له گهل سعودیه کدا به شینوازیک مامه له بکه یت و له گهل هندییه کدا به شینوازیکی تر!)؛ چونکه ستایشکردنی خه لک، گه شه به له خۆباییبوون له ناخدا ده دات.

له کوتاییدا بیرى خۆتى بهینه ره وه، نه گهر خاکیبوون و خۆبه که مزانیست له ناستی پهروه، ردگاردا، له خاکیبوونیکى کرداریی روون به رانبهر به دیه پتر اوانى خودا رنگ نه داته وه؛ نهوا بزانه که خاکیبوونت به رانبهر پهروه، ردگار کیشه ی تیا به و ناته واوی تیکه و تو وه، نه وه خۆبه که مزانیستى خه یالیه؛ چونکه خۆبه که مزانیستى راسته قینه به رانبهر خودای گه وه، خاکیبوونیش به رانبهر خه لکیش واجب ده کات. بویه ناختمان رابینن تاوه کو کار له کار نه تراز اوه.

سه یری زیاتنامه ی پیغمبه (د.خ) بکه ن له گهل هاوری، نافرته، مندال و تعنات له گهل نه یاره کانیشیدا له هه موو که سیکى تر خاکیر بووه. خاکیبوون به سه ره هه موو خووره وشتیدا زال بوو بوو.

دەتەۋىت سالى داھاتوو، بېيت بە چى؟

سېفەتىكى ھاۋىش كە لە ھەموو كەسە سەر كەتوو و بەرھەمەندەكاندا دەبىرئىت، بە بىن ھىچ ھەلاۋىردىنىك و جىاۋازىيەك، برىتېيە لە: (بوونى ئامانچ، خولىاي بلند و پايدار كە دەروونەكان ھۆگريان دەبىت و پلاتى بۇ دادەرىزىت و لە پىناۋى بەدىھاتنىاندا كۇشش دەكات). ئەۋەندە بەس نىيە كە ئامانچىك ھەبىت، بەلكو پىنويستە ئەم ئامانچە بگۇردىت بۇ داھىنان، دەروون ھۆگري بېيت و خۆشەۋىستى بۇ ئامانچەكە بە جۇرىك بىت، مەرۇف لە پىناۋىدا كار بىكات و چىزى لىۋەربگرىت. دەبىنيت ئەم خاسىيەتە لە ھەموو كەسە بەرھەمەندەكانى ۋەكو بانگخوۋازان، بازارگانان، داھىنەران و كەسانى تىرى ھاۋشىۋەياندا بوونى ھەيە. بۇيە پىنويستە ئامانچەكانت لەو بۋارە دا بىنېيت كە خۇشتەۋىت. بۇ نموونە: ئەو كەسەى ھەزى بە ۋىنە كىشانە، پىنويستە ئامانچەكانى لە بوارى ۋىنە و ھونەردا بىت، ھەروەھا ئەو كەسەشى ھەزى بە قايلىكرىدن و قەناعەتپىكرىدن كەسانى ترە، پىنويستە ئامانچەكانى لە بوارى فرۇشگا، ياخود پارىزگارى و دادگادا بىت و ھەروەھا بەم شىۋەيە... بۇ ئەۋەى ئامانچ بەرھەمدار بىت، چۋار توخمى سەرەكى ھەيە كە پىنويستە لە ئامانچەكەتدا بوونى ھەبىت:

۱- پنیوسته ئامانجه‌که‌ت دیاریکراو بیت، هه‌روه‌ها بېنویت. نابیت
بلیت: «ئامانجه‌که‌م ئه‌وه‌یه ده‌وله‌م‌ند بـ»، به‌لکو پنیوسته بلیت:
«ده‌مه‌ویت ئه‌وه‌نده ریال ده‌ستکه‌وتی ماددی به‌ده‌ست به‌ئیم».

۲- پنیوسته ئامانجه‌که‌ت به‌ ده‌سته‌نانی دژواربیت و به‌ره‌نگاری
تیدا بیت، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیدا نه‌ستم نه‌بیت.

۳- په‌یوه‌ندی به‌ ئامانجه‌ گه‌وره‌کانی ژیا‌ته‌وه‌ هه‌بیت.

۴- پنیوسته کاته‌کی دیاریکراو بیت. بۆ نموونه بلیت: «ئامانجی
من ئه‌وه‌یه، له‌ سالی داها‌تو‌دا دو‌کانیک له‌ بواری دیزاینی
ناو‌مال‌دا بکه‌مه‌وه‌»، کاتی به‌ده‌سته‌نانی ئامانجه‌که‌ت به‌ کراوه‌یی
به‌جی مه‌هیل؛ چونکه‌ نه‌مه‌ ده‌بیت ه‌وی ته‌مه‌لی و دوا‌خستن.

پیشنیار ده‌که‌م له‌و رۆ‌ه‌ی ئامانجه‌که‌ت ده‌نووسیت، ته‌نیا
هه‌نگاوێک به‌ره‌و رو‌وی-هه‌رچه‌ند هه‌نگاوه‌که‌ بچووکیش بیت- نه‌نجام
به‌یت؛ چونکه‌ هه‌میشه هه‌نگاوی یه‌که‌م، یارمه‌تی به‌رده‌وام‌بوون
ده‌دا. بۆ نموونه، ته‌گه‌ر ئامانجیکت بۆ کردنه‌وه‌ی فرۆشگایه‌کی
وێنه‌ شێوه‌کاریه‌کان دانا، به‌رۆکه‌کانت به‌ وه‌رگرتنی نرخ‌ی
کریی فرۆشگا بازه‌رگانییه‌کان ده‌ستپێکه، یاخود له‌ ئینته‌رنێتدا
به‌ دوا‌ی باب‌ته‌که‌دا بگه‌ڕێ. هه‌نگاوی یه‌که‌م زۆر گرنگه‌؛ بۆیه
پشتگو‌نی مه‌خه‌ و راسته‌وخۆ ده‌ستپێکه.

په‌یامێک بۆ دایک و باو‌کان: هه‌ول‌بدن که‌ بزانه‌ن ئاراسته‌ و
خولیا‌ی من‌داله‌کاتان چیه‌؟ هه‌روه‌ها چ بواریکیان خۆشه‌وه‌یت؟
به‌ شێوه‌یه‌ک ئاراسته‌یان بکه‌ن که‌ بواری ژیا‌نیان هه‌مان ئه‌و
پواره‌ بیت که‌ خۆشیان ده‌ویت و هه‌زیان لێه‌تی. هه‌روه‌ها
دوو‌ریکه‌ونه‌وه‌ له‌ زۆرێک‌زدنیان له‌و بو‌ارانه‌ی پیا‌نیان خۆش نییه‌؛
چونکه‌ خۆش نه‌ویستنی ئه‌و پواره‌ی تیدا‌یت، گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته

بۇ بەھرەمەندىبوون لىنى. لەو بوارەى خۇشت ناۋىت، سەردە كەۋىت،
بەلام بەھرەمەند ناۋىت.

پىشنىار دەكەم كە ھەموو كەسنىك، بۇ ماۋەى نىو كاتزىمىر،
بۇ نوۋسىنى ئامانچەكەتان بە وردى بۇ سالى داھاتوو، لە
جىنگايەكى ئارامدا دابىشنى. لەۋانەيە ئەم داتىشتە، بىتتە خالى
ۋەرچەرخاندنى ژىانتان.

راسپاردە رەمەزانييەكان

۱- كاتىك بۇ نوپۇزى تەراويح، بۇ مزگەوت دەچىت، گىرنگى بەۋە
بىدە ئۆتۈمبىلەكەت لە شوينىكىدا رابگىرىت كە بۇ دەرچوونى
ئۆتۈمبىلەكانى تر، نەبىتە رىگر. بىويست ناكات پاداشتى نوپۇزەكانت
بە ھۇى نازاردانى برا موسولمانەكانتەۋە لە كىس بدەيت و
بەرزەۋەندىيەكانى ئەۋانى تر رەچاۋ نەكەيت، بەۋەى ھەركاتىك
ويستيان ئۆتۈمبىلەكەيان بچولننن؛ بەھۇى ئەۋەى تۆۋە نەتۋانن.
ھەۋل بدە ئۆتۈمبىلەكەت لە شوينى تايەتيدا رابگىرىت، ئەگەر
دوۋرىش بىت لە مزگەوتەكەۋەئەمەش دەرەتەتكە بۇ بە پى
رۋىشتن، جۈرىكە لە ۋەرزىش؛ بۇ ئەۋەى خوداردنى بەربانگ زووتر
ھەرس بگەيت.

۲- با نوپۇزى تەراويح لە بەجىھىنانى نوپۇزى بەيانىدا نەبىتە رىگر؛
چۈنكە نوپۇزى بەيانى فەرزە، بەلام تەراويح سۈننەتە، فەرزىش
لە سۈننەت لە پىشتەر، گىرنگىر و پاداشتى زۇرتەرە. بەراستى
سەيرم پى دىت كە مزگەوتەكان لە كاتى نوپۇزە فەرزەكاندا،
بەو شىۋەيەى نوپۇزى تەراويح قەرەبالغ نابىن! لە كاتى تەراويحدا،
رىزى نوپۇزەخوینان تا بەردەرگای مزگەوت درىزۇ دەبىتەۋە، كەچى
لە كاتى نوپۇزى بەيانىدا تەنيا رىزىك ياخود دۋانن! ئەۋەش

کیشە یە کە لە چۆنیەتی تیگە یشتن لە لە پینشتیریە کان.. لە کانگای
دلمەو، خودازیاری ئەو، بێنیم کە ریزی نوێزخوینان، لە نوێزی
بەیانیدا تا بەردەرگای مژگەوتەکان درێژ بێتەو!

۳- با رۆژووگرتنت، رۆژووگرتنکی گشتییانە و باو نەبیت، واتە:
تەنیا دوورکەوتنەو لە خوداردن و خوداردنەو بێت، بەلکو هەول
بە ئاستی رۆژووی تایبەتەکان بگەیت. ئەو رۆژووگرتنە، رۆژووی
تەواوی ئەندامەکانی جەستە، واتە: زمانت لە زەم و غەیبەتکردن
بەرۆژوو بێت، چاوت لە بێنینی شتی نەشیو و گویت لە بیستنی
هەموو ئەوانەی حەرمانن بپارێزیت. ئەگەر بەم قوناغە گەشتیت،
ئەمە پێی دەوتریت: (رۆژووی تایبەتەکان)، ئەمەش رۆژووی دلە. با
دلت لە هەر حەسوودی، رق لێبوونەو، کینەیک و هەروەها لە
هەر رازیک کە سوودی بۆ قیامەت نییە، بەدووربیت.

۴- وازهێنان لە جگەرەکیشان بەدریازی رەمەزان؛ بەلگەیە لەسەر
توانای تۆ بۆ ئەو بە یە کجاری واز لەو ئاکارە بھێنیت. کارەکە
تەنیا پێویستی بە بریارەکانی خودی خۆت هەیە و رەمەزانی
باشترین هەلە بۆ بریارەکان.

۵- زنجیرە دارماکان، ئای تۆ جووزانیت کە زنجیرە دارماکان
چینن!.. لێم بگەرێن بێم: «ئایا هەموو زنجیرە دارمایەکان،
بەس لە رەمەزاندان هەن؟!» پێشنیار دەکەم، ناوی ئەو زنجیرە
دارمایانەی کە حەزی پێ دەکەیت، وەرگری و دواي رەمەزان
بیانکریتەو، یاخود دووبارەکیان کە لە کەنالهکاندا بەدریازی
سالەکە لێ دەدرێنەو، سەر بکەیت.

۶- بازارەکان.. نامەوێت توندرو دەربکەوم، بەلام باشتروایە کە لە
رەمەزاندان، لە بازارکردنی شەوانە دووربکەویتەو؛ چونکە بە راستی

شتانیکى تیندا روودهدهن که شیایى ئەم مانگه پیرۆزه نین. بۆ
بهدهستهئێنانى هەر پێنداویستییه کیش، باشتروایه بهیانیان بچن؛
چونکه کهشهکه لهو کاتانهدا، ئارامتر و باستره.
۷- تهمبهلى، بێتاقهتى، ههلهچوون و میزاجییەت.. بهخودا مانگی
رهمهزان له ههموو ئەم سیفهتانه بهدووره.
خودایه گیان! نوێژ، رۆژوو، بهرستش و شهونویژمان لێ قبول
بکه. بهراستی هەر خۆت دلسۆز و میهرهبانیت.

بەشى سىيەم
رازەگەلىك بۆ ئاومز و بىر

زۆرىي بوننە وەرەن جىاوازىيان ھەيە لە بۇچوونياندا

فرىشتە كانىش جىاوازىيان ھەيە: (فرىشتەى سزادان و فرىشتەى مېرەبانى بۇچوونى جىاوازىيان ھەيە لەسەر كەسەك كە سەد پىاوى كوشتووە).

پىغەمبەران (سەلامى خوايان لەسەربىت) جىاوازىيان ھەيە: (داود و سولەيمانى كورى، لەنىوان دوو ژندا كە ھەريەكەيان لەسەر ئەوێ كە داىكى مندا لىكن و كىشەيان ھەيە، بۇچوونيان جىاوازه).

ھاوەلان بۇچوونيان جىاوازه: (ئىبنو عومەر، بەو ھە ناسراوھ كە دەبىت كار بە ئەركەكان بكريت. ئىبنو عباس، بەو ھە ناسرەت كە دەبىت كار بە مۇلەتپىدان بكريت. ھەردوو كىشىيان لە گەورە پىاوانى ھاوەلاتن). ھەروھالە نىوان ھاوەلاتىشدا لە زۆر بواردا بۇچوونى جىاوازىيان ھەبوو. بۇ نموونە: ئەو شەكىكى زۆر روون و ئاشكرایە كە ئەبوبەكر و عومەر لەسەر مامەلە كردن لە گەل ھەلگەراوھ كاندا دەبىت چۆن بچولنەو، ھەركەس ئەو بابەتە بخویننەتو، زياتر ئەوێ بۇ ھەردەكەوئەت. لىرەدا بوارى ئەو نىيە بەدرىزى باس بكريت.

بۇجى ئەم ھەموو نموونەم ھىناوھتەو؟ بۇيە بەوشىوھە نموونەم

هیناوتەو: بۆ ئەوەی بۆتان روون ببیتەووە کە بۆچوونی جیاواز، شتیکی ئاسایی و رینگە پێندراوە، لەهەمان کاتیشدا چاومروانکراوە، رەوشتیکی مەزبە و خودای پەرورەدگار لەنیوان مەزبەکاندا دایناوە، تەنانەت لەنیوان باشترین مەزبەکانیشدا بوونی هەیە.

بەلام ئیستا کاتی جەلەکردنی ئەم ئەسپە سەرکەشەیه و ئەم پرسیارە بە دواى خۆیدا دینیت: چۆن مامەلە لەگەڵ بۆچوونی جیاوازدا بکەین؟

بە نموونەیکە کێ کردەیی بەهێنیشەو: کاتێک لەگەڵ کەسێکدا لەسەر بابەتێکی دیاریکراو یان هەلویستەیکە، بۆچوونی جیاوازی دەبێت، ئایا ئەم ناکۆکی و جیاوازییە، گەشتووەتە ناستی رەقڵیی و دزایەتیکردن؟ یاخود ناستی چوێندان؟ ئایا دەگاتە ناستی پەڕەندە پێچاندن؟ ئایا دەگاتە ئەو ناستی کە کەسێ بەرانبەر، لەسەر نیاز، بیروباوەر و ئایینی تۆمەتبار بکەیت؟ ئەگەر بگاتە ئەو ناستە، ئەوا بزانە ئەو دزایەتیکردن و ناکۆکییە لەسەر مەنەج و رێبازی هاوێلان نییە؛ چونکە ئەو مەنەجە نییە کە بۆ شکۆمەندی ئوممەت دەیانویست، دەبینین هاوێلان لە زۆر بابەتدا جیاوازییان هەبووە، بەلام دلەکانیان یەک بوون. هەرگیز یەکرێیان کافر نەکردووە. هەرۆها یەکرێیان بە نیاز خراپی و گومرایی تۆمەتبار نەکردووە. سەرەرای ئەو جیاوازییانەش، زۆر رێز و خوشەویستی لەنیوانیاندا هەبووە.

کێشە بنەرەتییە کە ئەوەیە هەندێک لە خەڵکی، ئامانجیان ئەوەیە کە هەمیشە بۆچوونی جیاوازییان هەبێت و دیدیکی رەخنەگرانهیان هەبێت. ئامانجیان ئەوەیە بەبێ هەلاوتردن، لەسەر جەم بوارەکاندا بۆچوونیان جیاوازیبێت، بەلام ئەگەر کاریک بێتە پێشەو، جێگەی

جياوازي بيت، با كارئكي سهره كيش نه بيت، نهوه كاره ساتئكي
گهوره رووده دات و ئيتير تۆمه ته كانى به كافر كردن و له رېده رچوون
دهستپېنده كهن! ئامانجى نكوليكردن له بوونى جياوازي، ئامانجئكي
نادروست و خه يالييه. هه رگيز ئهم خه يالهش نايه ته دى؛ چونكه
ئيمه مروؤين. كهواته ئامانجى رېگه پندراو لهو كاردا چيه؟ ئامانج
له بۆچوونى جياواز نهويه كه به ريزه وه له گهل ئهو جياوازييانهدا
مامه له بكهين، ئهو بۆچوونهى پېشهوا (ئه بى حه نيفه) جيه جى
بكهين كه ده ليت: «بۆچوونى راست، نه گهرى هه له ده رچوونى لئى
به دى ده كريت و بۆچوونى هه لهش، نه گهرى راست ده رچوونى لئى
ده كريت».

ئامانجى نهويه كه له سهر ئهم ياسا ئالتونويه له گهل به كترىدا
هه لسو كهوت بكهين: (نهوهى له سهرى هاوارين، تيايدا هاو كاربين،
ئيبورده بين به رانبه ر ئهو كاره يشى بۆچوونمان له سهرى جياوازه).
به داخه وه، رۆژئاوا ئهم بنه مايه ي به كرده يى كردووه، به لام
ئيمه له م سهرده مه شدا به كرده بيمان نه كردووه. له گهل بوونى
ئهو هه موو جياوازييه زمانه وانى، ژينگه يى و ئايينيانه ياندا، توانيوبانه
له سهر ئهو كارانه ي كه له سهرى هاوده ننگن، هاو كارى به كدى
بكهين. نه وه تا نه وان، نه مرؤ به يه ك دراو مامه له له گهل به كدى
ده كهن! له گهل نه وهى ئهو كارانه ي كه ئيمه ي موسولمانان به
به كه وه ده به ستيتته وه و هاوارين له سهرى، زۆر تره لهو باه تانه ي كه
رۆژئاواييه كان له نيو خۆياندا له سهرى هاوده ننگن، به لام چى بليم
كه ئينگه يشتن له راجيايى له نيو انماندا نادياره؟!

من وهك خۆم، نه سوؤى، نه سه له فى، نه وه هابيم و ههروه ها
ئىخوانيش نيم، هيج كام لهو گروپانه نيم. من موسولمانم و

ئەوانەى كە دەلئىن: «أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله»، وهك موسولمانئىك مامەلەيان لەگەلدا دەكەم. ئىتر با واز لە تۆمەت بەخشىنەوه و يەكدى تۆمەتباركردن بەئىنئىن.
هەر يەو بۆنەيەوه دەلئىم: داواى لئىبوردن لە هەموو ئەو كەسانە دەكەين كە لەگەلماندا بۆچوونيان جىاوازه. بۆچوونى جىاوازى نئىوانمان، خۆشەويستى نئىوانمان لاتابات.

نایا دهکرت له به نزیفخانه کار بکه م؟!

خودای گهوره به مووسای فهرموو: (أَنْ اَضْرِبْ بَعْضَاكَ الْبِخْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ). کاتیک مووسا ویستی به
دهریاکه دا تیهه بیت به گوچانه کهی دهستی به دهریاکه دا کینشا.
به م موعجیزه گهوره یه، به لام نایا بۆچی خودای گهوره دهریاکه ی
بۆ مووسا نه کردهوه بی نهوهی به گوچان پیندا بکینشیت؟

خودای گهوره به حه زه تهی مهربمی فهرموو: (وَهَرَى إِلَيْكَ
بِحِذِّعِ التَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيَّكَ رُطْبًا جَنِيًّا). هیچ که سیکي ئاسایی
به همموو هیزیکیه وه ناتوانیت دارخورما راوه شینیت و خورماکه ی
لنیکاته وه؛ چونکه قه دی دارخورما به هیزه و ناجوولیت. چی ده لین
دهرباره ی ئافره تیکي دوو گیانی شه که ت و ماندوو؟ بۆچی خودای
گهوره، خورماکه ی له داره که لینه کردهوه، بی نهوهی حه زه تهی
مهربم به جوولاندنی داره که هه ستیت؟ نایا هه ردوو کرداره که
موعجیزه ن؟

پنجه مبه ر (د.خ) له هه ر وه رزیکي حه جدا، بۆ لای دهیان که س
دهرۆیشت و بانگه نیشتی ئیسلامی ده کردن، بۆ لای خه لکی تائیف
چوو و تووشی لیندان، سوو کایه تی و ئازاریکی زۆر بوویه وه، تا نه وه ی
که خوین له پینی پیروزی چۆره ی کرد، به لام دواتر له لایه ن

پشتیوانان (الانصار) هوه، دەر وویه کی ئاسووده یی و خوشی لیکرایه وه. سهرنج بده، نه وان خویان هاتنه خزمه تی پیغه مبه، دهستی پشتیوانیان له خزمه تی دانا و پالپشتیان لیکرد. نه ی باشه بۆچی خودای گه و ره وازی له پیغه مبه ره که ی خوی هینا که به و شیوه یه تووشی نازار و نه شکهنجه بیت و دواتر دهستی پشتیوانی و رزگاری به رینگایه کی جیاواز تر له و رینگایه ی که پیغه مبه (د.خ) گرتبوی، پیتی به خشی؟

گه نچیک دپته لام که هینتا هاوسه رگیری نه کردوه و له سه ره تای قوناغه کانی زیانیدایه و ده لیت: «بارودوخم سهخت و ناهه مواره، هیچ کار و کهسابه تیکم نییه، چی بکه م؟» کاتیک پیشنیاری نه وه ی بۆ ده که م که بچیت هه ر کاریک دهستی ده که ویت بیکات، ته ناته نه گه ر له ویتسه یه کی به نزی نیش بیت، باشتره له وه ی که له ماله وه دانیشیت، به م شیوه یه وه لامم ده داده وه: «مه گه ر مووچه ی کارمه ندیک که له به نزیخانه کار بکات، چی له من ده کات؟ من کار و موچه یه کی له وه باشترم ده ویت که لیوه ی ده ستپیکه م».

خوشکینک دپته لام و ده لیت: «خیزانه که م ده رگای هه موو شتیکیان به روومدا داخستوه. نه کار، نه هاوسه رگیری، نه ئازادی». کاتیک پیشنیاری کردنی هه ر کاریکی بۆ ده که م که بیکات، هه ر شتیک گه ر زور سادهش بیت، بۆ نموونه: دانانی پیگه یه ک له سه ر ئینته رنیت، جیگه یه ک که هیوا و چه ره کانی تیدا کۆبکاته وه، نووسینی په خشان و ناردنی بۆ رۆژنامه کان و بلاو کردنه وه یان، یان کارگه یه کی بچووک له ژووره که تدا دروست بکه و به ره مه کانت به هاوړی و خیزانه که ت به رۆشه، راسته وخو

وهلام ددهاتهوه و دهلنیت: «نهمانه چی به من دهکن؟ من لهمانه
باشترم دهویت. نامهویت بهم کاره ساده و ساکارانه دهستیپیکهم و
خۆم به شتی بیهودهوه ماندوو بکهه!».

بهو کهسانه دهلنیم: کاره سادهکانتان دهراگی زورتان بۆ دهکاتهوه
که نه له ژماردن دین و نه ههراگیز بیریشان لیکردوونهتهوه.
خودای گهوره تهنیا ئهوهی له بهندهکانی دهویت که ببینیت
کار دهکن. دواتر به ریگایهکی تر که هیچ پهپوهندییهکی به
کارهکهپهوه نییه، به ئاسوودهیی و کامهرائیی دهگهیهنیت، ههروهک
چۆن خورماکهی بۆ ههزرتی مهربم خسته خودارهوه، دهریاکهی
بۆ موساکهت کرد و پشتیوانی له محهمهد (د.خ) له ریگای
خهلهکی مهندهوه کرد.

یاسایهکی زهرین: کار شتیکه و نهجام شتیکی تر، تۆ لهسهتره
کار بکهیت، نهجامیش به دهست خودای تاک و میهرهپانه. (وَقُلْ
اَعْمَلُوا فَاَسْرِىَ اللّٰهُ عَمَلَكُمْ).

سهرنج: بهلنی، دهکرنیت له بهزینخانه کار بکهیت و رهواپه.
ئهوههش کاره، وهک ههراکاریکی تر. کاریش ههراچییهک بیت،
له ریز و شکوی ئینسان کهم ناکاتهوه، بهلکو زیادی دهکات.
کارکردنی ههراکهسینک له بهزینخانه، زۆر باشتره له بی کاریکی
سستی تهوهززل که له مالهوه دانیشتوووه و هیچ کاریک ناکات.

ئايا دەتەوئيت لەخۇبايى بيت؟

فەرموون لە گەل ئەم پىنكەتە ئەفسووناويەدا... ئەم ھەنگاوانە جىيەجى بکە، بەبى ھىچ دوودليەك، دەبىتە كەسكى لەخۇبايى. دلىيات دەكەمەو ئەگەر خۇبشت ھەستت بە لەخۇبايىوونى خۇت نەكرد، ئەوا دەوروبەرت بەوشىوہە دەتبىنن، بەلام تۆ نازانیت و ھەستى پىناكەیت.

۱- ھەمىشە بە دواى ئەو دەا بگەرئ كە خەلكى ستايشت بکەن، ئەمەش وات لىندەكات ھەست بەو بەكەیت كە تۆ كەسكى تەواو جىاوازىت و شاپانى ئەو ستايشكردنەیت. ھەروەھا وا بىرەكەیتەو كە تۆ ئەو كەسە باشتريت كە ستايشى كردوویت و پىاداھەلداویت. ۲- تىشك بخەرە سەر ئەوہى كە لە خەلكى باشتريت. كاتىك بە كەسك دەگەیت، سەرنجى زياتر بخەرە سەر ئەو لایەنانەى كە تۆ تىايدا سەر كەوتووئريت، بەلام بۆ كەسى بەرانەر زياتر سەرنجى خالە لاواز و نەرىنيەكانى بدە. بەم شىوہە، ھەست دەكەیت كە تۆ ئەو باشتريت.

۳- ھەولى گۆرپنى خەلكى بدە و وايان لىبكە وەكو خۇت بن، بەلام بىگومان لە ھەر بارىكدا بىت، تۆ لەوان باشتريت. ھەروەھا ھەلیدە كە گەشە بە خەلكى بدەیت؛ بۆ ئەوہى كۆپىيەكى

دهقاوده قى خۆت بن.

۴- به دواكه وتن و شكستى كه سانى ديكه دلخوشه. شكستى شهوان، سهركه وتنه كانى تۆ و پله بهر زىت زياتر درده خات و واتلنده كات له مه دانددا جياوازتر دريكه ويت.

۵- نهوپه رى ههولت بده بۆ بهر گرگيردن له خۆت بهرانبهر ههر رهخنه يهك كه رووبه پرووت ده بئته وه. ههر بهراستى شه و مروفه بهست و نيگه رانانه كين كه رهخنه ت لينده گرن؟ به چ مافىك رهخنه ده گرن؟ نايانازانن تۆ كينيت؟.

۶- له گفتوگودا له خهلكى ببه ره وه. شه وهى تۆ دهته ويت بيلينيت، زۆر گرنگتره شه وهى شهوان بۆ وتن پئانه. دووركه وتن وه له قسه كردن له گهل خهلكدا، ئامازه بۆ بوونى زانست و زانبارى و جياواز بوونت ده كات. هه ميشه وا بكه كه له ههر كۆر و كۆبون وه به كدا دانىشتيت، قسه و گفتوگۆكان زياتر هى تۆ بن و كۆره كه زياتر له دهورى تۆ و قسه كانت بخولننه وه، بهلام بىرت نه چىت تۆ هه ميشه باشترينى ئاماده بووانيت و ههروهها مافى شهوت هه يه كه زۆر ترين قسه بكه يت!

(حه سه نى به سرى)، دهريارهى خاكى بوون و خۆبه كه مزانين ده لئيت: «خاكى بوون، شه وه يه كه له مال چو ته ده ره وه و چاوت به ههر كه سىك كهوت، وا دابنئيت شه كه سه له تۆ باشترو جاكتره».

(ئىمامى غه زالى) ده فهرمويت به ده ستكارى به وه: «ئه گهر كه سىك له تۆ گه و ره تر بوو، به خۆت بلن: «شه له ئىسلامه تيدا پيشى من كه و توه و، به هۆى ته مه نه كه يه وه خير و چاكه ي له من زۆر تره». ئه گهر له خۆت بچوو كتر بوو بلن: «شه گونا ه و

تاوانی له من كه مته». نه گهر زانست و زانیاری له تۆ زیاتر بوو
 بلی: «به هۆی زانسته كه یهوه، ئهو له من باشتره». نه گهر له تۆ
 نه زانتر بوو بلی: «ئهو له من باشتره؛ چونكه نه زانین، له زانستی
 بنی كردهوه باشتره، ههروهها بوونی زانست له رۆژی قیامه تدا
 ده بێته به لگه و شایهت به سهه خاوه نه كه یهوه». نه گهر كه سینكت
 بینى له تاوان و خراپه كاریدا بوو، به خۆت بلی: «له وانه یه خودای
 پهروهردگار، ناخیره تی ئهو به خیر تهواو بکات، به لام هی من
 به خراپه».

براکانم! ده سا با هه موومان خاکی بین. به خودای گهوره، زۆر
 كه سم به خۆشمهوه- بینیهوه كه تووشی جۆریك له جۆره کانی
 خۆپهسه ندى و خۆبه گهوره دانان بوون. هه ندیکیان درکی پنده کهن
 و زۆرینه یان نازانن كه تووشی ئهو به لا و نه خۆشییه بوون.
 به راستی خۆبه گهوره زانین، یه کینکه له نهینیتیرینی نه خۆشییه کان،
 به لام ترسناکترینیانه. ههروهها ناچیت به هه شتهوه، ئهو كه سهی
 به ئه ندازهی گهردیله یه ک خۆبه گهوره زانین و لوتبه رزی له دلیدا
 هه بێت!

ئايا ئافرەت مەرۋقە؟

پرسىيارىك بۇ ماۋەيەكى زۇر، خەلكى ئەۋرۇپاى سەرقال كىرەبۇو،
لە سالى (۵۸۶)ى زايىنىدا كۆبۈنەۋەيەكىيان بۇ بەدۋاداچوون لەم
پرسىيارە: «ئايا ئافرەت مەرۋقە؟» دۋاى مشتومرىكى زۇر، گەيشتە
ئەۋ ئەنجامەي كە ئافرەت بۇ خزمەتكىرىنى پىاۋ درۈستكراۋە!
(۳۰) سال تىپەرى نەكرد بەسەر ئەم كۆبۈنەۋەيدا كە پىشەۋاى
مرۋقايەتى؛ مەمەد (د.خ) ھات و بە جىھانى راگەيانەد كە:
«ئافرەتان ھاۋتاى پىاۋانن»، راگەيانەد كە: «ئافرەتى باش؛ مايەى
كامەرائىسى مەرۋقە»، ھەرۋەھا فرمۋى: «ئافرەتان ۋەكو شوۋشە
ۋان و ئەگەلىاندا نەرم و نىابىن (ارقا بالقۋايرى)، مەمەدى كورى
عەبدوللا، رزگار كەر و ئازادى بەخشى راستەقىنەي ئافرەت!

بەگوئىرەي ئەۋ خويىندەۋە سادانەي كە كىرەۋەن، بۇم روون
بوۋەتەۋە كە لە سەردەمى پىنغەمبەر (د.خ) و لە سەردەمى
ھاۋەلتاندا، پىنگە و رۇلى ئافرەت لە كۆمەلگاي ئەۋ سەردەمەدا، بە
بەرۋارد بە رۇلى ئىستاي ئافرەت لە كۆمەلگادا، زۇر گەرەتر بوۋە.
لەۋ سەردەمەدا، ئافرەت ھاۋسەر، جەنگاۋەر بوۋە و لە ھەمان
كاتدا فرمۋودەي گىراۋەتەۋە و فەتۋاى داۋە. ھەرۋەھا بەشدارى
كارى سىياسى كىرەۋە، يارمەتى دادۋەرى داۋە و راۋىزىيىكراۋە.

ههروهك ئوم سهلهمه ئامازهى به پىغه مبهرا (د.خ) داوه به
 تاشىنى قزى له رۆزى حوده بيبه دا و زور نمونهى تر. باشه
 ئهم ههموو دواكه و تووبه له م سهرده مه دا چيه؟ رۆلى ئافرهت
 به جورىك كه مكراره تهوه كه ههندىك كەس، وه كو عهورت
 مامه له له گه ل ناوى ئافرهتدا ده كەن! له كاتى خويندنه وه مه دا بۆ
 وتارىكى براى به ريز (حسین شه به كشى)، سهرنجم بۆ ئهم باب ته
 لادروست بوو كه به شىك له خه لك، خيزانه كانيان به (ماله وه)
 ناو ده بن يان به (ژنه كه) بانگ ده كەن، هه ندىكى تر به
 (ئافرهت)، يا خود (دايكى مندا له كان) بانگى ده كات! باشه بۆچى؟
 بۆچى پياوان له ناو هاوړى كانياندا خيزانه كانيان به ناوى خۆيانه وه
 بانگ ناكەن؟ ئايا ناوه ننانى ئافرهت، عهورت و عه بيه يه؟ ئاى
 پىغه مبهرى خودا، كاتىك يه كىك له هاوه لان پرسىارى لىكر دىت:
 كى خۆشه وىستىر كه سه له لات؟ پر به دنگت و به رانبهر
 هه موو خه لك فهرمووت: «عائشه». نازاتم! بنچينهى عه يب و
 سهرمه زارى ناو بردنى هاوسه ره كه تدا له چىدايه؟ يا خود حىكمهت
 له ناونه ننانى خوشكه كه تدا چيه؟

ئهو شانازيه به سه بۆ ئافره تان كه يه كه م كەس باوه رى
 به ئىسلام هينا له سه ر هه موو رووى زه وىدا، (دايكه خه ديجه)
 بوو (ره زای خوداى له سه ربىت)، هه ميشه به بىر كرده وه م له
 هه لسو كه وتى پىغه مبه ردا (د.خ)، تووشى سه رسامى ده بم، كاتىك
 بۆ يه كه مجار كه له ئه شكه وتى حه رراه وه وه حى بۆ دابه زى و
 به ترس و دله راو كىيه كى زۆره وه له ئه شكه وته كه هاته دهر وه، باشه
 بۆ لاى كى رۆشت؟ بۆ لاى خۆشه وىستىر هاوړى كى كه ئه بوبه كر
 بوو، نه چوو. بۆ لاى ئه بوتال بىبى مامى كه به خىوى كرد بوو، نه چوو.

بهلام بۆ لای خه‌دیجه‌ی خیزانی چوو و له باوه‌شی خه‌دیجه‌دا
هێمن و نارام بوویهوه! ئه‌مه‌ چۆن میزدیکه‌؟ چۆن په‌یوه‌ندییه‌کی
هاوسه‌رگیریه‌؟ چ چۆره‌ پنگه‌یه‌ک و متمانه‌یه‌که‌ له ئافره‌تدا که
په‌غه‌مبه‌رمان (د.خ) هه‌ستیپێکردووه‌ و له‌ گه‌ل خیزانه‌که‌یدا جێبه‌جێ
کردووه‌؟ ئێمه‌ ئوممه‌تیکین، شانازی ده‌که‌ین که‌ سه‌ره‌تا شتیکی
په‌غه‌مبه‌ره‌که‌مان جه‌ختی لێکردووه‌ته‌وه‌ و و له‌ ئایینه‌که‌یدا جیگری
کردووه‌، ئافره‌ت بووه‌. به‌لێ، پر به‌ ده‌نگمان شه‌وه‌ ده‌لێین.

ده‌لێن: ئافره‌ت نیوه‌ی کۆمه‌له‌، به‌لام شه‌وه‌ هه‌ر ئافره‌ته‌
نیوه‌که‌ی تریش به‌خێو ده‌کات و پێیان ده‌گه‌یه‌نێت. بۆیه‌ ده‌لێم:
«ئافره‌ت هه‌موو کۆمه‌له‌». بروای ته‌واوه‌تیم به‌وه‌ هه‌یه‌ که
شکۆی ئوممه‌تی ئیسلام ناگه‌رتیه‌وه‌ و به‌دی نایه‌ت، ته‌نیا مه‌گه‌ر
به‌ ده‌ستی شه‌و دایکانه‌ی که‌ به‌ته‌واوی مافی دایکایه‌تیان داوه‌
و هاوشێوه‌ی عومهری کوری عه‌بدولعه‌زیز و سه‌لاحه‌ددینیان بۆ
هیناوینه‌ته‌ دونه‌یوه‌.

خودایه‌گیان! ئافره‌تانی موسولمان چاکه‌کار بکه‌یت و بیانکه‌یت
به‌ باشتترینی دایکه‌کان تا له‌ داهاوه‌دا نه‌وه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو
پێبگه‌یه‌نن.

بهره‌رەکانی یاساکانی خودا له گهریووندا ده‌کهن

(به بۆنه‌ی کاره تیرۆریستییه‌کان که له سالی ۲۰۰۵زدا له
به‌ریتانیادا نه‌جامدران، نووسراوه)

خودا به مه‌زنی و به‌هیزی خۆی، ئاسمانه‌کان و زه‌وی له
ماوه‌ی شەش رۆژدا دروستکرد- که یه‌کسانه به هه‌زاره‌ها سالی
ئیمه-. بۆچی؟ بۆچی به (کن فیکون)، یاخود له چاوتر و کاندنیکدا
دروستی نه‌کردن؟ ئه‌مه په‌یامیکی مرقایه‌تییه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به
شیوازیکی کرداری پیمان رابگه‌یه‌نیت: من له سه‌ر زه‌ویدا یاسا و
رێسام بۆ داناون، که پنی ده‌لێن: یاسای په‌به‌ندی (تدرج)، ئه‌مه
ده‌که‌م به یاسایه‌ک و له هه‌موو بواره‌کانی ژیا‌نتاندا جیه‌جی
بکری‌ت.

- خۆر هه‌لدیت و دوا به‌دوای ئه‌وه ئاوا ده‌بیت، به هه‌مان شێوه
مانگیش. خودای گه‌وره ده‌سته‌لاتی هه‌بوو وایکات که شه‌و و رۆژ
له ناکاودا رووبه‌دن، به بئ هیچ پێشهاتیک، به‌لام ئه‌مه‌ش به
پنی یاسای په‌به‌ندییه.

- ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خودای گه‌وره دایه‌زانه‌ سه‌ر ئاده‌م، به چهند
یاسایه‌ک جیاوازه له‌و شه‌ریعت و رێبازه‌ی له ته‌وراتدا هاتووه،
ئهویش به هه‌مان شێوه له ئینجیل جیاوازه و هه‌روه‌ها ئینجیلیش

له قورنان. خودای گهواره دمه‌لانی نه‌وهی هه‌بوو که راسته‌وخو قورنانی بو سه‌ر شادم دایه‌زاندایه و به‌ تیه‌ربوونی سه‌رده‌مه‌کان جینگیری بگردایه، به‌لام له‌م رووداوه دوا به‌دوای یه‌کانه‌دا، به‌ هه‌مان شیوه به‌ پیتی یاسای پله‌به‌ندی به‌ریه‌وه ده‌جن.

- مروف قوناغ به قوناغ گهوره دهبيت و بههيز دهبيت، دواتريش به ههمان شنيوه پير و لاواز دهبيت. هيچ كهسيك نييه بخهونت و ههستيتتهوه، دواتر بينيت پيربووه، بهلكو پيربوون ورده ورده دروست روودهات.

- زانستی ئىنتېرنېت، فرۇكەۋانى و كارەبا دۋاي ھەزاران سال لى
بوۋنى مۇرۇف و مۇقايەتى پەيدا بوۋن. خوداي گەۋرە دەيتۋانى،
ھەر لى يەكەم رۇزى دروست بوۋنەۋە، ھەموو ئەم زانستانە فېرى
ئادەم بىكات، بەلام ئەم كارانەش بە ھەمان شىۋە بە پىتياىى
پەندىيە.

- میخو دارن دهوه حرام نه‌بوو تا دواى (۲۱) سال له پیغه مبرایه‌تی محمه‌د. هه‌روه‌ها (رپسا)ش حرام نه‌بوو تا دواى (۲۲) سال لهو په‌یامه. واته: سالیك پش وه‌فاتی خوشه‌ویست. لهم باره‌شدا خودای گه‌وره ده‌یتوانی هر له یه‌کهم رۆزی په‌یامه‌رایه‌تییه‌وه، هه‌موو حه‌رام‌کراوه‌کان قه‌ده‌غه بکات، به‌لام ئه‌مه‌ش به پشی یاسای یله‌به‌ندییه.

- لښتون کوچی دوايي (نهبو حامبندی غزالې) که ډولنکی
گه وره له پنځه ناستي نه وه رزگار يخوازي قودسدا هېووه و
لښتون رزگار کړدنې فيعلي قودسدا لښر دهستي سه لاهه دنايندا،
(۸۰) سال هېووه! له کاتنکدا ده کرا خوداي گه وره، هر له
سهره تاي دهر کهوتني (نيمامي غزالې) له وه ميدانه دا، قودس رزگار

بکات، په لاه نهمه ش به پنی یاسای پله بهندییه.
- نهوانه ی جیهاد دژ به نه مریکا و بهریتانیا راده گه یه نن و به کار و کرده وه ی نه شیاو هه لده ستن، تا نه وه ی که رووداو دلتنه زنه که ی بهریتانیای لینکوتته وه، نهوان دژایه تی روژناوا ناکهن، به لکو دژایه تی یه کینک له یاساکانی خودای گه وره له گه ردووندا ده کهن که بریتیه له یاسای پله بهندیو به دوا ی یه کدا هاتن و بنیاتنایی شارستانییه ت.

به پشت به ستن بهم یاسایانه، پیشکه وتن و گونجان له گهل زه ویدا دروست ده بیت. ته ناهت پیغه مبه رانیس زاتی شکاندن، یاخود روو بهروونه وه ی نهم یاسایانه یان نه کردووه.

دواتر خه لکانیک دین وا بیرده که نه وه به کوشتنی که سانیک که هیچ تاوان و گونا هیکیان نییه، پیشکه وتن و به ره و پیشچوون له نیوان شه و روژنیکدا به دی دیت، به لکو له وانه یه له نیوانیاندا که سانیک هه بن که له کاروبار و کیشه کانیا ندا پشتگیری ته وای موسولمانان بکهن و دژی سیاسه تی ولاته که یان له عیراق و روژه لاتی ناوه راستدا بوه ستنه وه.

- ته نیا تاله موویه ک، مرؤفی پاله وان له مرؤفی ترسنوک و هه له جیاده کاته وه.

- ته نیا تاله موویه ک، مرؤفی دانا و میهره بان له مرؤفی ترسنوک و بیته مه ک جیاده کاته وه.

دانایی، واته: شتی ته واو و گونجاو له شوینی ته واو گونجاو و له کاتی گونجاودا دابنیت.

- باشتیرین نامراز و رنګه بؤ فیربوونی دانایی، خویندنه وه ی ژبانی پیغه مبه ره (د.خ). خویندنه ویه کی له سه رخو و نارام؛ بؤ نه وه ی فیربین

که‌ی ناشتیخوداز بین و که‌ی بجه‌نگین، چ کاتیک لیسورده بین و چ کاتیک توله‌بکه‌پنه‌وه، که‌ی له‌سه‌رخوبین و که‌ی به‌رگری بکه‌ین.

پرسیار ده‌که‌م و ده‌رگای پرسیارکردن له‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که‌نهم وتاره‌ده‌خویننه‌وه، والا ده‌که‌م: تو خودا! نه‌گه‌ر پښه‌مه‌ری خودا(د.خ) له‌م رۆزگاره‌دا له‌گه‌لماندا بووایه، ئایا فه‌رمانی نه‌وه‌ی ده‌رده‌کرد، یاخود پلانی داده‌نا؟ یان پښه‌وایه‌تی نه‌و جوړه کرده‌وانه‌ی ده‌کرد؟ تو خودا! برون ژبانی بخویننه‌وه، سه‌رنجی رووداو و هه‌لوینسته‌کانی ژبانی به‌دریژی (۲۳) سالی پښه‌مه‌رایه‌تی بده‌ن و پښم بلین: ئایا نه‌وه‌ییر و بۆجوونی پښه‌مه‌ر ده‌بوو، نه‌گه‌ر له‌ (۲۰۰۵ز) دا له‌نیوانماندا بووایه؟

جوانترین کتییی ژباننامه‌ی پښه‌مه‌ر، کتییی (رښمونی ژباننامه‌ی په‌یام‌به‌ر له‌گۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تیدا-ه‌دی السیره‌ النبویه فی‌التغییر الاجتماعی)یه، هی نووسه‌ر: (حنان نه‌لله‌حامه). خودایه‌داناپییمان پی‌به‌خشه، به‌راستی نه‌وه‌ی دانایی هه‌بیت، خیریک‌ی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌که‌وتوو.

جلی مایو نازادیه

من جگه ره ده کیشم، که واته نازادم، جلی مایو و شورت
له پنده که م، که واته نازادم، به گزی کچاندا ده جمه وه، که واته
نازادم، من نازادم و من نازادم...
نازادی، داواکاری هموو کوران و کچانی نهم سهرده مهیه.
گومان له وهدا نییه که نازادی مافی ره وای هموو مروفتیکه و
خودای گه و ره به نازادی نئیمه ی به دیهیناوه، به لام نایا قسه کانی
پیشوو، گوزارشت له نازادی ده که ن؟ با راشکاوانه لیتان بیرسم:
نایا نهو که سه ی دوا ی نانخوداردن، تا وه کو جگه ره یه ک نه کیشیت
به رگه ناگرت و ناسووده نابیت، نازاده یا خود کویله ی جگه ره یه؟
نهو کچه ی که ناتوانیت کچیتی و جوانی خوی بنوئینیت،
ته نیا به راکیشانی سهرنجی لاوان نه بیت، نازاده یا خود کویله ی
سهرنجر اکیشانی خه لکه؟ نایا نهو که سه ی کاتیک نافره تیکی جوان
ده بینیت و ناتوانیت چاوی خوی یپاریزیت، نازاده یا خود کویله ی
چاوبازییه؟ با بیربکه ی نه وه... نایا که سی نازاد، نهو که سه یه که
چاوبازییه که ده کات، یا خود نه وه ی نایکات، کامیان نازادن؟
یاسا: (ههر که سینگ، دهستی به پستی چاوبرسیتی و ته ماحه وه
به ستیت، ده که ویتته زه لیلی و ریسوا بونه وه، ههر که سینگیش به

قناعت و بهر جاوتیر بیت، له گهل شکومه ندان و پاریزراواندایه).
چاوچنۆکی و ئاره زوو به رستی، له راستیدا کۆیلایه تییه و هیچ
ئازادییه کیان تیندا نییه. بۆ روونکردنهوهی زیاتری بابته که، بیر
له و رهفتاره خراپانه بکه رهوه که بۆ ماوهی سالانیک نهجامت داو
و دواتر وازت لیهتیاوین. ئایا ههست و کاردانهوهی دواى وازهینانیت
بیردیتهوه؟ ئایا ههستت به ئازادی نه ده کرد له دیلی نهو خووه
خراپانه، له دواى نهوهی لێیان رزگار بوویت؟ له راستیدا خووی
خراب و ئاره زوووه کان، بۆ مرقفه کان تهنیا کۆت و بهندن.

سهیر نهوهیه که تا چهنده له کۆت و بهندی ئاره زوووه کانت
زیاتر ئازاد ببیت؛ نهوا بهندایه تی و ملکه چیت بۆ خودا زیاتر
دهبیت و به پێچهوانه شهوه راسته.

لێره دا پرسیارنیک دیته ئاراهه؛ چۆن خۆم له زیر کاریگهریی
خووه خراپه کان ده ربهینم؟ وهلامه که ی دوور و درێژه، بهلام لێره دا
تهنیا چهند خالێکی به نه رتی باس ده کهم:

۱- پێویسته جیگره وهیه کی باش و گونجاو بۆ نهو خووه خراپه ی
پهیرهوی ده که ییت، بدۆزیته وه. خودای گهوره، هیچ شتیکی حهرام
نه کردوه، تاوه کو جیگره وهیه کی حهلالی بۆ دانه ناییت. وازهینان له
هه رهفتاریکی نهشیاو، به بێ دانانی جیگره وهیه که بۆ پرکردنهوهی نهو
بوشاییه ی که له ئاکامی وازهینانیت لێ بۆت دروست دهبیت، سهخت
و دژواره. بۆ نمونه: زۆر خودارن؛ دهبیته هۆی قهلهوی. جیگره وهی
ئهم خووه، بریتیه له وهرزشکردن، گرنگیدان به تهندروستی و
چێژه رگرتن له خواردنه کهم چهورییه کان. راهاتن له سه ره غهییته و
باسکردنی خه لکی؛ به ستایشکردن و باسکردنی چاکه کانیان له کاتی
ئاماده نه بوونیاندا چاره سه ره دهبیت و هه ره ها بهم شیوهیه.

۲- در کردن بهوهی که تا چند ماوهی پرۆسهی وازهینانت درێژهی کیشا، ئارهزووت بو رهفتار یان خووهکه کهم دهبیتهوه، یاسایهک ههیه دهلێت: له زۆریهی کاتدا، نهگهر ماوهی وازهینانت بو ماوهی مانگیک یان دوومانگ درێژهی کیشا، نهوا نهو رهفتاره به تهواوی له جهستهت و له سیستهمی زیانتدا دهردهچیت و هۆگریت بۆی کهم دهکات. ههفتهکانی سهرهتا ملی شوشهکهیه (واته ههستیاری و سهخته). ئهم قوناغه، قوناغیکی گرانه.

پیشنیار دهکهه له سوجهی ههموو نوێژیکدا، ئهم دوعایهی خودارهوه بخوینریت:

(اللهم اغنني بخلالك عن تلك العادة و اغنني بطاعتك عن معصيتك و بفضلک عن سواک).

چه مكانيك پښوښته راست بکړنه وه

(وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَظَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ). زور بهی کات، مانای هیز
تهنیا به چهک و جهاد ده بیستین و زور به ده گمهنی به مانا
گشتگیر ته کهی ده بیستین. وهک له ثابته کهی پښوودا هاتووه
که مانایه کی زور فراوانتری هیه. نهک نه وهی تهنیا مانای
هیزی چهک و تفهنگ یکه یه نیت، بهلکو به مانای هیزی ټاپوری،
هیزی زانست، هیزی راگه یانندن و هیزی شارستانییت دیت. بو
زانیا یرتین، بهرهمی نه ته وهی هه موو ولاتانی عه ره بی، به بهرهمی
نه ته وهی تهنیا ولاتی ئیسپانیا یه کسانه! که واته: هیزی ټاپوریمان
کوا؟ هر بو زانین، ژماره ی زانایانی لیکولر له نه مریکادا نیو
ملیون زانایه، به راورد به دوازه هه زار زانا تهنیا له ئیسرائیلدا!
که چی تهنیا ۲۰۰۰ زانا له هه موو ولاتانی که نداو هیه؟ که واته
نه ی هیزی زانستیمان کوا؟

فه رزی کیفایهت: نهو کاریه که نه گهر کومه لیک کهس پنی
ههستان و جینه جینیان کر، له سهر کومه له کهی تر لاده چیت و
واجب نابیت. نهو نمونته یه ی هه میشه بو روونکردنه وهی نه م جوړه
فه رزه باس ده کریت، نویژی جهنازه یه، به لام نه م دهسته واژه یه
(فه رزی کیفایهت)، مانایه کی گشتگیر تر و فراوانتری هیه، وهک

ئەمەي تەنپا لايىنى عىبادەت بىگىتەمە. بوونى پىزىشكان كە چارەسەرى موسولمانان دەكەن. ئەمە لەسەر ئوممەتى ئىسلامى فەرزى كىفایەتە، بوونى ئەندازىاران و دروستكەرانى چەك و تەقەممەنى. ھەروەھا بوونى زانايان لە پەرس و بابەتە دونپاھەكلى تەردا. ھەممو ئەمانە بىرىتىن لە فەرزى كىفایەت. واتە: پىنۋىستە لە ناو موسولماناندا كەسانىك ھەبىن كە تواناى ئەو كارائەيان ھەبىت: بۇ ئەمەي ئوممەتى ئىسلامى دەولەمەندەتر بىكەن ئەمەي كە پىنۋىستىيان بە دۆمەنەكانىيان بىت. ھىوادارم بانگخووزان سەرنجى زىاتەر بىخەنە سەر ئەم مانا فراوانەي (فەرزى كىفایەت): بۇ ئەمەي ئوممەت لە سەربوون و خەوالووبى ھۇشيار بىتەمە و دەست بە ھۆكارەكانى بەرھە پىشچوونەمە بىگىت. نازانم چۈن دەتوانىن بەسەر تەمەيەكدا بالادەست بىن و سەربىكەمىن: لە كاتىكدا لە (۹۰٪)، ئەگەر (۱۰٪) یش نەبىت، لە ژيانى رۇزائەماندا پىشيان پى دەبەستىن: ھەر لە ئامىر، ئۆتۈمبىل، مۇبايل، كۇمپىوتەر، دەرمانەكانمان، تەقەممەنى، جلوبەرگ و... ھتە.

بىدە: زۆرىك لە بانگخووزان و ئىمامى مزگەوتەكان، جەنگى خۇيان دۇ بە بىدەي رىۋەسمە ئاينىيەكان رادەگەيەنن. رۇزۋوگرتنى رۇزى فلان بىدەيە و نوپۇزى فلان بىدەيە، بەلام زۇر بە كەمى گونىم لىدەبىت كەباسى بىدە دونپاھەكان بىگىت. واتە: نەبوونى دىلۋوزى و خەمخۇرى لە كاردا، بىدەيە. سستى، تەمبەلى و نەبوونى بەرھەمى بلاوكرلە لە جىھانى ئىسلامىدا بىدەيە. ھەممو ئەم كارائە بىدەن: چۈنكە لە سەردەمى پىغەمبەردا (د.خ) نەبوو. بە سەرسامىيە دەپەسم: بۇچى بانگخووزان تەنپا سەرنج دەخەنە سەر بىدەي رىۋەسمە ئاينىيەكان و خۇيان لە باسكردنى ئەم

جۆره بیدعانهی تر دووره پهریز ده گرن که بوونه ته هوی رووخانی
شارستانییه تی موسولمانان؟

به وتهیه کی (پیشهوا غه زالی) کوتایی به قسه کاتم دهینم
که دهلیت: «ئه گهر مروفتیک نه رکینکی له سه ر شان دانرا! نهوا
به جیگه باندنی نهو کاره به باشتترین شیوه وه کو واجب وایه، له سه ری
پنویسته که وه کو نویژ و روژوو جینه جینی بکات که ناکریت به
هیچ شیوه یه ک که مته رخمی یا خود زیاده رویی تیا بکریت. ههروه ها
به نه ندازه ی گهر دیله یه ک سووکایه تی و به که مزانی نی نهو کاره، به
سه ر پیچیکردنی خودا و هه لکوتانه سه ر ئایین هه ژمار ده کریت».

ياساكانى ېزق و ېوزى

وه كو بهر يوه بهر له به كېك له ئوتيله كانى مىردا كارى ده كرد، به لام له كاره كې رازى نه بوو؛ چونكه ئوتيله كه ماده كحوليه كانى نيدا دفروشرا؛ بويه روښت بو لاي (شېخى شاعر اوى) و سهارم بهو كاره راويزى پىنكرد و پنى وت: كه هېچ سرچاوه به كى ترى ماددى تر شك ناهت و له بارى دارايى خوى ده ترسنت، نه گهر واز له كاره كه بهيئيت». (شېخى شاعر اوى) ئاموزگارى كرد و پنى وت: «كاره كهت به جېهېله و بدلنبايهوه خوداى گه وره قهرموت بو ده كانهوه؛ چونكه ئه مه به كېكه له ياساكانى خوداى په وهر دگار له هه موو گه ردووندا كه له م نايه تندا ئامازهى بو ده كات (وَمَنْ يَقْنُ اللَّهُ يَفْعَلْ لَهُ خَيْرًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)». پياوه كه له لاي شېخ جووه دهره وه و به ره نو سينگه كې بهر نكهوت، به نيازى نه وهى بريارى وازهينانه كې بنووسنت. له سره كورسيه كې دانېشت، قه لعم و كاغه زى ئاماده كرد و دمستى به نووسېنى نامهى دمست له كار كېشانه وهى كرد. كاتېك خهريكى نو سين بوو زهنگى مۇبايله كې ليندا كه بهر يوه بهرى ناوچه پى ئوتيله كه بوو و پنى راگه ياند كه ده پيويت پله كې بو بهر يوه بهر دى لقنكى ترى ئوتيله كه له شارى په بام بهرى خوشه ويست (د.خ) له

مه‌دینه‌دا، به‌رز بکاته‌وه‌شم پیاوه تا ئیستاش له کاره‌که‌ی له‌و
تۆتیله‌دا به‌رده‌م‌وامه‌. سه‌ره‌تا کاتیک گویم له‌م چیرۆکه‌ بوو، زۆر
پنی سه‌رسام بووم، به‌لام دواتر به‌ خۆم و ت سه‌رسامی یوچییه؟
خودای گه‌وره‌ ده‌سه‌لات و توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه‌ هه‌یه‌ و
به‌لینه‌کانی خۆی به‌جیده‌گه‌یه‌نیت.

ئه‌و به‌شه‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌ی له‌ ژياندا به‌ده‌ستی ده‌هینیت،
پشتی بۆت نو‌سراون و بۆت دیاریکراون (وَفِي السَّاءِ رِزْقُكُمْ
وَمَا تُوعَدُونَ) له‌سه‌ر خۆت وه‌ستاه‌ که‌ ئه‌و به‌ره‌ پاره‌یه‌ی بۆت
نو‌وسراوه‌ به‌ حه‌لالی، یاخود به‌ حه‌رام به‌ده‌ستی ده‌هینیت. ئه‌م
چیرۆکه‌ی که‌ باسکرا، به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌. ئه‌و موچه‌یه‌ی
پیاوه‌ که‌ له‌ قه‌دم‌یدا بۆی نو‌وسرا‌بوو، هه‌ر به‌ده‌ستی ده‌هینا، ئه‌گه‌ر
له‌و کاره‌ گومانلێک‌راوه‌ به‌رده‌وام بوایه‌، یاخود له‌ پیناو کارێکی
حه‌لالدا ده‌ستی له‌ کار بکێشایه‌ته‌وه‌.

رزق ته‌نیا به‌ پاره‌ یه‌ک‌سان نییه‌، به‌لکو رزق بریتییه‌ له‌
پاره‌، ته‌ندروستی، له‌ش‌اغی، ده‌روون ئاسووده‌یی، مال، منداڵ،
ماسوله‌که‌ی به‌هینز، کات و زۆر شتی تریش. ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌ت
ته‌سک مه‌که‌ره‌وه‌ به‌وه‌ی هه‌سوودی به‌ که‌سێک به‌یه‌ت که‌ مال
و سامانیکی زۆری هه‌یه‌. له‌وانه‌یه‌ خودای په‌روه‌ردگار له‌ش‌اغی،
یان مال و منداڵ، یاخود به‌کێک له‌ به‌خشه‌کانی تری
لێوه‌رگر ببێته‌وه‌. چه‌ندین ده‌وله‌م‌ه‌ند هه‌ن که‌ ناماده‌ن مال و
سامانی خۆیان بیه‌خشن؛ بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نیا بتوانن به‌ ئاسووده‌یی
بخه‌ون، به‌ بی‌ نازاری هیچ نه‌خۆشییه‌ک!

به‌ره‌که‌ت: پیاویک مانگانه‌ ده‌ هه‌زار ریالی ده‌سته‌که‌وه‌ت، ناچار
ده‌بیت هه‌موو پاره‌که‌ی بۆ چاره‌سه‌ر وه‌رگرتن له‌ نه‌خۆشخانه‌دا، یان

بۇ چاككردىنى ئۆتۈمبىل و. ياخود زىادە رۈيى و ئىسرافكردىنى خىززان. مندالە كانى خەرج بكات: بۇيە هيچى بۇ نامىننيتەوه. لەمەمان كاتدا بياونكى تر مانگانە تەنيا پىنچ ھەزار رىالى دەستدە كەوئت- نىوہى برە پارەى كەسى پىشوو-. بەلام خوداى گەورە لە نەخۇشى دوورى خستۈتەوه و كاروبارى ئۆتۈمبىلە كەى بۇ ئاسانكر دووه. زوو زوو لە كار ناكەوئت. خىززان و مندالى دەستكر تووى پىنەخشىوہ: بۇيە مانگانە لەو برە پارەيەى دەستى دەكەوئت. بەشكىشى لى دەمىننيتەوه بۇ پاشە كەوتكرن. ئايا كاميان دەولەمەندترن؟ تىگە يىشتن لە چەمكى بەرە كەت لە مال و ساماندا ئەمەيە. خوداى گەورە لەو زىادە رۈيىانە كە لەزىر دەستەلاتى خۇتدا نىبە بىتپاريزىت و ھەروەھا وزە و تواناكنت بىپاريزىت.

دەتەوئت رزق و رۈزىت زىاد بكات؟ سىلەى رەحم بەجىگە يەنە. پىنغەمبەر (د.خ) دەفەر مووئت: (من أحب أن يبسط الله في رزقه و ينسأ له في أثره فليصل رحمه). ھەر ئىستاوہ پەيوەندى بە يەكئىك لە خزمانتەوہ بكة بە نىەتى بەجىگە ياندىنى ئەم فەر موودەيە.

چاوپنۈك بەخشندە ترىنى مەرۈفەكانە: چونكە ھەموو مال و سامانى دونىاي ھەيە، بەلام سوودى پىناگە يەنيت بەھۋى چرو كىيەوہ. دواتر لە دواى مردنى. ھەموو مولكەكانى بۇ مىراتگرەكانى دەمىننيتەوہ! باشتر وابوو تا لە زىاندا بوو، سامانەكەى لە خىزانەكەى و لە خىردا خەرج بكردايە: بۇ ئەوہى بىوايەتە كارىكى چاكە و لە گۆرە كەيدا سوودى پىنغە ياندايە.

دابونه ریت یاخود ئایین؟

ماوه یهک پینش ئیستا، له یهکیک له رۆژنامه ناوخویهکاندا
بلاوکرایهوه که کچیک ههولێ خۆکوشتنی داوه؛ لهبەر ئهوهی
نه یویستوه شوو بهو کهسه بکات که مالهوه بۆیان دیاریکردبوو.
لهسهر ههمان بابەت، له یهکیک له گهره کهکانی سعودیهدا چاوم
به هاوڕێیهکی زۆر خۆشهویستم کهوت و پیتی وتم: که زنی ماره
کردوه و دواى دوو مانگی تر دهیگوازێتهوه، بهلام تاوهکو رۆژی
هاوسهرگیری بۆی نییه بیینیت، یاخود قسهی له گهلدا بکات».
رێز له ههموو دابونه ریتییک دهگرم، دهزانم ههر شار و ههر
نهتهوه یهک خاوهنی دابونه ریتی تایبهتی خۆیهتی که پتویسته
به چاوی ریزهوه لێی بروانزیت، بهلام کاتیک ئهم دابونه ریتانه
کاریگهریی نهرتیی لهسهر کۆمهلگه بهجێدههێلێت، پتویسته
لهسهری بوهستین، به چاوی سهرنجهوه تهماشای بکهین و
ههلوێستهی لهسهر وهربگیرین.

پهغه مبههر (د.خ) دهفهرموویت: (انظر اليها فانه احرى ان يؤدم
بينكما).

پهغه مبههر (د.خ) کاره کهی دایه دهستی ئهو کچهی که سکالای
له باوکی لای ئهو دهکرد؛ چونکه باوکی دهیویست به زۆر بیدات

بە کەسێک کە خۆی پێی رازی نییە. بۆیە پێغه‌مبەر (د.خ) سەرپشکی کرد لەوەی کە گوێزایەلی باوکی دەکات یان نا. ئافەرەتە کە رێگەی دا کە کارە کە ئەنجام بەدریت و وتی: «ئەو پێغه‌مبەری خودا (د.خ) رێگە دەدەم ئەو کارە بکات. ئەنیا لەم کارەمدا ویستم ئافەرەتان ئەو بەزانن کە باوکان هیچ کاریکی کەچەکانیان بە دەست نییە». ئەم فەرموودەیە لە (موسندە) ی پێشەوا ئەحمەددا هاتوووە.

کێشە لە ریزگرتنی دابونەریتدا نییە، بەلکو کێشە کە لەم دوو حالەتی خودارمەدا خۆی دەبینیتووە:

- ۱- کاتێک ئەم دیاردانە بە ناوی ئایینەوێ جێبەجێ دەکەین، پێمان وایە کە لە ئیسلامدا بوونیان هەیە. لە کاتێکدا ئەمانە جگە لە دابونەریتێک شتێکی تر نین، بە گوێزە کات و شوێن گۆرانکارییان بەسەردا دیت. خەلکیش سەریان لێ تێکدەچیت ئاخۆ کامەیان دابونەریتە و کامەیان شەریعەتی ئیسلامە.
- ۲- کاتێک ئەو عەدەتانە لە گەڵ ئیسلامدا یەکنەگەرەوێ و پێچەوانەی یەکتەر دەبن.

لە حالەتی یەکەمدا لەسەر زانیان پتووستە کە روونکردنەوێ بە خەلکی بەدەن، کە ئەو کارانە دەچنە ژێر باری دابونەریتەوێ، نەوێک ئایین. لە حالەتی دووەمدا پتووستە زانیان، هەروەها خەلکیش لەو دابونەریتانە دووربکەوێنەوێ؛ چونکە هەر شتێک پێچەوانەی شەرع بوو، بێگومان خێری تێدا نییە.

ئێستاش ئەم پرسیارانە رووبەرەوێ خوێنەر دەکەمەوێ:

- ئایا رێگریکردن لە پیاوی دەستگیراندا بۆ بینینی دەستگیرانە کە ی تەوێ کو رۆژی گواستنەوێ، لە شەریعەتی ئیسلامە، یاخود دابونەریت؟

- ئایا زۆر لیکردنی نافرەت بۆ شووکردن بە کەسێک کە پێی رازی
نیه، لە شەریعەتی ئیسلامە یاخود دابونەریت؟
- ئایا ئیمە دابونەریتمان پیش ئایین خستوو؟ یاخود شتە کاتمان
تیکەلی یە کتر کردوو و ناتوانین جیاوازی لە نێوانیاندا بکەین؟
چەند پرسباریک بۆ تێرمان و سەرنجدان...

ماله كانمان پيش حكومت

خودای گهوره دهفهرموویت: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأُمْنِ أَوْ الْحَرِّفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأُمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ). (شیخ موحه ممد غه زالی) له رافه ی
ئهم ئایه تهدا دهفهرموویت: «کاره سات ئه وه یه که خه لکی خوی
به کاروباری ده وله ته وه خه ریک بکات و بؤچوونی خوی ده رباره یان
ده ربړیت، له کاتینکدا ئه وه نده ی تاله موویه ک له بابه ته که نازانیت.
ده بینم که سانیک ده رباره ی فیه قسه ده کمن که بابه تی فیه
بابه تی ئه وان نییه یاخود پسرپوریان تینیدا نییه، یان ئه وه ی
که سانیک فه توا ده رباره ی کاروباری جهنگ و ناشتی ده دن، بی
ئه وه ی خویان خاوه نی بیرو بؤچوونیکسی تایه ت سه باره ت به و
بابه تانه بن. ئه وان ه ی داوای چاکسازی ده کمن، خویان له ناست
چاکسازی کردنی نه فسی خویاندا لاوازن. بؤچی کاروباره کان بؤ
که سانی پسرپور و شاره زای تایه ت به خویان لینه گه رین؟»
ره حمت و به ره که تی خودای گهوره برژیت به سه ریدا راستی
فه رموه.

ده بینیت کابرایه ک ره خنه له ده سته لات ده گرنیت و داوای
لیده کات گرنگی به به رزمه نده ی خه لک بدات و هاوکاریان ینت.

دواتر ده‌بینیت هه‌مان ئەو کابرایه‌ بو مال و مندالی خوی که‌مه‌رخه‌مه، له‌ خیزان و مال و مندالی دابراوه، ته‌نیا خه‌ریکی چوونه‌ ده‌روه و ئاهه‌نگیزانی شه‌وانه و دیوه‌خان گه‌رمکردنه‌؟! نیتەر چۆن داوا له‌ ده‌سته‌لات ده‌کات که‌ گرنگی به‌ بیست هه‌زار کەس بدات، له‌ کاتیکدا خوی له‌ گرنگیدان به‌ ته‌نیا (۵ یان ۶) که‌سی خیزانه‌که‌یدا شکستی هیناوه‌؟ یاخود ده‌بینین ئافره‌تیک داوا له‌ ده‌سته‌لات ده‌کات ماف و ئازادی بداتی، له‌ هه‌مانکاتدا خودی خوی، ئافره‌تیک و هک کاره‌که‌ر له‌ ماله‌وه‌ راگرتووه‌، به‌ ناشیرینترین شتواز مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ ماله‌که‌یدا کۆپله‌ بیت. باشه‌ ده‌سه‌لاتیک چۆن بتوانیت مافی (۱۰۰۰۰) ئافره‌ت ده‌سته‌به‌ر بکات؛ له‌ کاتیکدا تۆ له‌ به‌خشینی مافی ته‌نیا ئافره‌تیک یاخود دواندا له‌ ماله‌که‌تا سه‌رکه‌وتوو نیت؟ یان گهنجیک داوا له‌ ده‌سته‌لات ده‌کات که‌ هه‌لی کار، شوینی هه‌وانه‌وه‌ و رابواردنی بو دابین بکات، به‌لام دواتر سه‌رنج ده‌ده‌یت له‌ شوینه‌ گشتیه‌کاندا به‌ شتوازیکی زۆر ناشیرین و نامرۆقانه‌ مامه‌له‌ ده‌کات، خاشاک، خۆل، پاشه‌رۆ فری ده‌داته‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان و ئەو شوینه‌ی لێی ده‌ژی. هه‌روه‌ها له‌ خویندنه‌که‌یدا ئاست لاواز و دواکه‌وتوووه‌، نیتەر چۆن داوا له‌ ده‌سه‌لات ده‌که‌یت که‌ گه‌شه‌ به‌ گوزه‌رانی ملیۆنان گه‌نج بدات، له‌ کاتیکدا خۆت ناتوانیت گه‌شه‌ به‌ خۆت به‌ده‌یت و خۆت بنیاد بنییت که‌ ئەو کاره‌ش به‌ده‌ستی خۆته‌؟

یاسا: چۆن بن به‌و شتیه‌یه‌ سه‌ر په‌رشتی ده‌کری.

به‌راستی له‌ دانیشتنی کۆر و کۆبوونه‌وه‌ کانماندا، ئەوه‌نده‌مان باس له‌ چۆنیتی گوزه‌ران، مه‌عیشه‌ت، حکومه‌ت و هه‌روه‌ها فلان

وايکرد و فلان روښت و... هتد کرد، ئيتر بنزار بووين. له گهلدا بن و تيرابمينن. نه گهر له هفتي داهاتووه هره کور و کوږونه وه په ک له شاره که تدا نه نجام دهدريت. بابه ته کاني بگوردرين بو و توويزي کرداري له پيناو چاکسازيکردن له مال. گهره ک و هره بواړيکدا که خومان ده توانين چاکسازيان تيدا بکه ين. يان هره مه جليسيک به کاغزي کاري کرده بيه وه کوڼايي بيت که پنويسي بکه ن لهو کارانه له ماوه په کي دياريکراودا جيبه جي بکريت. ناخو چنده چاکسازي و بهره و پيشچوون له ولاتدا رووده دات؟!

پرسيار: لهو خوښنگايي روژانه بوي ده چيت. ئايا قهت بيرت لهوه کردووه ته وه هفتي داهاتوو بجيت و هولي دروستکردني کومه له په ک يان تيمک بده يت. ياخود چالاکيه ک نه نجام بده يت؟

پرسيار: لهو گهره کي تيدا نيسته جيت. هره گيز بيرت لهوه کردووه ته وه به نه نجامداني ده ستپشخه ريپه ک. کوږونه وه په ک بو خه لکاني گهره ک ريکبخه يت بو ده ستپيکردن به پتيکه پنياني يانه په ک بو لاواني گهره که کت؟

بروام پتيکه ن بيرو که کان سه رتايان هيه و بيکوستان. به لام کي جيبه چينان ده کات؟!

کي لهو هيممه ته ي هيه که کانه کاني به نه نجامداني کاري کي سووډه خشه وه به ريپگات. له جياتي ره خنه گرتن و لومه ي لايه ني فلاني؟

کوهیتی خوشه‌ویست

چهند رۆژیک پینش نیستا، له کویت گه‌راموه که له‌وی
کۆنگره‌یه‌که‌مان به‌ ناوی (گۆران و هۆشیار کردنه‌وی ئوممه‌ت)
ئاماده‌کردبوو که له‌ لایه‌ن خێزانی سه‌ویدان (دکتۆر تارق سه‌ویدان،
خاتوو بوسه‌ینه‌ی خێزانی و هه‌روه‌ها کۆره‌کانی موچه‌مه‌د،
موهه‌نه‌د و موئه‌یه‌د له‌ گه‌ل مونته‌ها، مه‌یسون و مه‌فازی کچانیاندا)
رێکخرا‌بوو. زۆر سه‌رسام و تێرمامبووم له‌ هه‌ندیک له‌ کاره‌کانیان
که‌ خوازیارم له‌ هه‌ر کارێکی تری ئیسلامی له‌وشینه‌یه‌دا له‌
ولاتانی تردا بوونی هه‌بێت:

۱- خێزانیکی نمونه‌یی خێزانی سویدان- خودای گه‌وره
بیانپارێزیت و ده‌ست به‌ بالیاوه‌ بگریت. پێشتریش به‌ کار و
سه‌رکه‌وته‌کانی (دکتۆر تاریق) زۆر سه‌رسام بووم، به‌لام کاتیک
بینیم سه‌رکه‌وته‌کانی په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌و و به‌هێزی به‌ سه‌رکه‌وتن
و چالاکییه‌کانی ئەندامانی تری خێزانه‌که‌یه‌وه‌ هه‌یه، زیاتر سه‌رسام
بووم. هه‌ر یه‌کێک له‌وان رۆلێکی گه‌رنگی له‌ سه‌رکه‌وتنی
کۆنگره‌که‌دا هه‌بوو، داواکارم له‌ خودای گه‌وره‌ که‌ ئەم چه‌شنی
نموونه‌یی بوونه‌ له‌ هه‌موو دنیادا بلاوبێت‌ه‌وه‌. ئەم خێزانه‌ له‌
سه‌ر بانه‌مای نمونه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌رانه‌ گۆشکراون که‌ سه‌رکه‌وتوویی

و لہاتوویسی پیغمبرہری خوداش بو زیرہ کی و لہاتوویسی خیزان و خانہوادہ کی دہ گہریتہوہ.

۲- رولی نافرہتی چالاک: کونگرہ کہ پشتی بہ ہول و کوششی کچہ لاوہ پیشکھوتوہ کان- لہزیر سہرہرشتی بوسہینہ خانم-دا و ہروہا کورانی گہنجی سہرہرشتیکار لہزیر چاودیری دکتور تاریق- بہستبوو. سہرنجی نہو مامہلہ و کہشہ پر پاکییہم دہدا کہ لہ نیوان ہموویاندا ہمبوو. بہینی نہوہی پنیویست بہ ہیچ بہرہہستیک لہنیوانیاندا بکات. نافرہتہ کان لہلایہک و پیوان لہ لایہکی تر بوون. بہینی بوونی پہردہ. یاخود جیاکہرہوہیہک لہنیوانیاندا و ہموویان لہ پیناو بہدہستہینانی زانست و سوود وەرگرتندا. بہ ریز و ئەدہبیککی زورہوہ دانیشتبوون. فیزبووم کہ ریزگورینہوہ بہ پہروہردہ و ریکخستنی نفس دروست دہبیت. نہک بہ بوونی بہرہہست. بہ پشت بہستن و دلنایبوون بہ مہدہئیککی نہہوی دروست دہبیت کہ دہفرموویت: (تہقوا و خوداپہرستی نا لیرہدایہ. بہ پہنچہکانی نامازہی بو دلی دہکرد).

۳- سوودوہرگرتن لہ رۇژئاوا: ہیچ شہرمہزارییہک نہبوو لہ سوودوہرگرتن لہو زانیاری و بیردؤزانہی کہ رۇژئاوا پنی گہشتبوون. مادام ہیچ دژایہتیہ کیان لہ گہل رینمایہکانی ٹاییندا نہبوو. ہروہا تپہلکیشکردنیاں بہ نامانجی گشتی کونگرہ کہ. نہمش چالاکییہکی کردہیی بوو بو بنہمایہکی پیغمبرانہ کہ دہفرموویت: (الحکمة ضالة المؤمن فأنى وجدها فهو أحق بها).

۴- ہمہجہشنی: بہریز لہلجہفری لہ یمہنہوہ. ہروہا دکتورہ ہیبہ رٹوف لہ میسرہوہ. جیہاد براون لہ ئەمریکاوہ. ربیع حافیز و ئەحمەد بوخاتر لہ سعودیہوہ و ہروہا کومہلنیک

میوان له کوه پته وه ناماده بوون. هه موویان به جیاوازی ره گهز و مهز هه بیان وه هاتبوون و پیکه وه له پیناوی یهک نامانجا دانیشتبوون، هه موویان له سهر دلی یهک پیاندا دانیشتبوون. نه مهش له سهر نهو بنه مایه ی که هه میسه دووباره ی ده که مه وه: «هاوکاری کردنی یه کتر له سهر نهو شتانه ی که هاو بهشین تیاپاندا و له سهر یان کوکین، لیخوشبوونی یه کتر لهو شتانه ی که جیاوازی تیاپاندا».

ه- ههر سه عاته و شتیک: کۆنگره که پنیوستی دهروونی بۆ پشوودان له بهر چاو گرتبوو: بۆیه به نا ههنگیکی بیونیه کۆتایان پنهینا که ههر یهک له برایان (ره بیع حافیز) که خاوهنی سروودی (بدیع الزمان) ه، له گهل (ئه حمهد بوخاتر) دا زیندوو یان کرده وه. چهند پنیوستان به هاوسهنگیه له ژیا ناماندا ههر سه عاته و شتیک. ۶- ناماده بووانی سعودیه: به راستی نه وه ی لهو کچ و کوره لاوانه ی که له سعودیه وه هاتبوون و بینیم، زۆر جوان و مایه ی سهرنج بوو. له پیناوی سوودوه رگرتن و به دهسته هینانی زانستدا گهشتیان کردبوو. ههروه ها په یوه ست بوو بوون بهو که شه نیمانییه پاک و خاونه وه. هیوادارم نهو زانیاریانه ی به دهستان هیناوه، بۆ ولاته خوشه وسته که مانی بیگوازنه وه.

هونەرى ئامانجدارانەى رۇژئالوا

وا خووم گرتووه كه شهوانه نزيكهى (كاتزمير ۱۲) بخهوم و تا درهنگاتيكى شهو به بيدارى نهمينمهوه، بهلام نهمشهو فيلميك زورى بۇ هينام و وايلىكردم دابنيشم به دياريهوه؛ نهويش فيلميك بوو به ناو (ميشكى جوان beautiful mind) هوه. ئىستا كات؛ چارهك بۇ دووى به يانييه و له سهيركردى فيلمكه تهواو بووم، بهلام ناتوانم بخهوم تاوهكو نهم رازه نه نووسم كه ناكريت بۇ به يانى دوا بخرىت.

بهراستى فيلميكى نايابه، چيرۇكى راسته قينهى په كيك له زاناكاني خاوهن خهلاتى نۇبل ده گنيرتهوه. بهراستى ههمو شتيكى چيرۇكه كه سهرنجى راكيشام. چيرۇكى فيلمكه كه، گفتوگۇكان، نواندن و... هتد. ناچمه وردەكارى فيلمكه وه، بهلام فيلميكه، حيكمه تيكى زور و ههست و نهستى پر له جوش، نازايهتى و پهروشى پى به خشيم؛ بۇ نهوهى بتوانم لهو كارهى پنى هه لدهستم بههرمه ندم بم. فيلميكه پر له دانايى، دانايى له به جيگه ياندىنى كار و له ماناي هاورپه تيدا و دانايى له خوشهويستى و هواسهر گيريدا، ههروهها له سوپاسكردى بههرمه نندان و پيدانى پيگهى تايبهتى خوياندا.

بهراستی چهسرت و داخم بۆ فیلمه عهره بیه کانه که خالیه
له بوونی ههر حیکمهت و ههر نامانجینک، جگه له ناشووب،
پشتیوی و پینکه نینی به هۆکار یاخود بئ هۆکارا بۆچی؟
بۆچی رۆژئاوا کاتینک تهنیا فیلمینک بهرهم دههینیت، پره له
ئامۆزگاری و پهند و دانایی که له تهواوی فیلمه کانی عهره بدا هیچ
کامیکیاندا لهو بهایانه نابیریت؟ کوا بوونی بنهما ئیسلامیه کان
له فیلمه کانماندا؟.. کوان موسولمانان له فیلمه عهره بیه کاندا؟
رینگه پئی بدن که بلیم: جیاوازی نیوان ئیمه و رۆژئاوا زۆر
زۆره، بهلئ، بهخودا زۆره. کیشه کهدا لهوه دایه تهنا تهت جیاوازییه
زۆره که، خۆی له بنهما و له ئایینه کهماندا دههینیتوه که دههینیت
بهو شیوهیهی ئهوان بنهماکان جیه جئ دهکن و ئیمه نایکهین،
باسی نوێز و رۆزوو عیبادهته کانی تر ناکهم، بهلکو باس له دلسۆزی
و به جینگه یاندنی راستگۆیانه له کاردا، کۆله دان، بههره داربوون و
بنیاتنانی زهوی، دهکم.

بئ گوێدانه ئهو دیمهنه ئابروو بهرانیهی که له فیلمه
ئهمریکییه کاندا بهدی دهکریت- که پینچهوانه ی ئایینن و به هیچ
شیوهیهک له شیوه کان پشتگیری لئ ناکهم و هانیان نادهم-،
بهلام ئاخو سهرنج نادهن که هیچ فیلمینکی ئهمریکایی خالی
نییه له بوونی حیکمهتینکی دیاریکراو یان رهوشتینکی دیاریکراو،
یاخود پهندیکی دیاریکراو؟ تهنا تهت ئه گهر فیلمینکی کۆمیدیش
بیت. بۆ نموونه فیلمی (درۆزن Lair Lair) ی جیم کاری که
فیلمینکی کۆمیدیه و زۆر کهس به ناماقول و ناپه سههند وه سنی
دهکن، بهلام له گهل ئه وه شدا فیلمه که سوودینکی زۆری هه بوو؛
ئویش خسته نهرووی مهترسی درۆکردن و پیشاندانی ئه وهی که

چون راستگویی رزگار کهره. ئەمەش بۆ هەر کەسێک کە فیلمە کە دەبینیت پەلامنکی روونه و زۆر نموونەی تری لەم شێوەیە. دەپرسم ئایا کوا بوونی حیکمەت و پەند لە فیلمی عەرەبیدا؟ بە چەند خالێک کۆتایی پێ دەهینم؛ بۆ ئەوەی بەهەلە لە مەبەستم نەگەن:

۱- نەخیر، کەسێکی ڕەشبین نیم. راستە کە جیاوازی زۆر لە نێوان ئیمە و ڕۆژئاوا دەبینم، بەلام درک بەهوش دەکەم کە گەشتن بە ئاستی ئەوان، کاریکی ئەستەم و قورس نییە، تەنیا چارە کە سەدەیهکی بەسەجاسکردنی وردەکاری ئەم بابەتە زۆر درێژه دەکێشیت.

۲- نەخیر، سەرسامییەکی کۆترانەم بە ڕۆژئاوا نییە، هەروەها لاسایکردنەوێهکی کۆترانەشم بۆیان نییە، بەلکو بانگەشەیی ئەوە دەکەم کە بەو شارستانییهت و بەهرمەندییه بگەین کە ئەوان پێی گەشتوون. هەر وەک چوێ شارستانییهتی پێشینانمان لەسەر شارستانییهتی یۆنان و رۆمان بنیاتنرا، داوا دەکەم هەست بەو کەموکوژی و خەمساردییە بکەین. هەروەها هەست بەو پانتاییە فراوانە بکەین کە لە نێوان ئیمە و ئەواندا هەیە. ئەمەش هەنگاوی یەکەمە بەرەو چاکسازی و پێشکەوتن، ئەمەش لە جیاتی خۆ دەولەمەندکردن بە رابردوووە و شەو و ڕۆژ بەسەربردن بە وتنی: «پێش هەزاران سال وا بووین و وامان کرد».

۳- نەخیر، هانی رووتی و فیلمی ئەمریکی نادەم، بەلکو هانی گەڕان بەدوای حیکمەتدا دەدەم، (حیکمەتیش ونبووی موسوڵمانە). فیلمیش لەم سەردەمەدا بۆ هاندانی بیروکەیهک، یاخود مەبەدەتێک یان رەهوشتیکی دیاریکراو، بەهێزترین ئامرازە.

۴- نه خیر، بهرانبه به عه ره ب و موسولمانان کینه له دل نیم، به لکو نه مه تامه زررؤیه کی شیرینه له ناخدا بو نه وهی ههستین و هؤشیار بیینه وه، جیهان به چاوینک ببینین که له گنپرانه وهی نه و شارستانییه ته یدا که سه دان ساله پوکاوه ته وه، یارمه تیمان بدات، چاواینکی به ئینساف و دادپهروهه، چاواینک که سه ره تا خیریان بو سه ره زهوی دهویت، دواتر رزگار بوون له قیامت، بنیاتنانی زهویش په یوه ندیه کی به تینی به رزگار بوون له ناخیره تدا هه یه.

خوتىندىنەۋە

ئايا دەزانىت كىتېبى (ياسا لە پزىشكاپە تىدا) ى ئېيىن سىنا بۇ
ساۋە ى (۶۰۰) سال لە پزىشكىدا سەرچاۋە ى سەرەكى ئورۇپىيە كان
بوو .

ئايا دەزانىت كىتېبخانە ى خەلىفە ى ئەمەۋى لە قورۇبەدا
(۴۰۰۰۰۰) كىتېبى لە خۇگرتبۇولە وتەيەكى تىرىشدا دەوترىت مىلۇنىك
بوو. يەككىك بوو لەو (۷۰) كىتېبخانەيەكى كە لە شارى قورۇبەدا
ھەبوون، ئەمەش لە كاتىكىدا كە گەرەترىن كىتېبخانە لە ئورۇپادا.
لە (۴۰۰) كىتېب زىاتىرى تىدا نەبووا

ئايا دەزانىت كە شارسىتانيەتى رۇژاۋا دروست نەبوو، ھەتا
دۋا ى ئەۋە ى لە نىكە ى سەدە ى (۱۶) ەۋە جوۋلەيەكى زۇرى
ۋەرگىرانى كىتېب لە ەرەبىيەۋە بۇ زامانە كانى تر دەستىيىكىرد.
كىتېبى تايەتى ئەۋانە ى كە لە عىراق ۋ ئەندەلۇسدا ھەبوون،
ۋەردەگىران ۋ لەسەر ئەۋ بىناغەيە شۇرشى زانىست، رۇشنىبىرى ۋ
پىشەسازى لە ئورۇپادا ۋ دۋاتىر لە ئەمىرىكادا دەستىيىكىرد.
لە بەرانبەرىشدا ھە داخەۋە- ئايا دەزانىت:

ژمارە ى ئەۋ كىتېبانە ى كە ۋەرگىندراۋون بۇ ەرەبى لە ھەزار
سالى پىش ئىستۋە، كەمترن لە ژمارە ى ئەۋ كىتېبانە ى كە لە

ماوهی ته نیا سالیگدا، له نيسپانيا وهرگيردراون بو زمانى نيسپاني؟
قناعتى ته واوم هه يه، كه نوممه تى ئيمه هوشيار نابيته وه
هه تاوه كو خویندنه وه و خوشه ويستی خویندنه وه، نه بېته په كينك له
سيفه ته كانى لاوان. له بهر نه وه هه مېشه پابنده به ده ستختى
نه و كتيبانى كه خه لكانى خوینهر و پسروره كان باسيان ده كن.
بويه به ئيزنى خودا- خویندنه وه چاره نووستىكى بهرده وامى
نووسينه كانم له م بواره دا ده بېت.

نه وهى جينگه ي سه رنج، مایه ي چه سرت و داخه، نه وه يه كه
خویندنه وه له ژيانى زوړيك له گه نجاندا نه بووه ته ره وشتىكى
بنه رته تى. له ماوهى سه ردانيكردنم بو نه مريكادا، ده مېنى هه موو
كه س له فرقه خانه، شه منده فەر، رنستوران و كه نارى ده ريدا
خه ريكى خویندنه وه ن. زوړ به يان هه مېشه كتيبيكيان پښه، بو
نه وهى له كاتى ده ست به تاليدا بيخویننه وه. هه روه ها سه رداني
كتيخانه ي (نيوچريسم) كرد كه له ده يان مليون كتيب
پنكه اتبوو و بو ته واوى خه لك كراوه بوو كه بيانخویننه وه.

به راستى جينگه ي خه م و په زار يه كه نيشانه كان و رووداوه كان
له م سه رده مه دا پنجه وانه بېته وه. بهر پرسيارى تى دووباره
زیندوو كړنه وهى كلتوورى خوشه ويستی زانست و فیر كردن، له سه ر
گه نجانى نه مرق وده ستاوه.

پنويسته بزانيں نه و پنشه وونه ي ئيستاي رۇژاوا ده بېنين،
له نه نجامى كات به تالى، ياخود به ريكه وت دروست نه بووه.
هه روه ها پتوپسته باوهر به وه بكه ين كه گنرانه وهى شارستانيه تى
ئيسلاميش، به ريكه وت يان له ماوهى شه و رۇژيگدا به دى
ناپهت، بهلكو به به ده سته تنيانى زانسته، نه گهر زانستى ثاينى

بیت، یاخود دونیایی، هر وه ها به کار کردنیش به و زانسته ده بیت.
له نووسینه کانی دواتردا، چاره سهری نه وه ی که چون گنج
خوشه ویستی خویندنه وه له خویدا پروینیت، روون ده که مه وه،
له گهل خستنه رووی باشتین ریگا کانی خویندنه وه...
خوشه ویست (د.خ) ده فره موویت: (من سلک طریقاً یلتمس
فیه علماً سهل الله له به طریقاً الی الجنة).

راگه ياندنى پىڭغەمبەرانه

ھەر كاتىك ژياننامەى پىڭغەمبەر (د.خ) دەخوینمەۋە. بە خۇراگىرى
خۇشەۋىست بەرانبەر سەر كىردەى دوۋروۋە كان، عبدالله كورى ئەبى
كورى سلول، زۇر سەرسام دەبىم.

ئەمەش ھەندىك لە كار و كىردەۋە كانى ئەو كاپرا دوۋروۋە:
۱- لە جەنگى (بەنى موصتەلىق) ادا بە ھەندىك لە ھاۋە لە كانى
وت: «ئەگەر گەراينەۋە بۇ مەدینە، ۋە لالاى سەربەرزە كانمان»
سەرشۇرە كان ۋە دەردەننەن «مەبەستى ئەۋەبۇو كاتىك گەراينەۋە بۇ
شارى مەدینە، پىڭغەمبەر (د.خ) لەو شارەدا دەردە كات.
۲- لە ھەلگىر ساندى ئاگرى ئەو درۇ و بوھتانەيدا كە بۇ حەزەرەتى
عائىشە خىزانى پىڭغەمبەرى خودا كرا، يەككىك بوو لە گەۋرە تىرىن
كەسە كارىگەرە كان.

۳- سەر كىردەى دوۋروۋە كانى مەدینە بوو، بە بلاۋ كىردنەۋى دوۋروۋى
و خراپە لە نىۋان خەلكدا ناسرا بوو.

لە گەل ھەموو ئەمانەشدا، كاتىك بە پىڭغەمبەريان وت: «با
ئەو دوۋروۋە لە ناۋبەرىن»، پىڭغەمبەر (د.خ) فەرموۋى: «بەلكو،
ھەتا لە نىۋماندا دەۋى، لە گەلىدا نەرم و نىان و چاك دەبىن».
زۇر سەرسورھىنەرە ئەى خۇشەۋىستىم ئەى پىڭغەمبەرى خودا!

پیلونیک غه بیه تته ده کات، جنیوت پی ددهات و پشینوی له شاردنا
دروسه ده کات، تهنانه تومته و قسه لوک له سه خیزانه داوین
پاکه که ت؛ عائشه بلوده کاته وه، سه ره ای هه موو ته مانه ش، هیشتا
وای پی ده لیت!

نهینسی نه ره فته ره پیغه بهر (د.خ)، له وه لامیدا هه زه ته
عومهر که پیشنیاری کوشتنی عبدالله کوری ئوبه ی کردم
ده ده که ویت؛ چونکه هه ره مووی: «با له ناو خه لکدا بلانه پیغه وه
که موحه مه ده، هاوه لانی خوی ده کوژیت». هه کاری پیغه بهر
بو نه کوشتنی ئین سه لول، ترسی پیغه بهر بو له بلاووونه وه
پروپاگهنده له نیوان خه لکدا که زیان به ناو و ناوبانگی پیغه بهر
و ئیسلام، له نیو خه لکدا بگه یه نیت!

سوودیکی کرداری له ژبانی ته ره ماندا؛ پیوسته له سه ره
موسولمانیک، پینش نه وه ده ست به هه کاریک بکات، له
ناوهر وک و کرۆکی نهو کاره، هه ره ها کاریگه ری نهو کاره له مه
بانگه وازی ئیسلام و، چۆنیه تی تیروانینی ناموسلمانان بو ئیسلام،
بکۆلینه وه. کاریگه ری نه رینی هه کاریکی تیروریستی له سه ره
ناوبانگی ئیسلام، ئازار به دل ده گه یه نیت. (شیخ محمده ی
غه زالی) ده لیت: «بلاووونه وه کوفر له جیهاندا، نیوه ی تاوانه که ی
له نه ستۆی موسولمانانه که به وه نابه چی و کرداره دزبوه کانپان،
وینه ی خودایان له بهر چاوی خه لکدا ناشیرین کردوه».

ناموسلمانان کانش ناتوانن ته سه ور بکه ن که چۆن ده کریت که
نایینی خودا به م دلره قی و بی ویزدانیه وه، حق بیت! چۆن
ناموسلمانیک پروا به ئیسلام ده هینیت، کاتیک ده بینیت له ژیر
ناوی ئیسلامدا سه ری هاوالتیان به شمشیر لنده کرته وه، بیتاوانان

ده کوژرین، قوتابخانه‌ی مندالان داگیر ده کریت، مندال و نافرته‌ی
بیتاوان ده کوژرین؟! چ ناموسلمانیک برهوا به ئیسلام دههینیت؟
کاتیک دههینیت گهشتیاره موسولمانه‌کان له ئه‌وروپادا -هه‌ندیکیان
نه‌ک هه‌موویان- بوونه‌ته نمونه‌ی بێرزی به‌رانهر سیسته‌م، دام
و ده‌زگا‌کان و پیس و پۇخلی، درنده‌یی به‌رانهر مندال، زیاده‌روی
له بازارکردن و به‌سه‌ربردنی هه‌موو کاته‌کانیان له یانه‌ی شه‌وانه‌دا!
برا موسولمانه‌که‌م! پیش ئه‌وه‌ی بجیته ناو هه‌ر کاریکه‌وه، ئه‌م
حیکمه‌ته پێغه‌مبه‌رانه‌یه بیری خۆت به‌ینه‌ره‌وه: «با له ناو خه‌لکدا
بلاو نه‌بیته‌وه که موحه‌مه‌د هاوه‌له‌کانی ده‌کوژیت». له خۆت
بپرسه: کاریگه‌ری ئه‌و کاره‌ی ده‌یکه‌یت له‌سه‌ر ناوبانگی ئیسلام
چییه؟ پیشاندانی وینه‌ی ئیسلامه‌تی، ئه‌مانه‌تیکه له‌سه‌ر شانی
هه‌موو موسولمانیک و له قیامه‌تیشدا پرسپاری له‌سه‌ر ده‌کریت.

ئىمامى ئەزەم

ناۋى: نەعمانى كۆرى سابتى كۆرى نەعمانى كۆرى مرزبانە،
نازناۋى (ئەبو حەنىفە نەعمان) لىنراۋە. رەچەلەكى فارسە،
ھەر بۇ زاننن ھەسەنى بەسرى، عطاء كۆرى ئەبى رەباح،
سەئىدى كۆرى جوبەير، بوخارى، ترمزى، سەلاھەددىن، ئىبن
سەنا و زۆرىكى تر لە كەلەپياۋانى مېژوۋمان، عەرەب نىن، ئاخىر
بە عەرەبگەرايى نىيە، بەلكو بە ئىسلامەتتە.

پىشەكەي: بازارگانىكى دەولەمەند، لەھەمان كاتدا فەقىھىكى
زانابوۋە. ئايىن و دونىاي پىكەۋە گرېداۋو، بەراستى بۇ ھەر
موسولماننىكى دەولەمەندى ئەم سەردەمە نمۇنە و پىشەنگە.

لە چىرۋكەكانى: بۇ ماۋەى دە سال لە ژىر دەستى شىخ
ھەمەد ئەھمەد سولەيماندا خويندوۋىتەتى. بە خۇى وت:
«ئەۋەندە زانست فېربووم كە بتوانم لە شىخەكەم داپرىم و
سەربەرشتىارى كۆرىكى زانستى سەربەخۇ پكەم». بەلام ئەۋە
روويدا كە پرسىيارىكى لىكراۋ ۋەلامەكەى نەزانى و شىخەكەى
ۋەلامى دايەۋە. لەۋ كاتەدا ھەستى بە كەمى زانست و زانبارى
خۇى كرد، ئەۋەى لەسەر خۇى بە پىنويست دانا كە تا مردنى،
لىنى جىانەبىتتەۋە تا ھەشت سالى داھاتوو لەگەلىدا بەردەوام بوو،

تاوه کو شینخه که ی کوچی دواپی کرد و پاشان کوری تابیت به
خوی دانا.

مه سه له که نهوه نییه که گه منجیک کتیبیک یا دوان بخوینیته وه
و خوی لی ببیت به زانا و دهست بکات به بهر بهر چدانه وه ی
خه لک. زه مکردنی کومه لگا و وابزانیت له سر زه ویدا کهس له و
زاناتر نییه!

له وته کانی: «ئه م وتانه ی ئیمه تنیا بیروبوچوونن. هه رکه سیک
وته یه کی باشر له وه ی ئیمه ی پییه. نه وه له پشتره بو نه وه ی
قسه که ی راست بیت و له سر حه ق بیت». ائه مه له کوی
بنه ماگانی هه ندیک له خه لکی ئیستادایه که ده لین: هه رکه سیک
بیروبوچوونیک ی جیاوازی له وه ی منی هه بیت. نه وه کافره و له
میلله تی ئیمه ده رچووه. یان ده لین: نه و گومرایه و یاخییه.
پتویسته تۆ به بکات.

ده رباره ی وتوو یانه:

ئیمامی شافعی ده رباره ی وتوو یه تی: «خه لکی له فیه د
پتویستیان به نه بو حه نیفه یه».

له کاره گرنگه کانی: یه که م کهس بوو که بیروکه ی خه لات
و به خشیشی خویندنی داهینا. که له پاره ی تابیه تی خوی
مووچه ی مانگانه ی به خویندکاره کانی ده دا له نیواندا خویندکاره
به ناوانگه که ی که ناوی نه بو یوسف بوو. هیوادارم موسولمانه
ده وله مه نده کان گرنگی به لایه نی خویندن و فیزکردن بدن.

له فتواکانی:

رێگه ی داوه که ئافه رت له سه رجه م کاره کاندا. جگه له
با به تاکی سزادان و تۆ له سه نده نه وه دا. ببیته دادوهر. ریزه بندی له

نىۋان شۇردىنى ئەندامە كاتدا بۇ دەستىۋىز، سۈننەتە و واجب نىيە.
ھەر كەسىك زىاتەر لە پىنچ نوپۇز بىھۇش بوو؛ ئەوا نابىت ئەو
نوپۇز ئە بگىر تەھە. ژن و مندال و راھىيە كان كە تىكەل خەلك
نابىن. نابىت جىزىيە يان لىۋەر بگىر يىت.

كۈچى دوايى:

لە سالى ۱۵۰ كۈچىدا كۈچى دوايى كىردوۋە و پەنجا ھەزار
كەس لە بەغداددا نوپۇز يان لەسەر كىرد.

زانايان لە رابىردوۋدا ئەستىزەى كۈمەلگابوون. تەرمە كانىيان پىشى
تەرمى پاشا و دەولەمەندانى دەدايەھە. داخ و ھەسرەت بۇ ئەم
رۇزگارەى ئىمەى تىداداين.

خودايە گىيان رەھىم بە ئەبى ھەنىفە بىكە و پەلە و پاىەى لە
رۇزى دوايىدا بەرز بىكەرەھە. مەن و موسولمانانىش بە دىدارى شاد
بىكە و لە فېردەھوسى بەرىندا لە يەك كۆردا و لەگەل پىفەمبەرى
خۇشەويستماندا (د.خ). كۇمان بىكە تەھە.

كوا مرۇقايەتتى موسۇلمان؟

لە ھەر سى چركە يەكدا، مىندالىك لە ئەفرىقىدا بە ھۈى
برسىيەتى يان نەبوونى داودەرمانەو ۋىان لەدەستدەدات. واتە
كاتىك تۇ لە خۇندنەو ۋى ئەم وتارە لىدەبىتەو نىكەى ۶۰
مىندال مردوون!

لەم رۇۋانەدا ھەموو جىھان يەكىك لە گەورەترىن ئاھەنگى
گۇرانى وتى بەخۇبەو ۋىنى، لە پىناو يارمەتيدانى ھەزارانى
ئەفرىقىدا، ھەموو لە يەك كاتدا و لە ھەشت ولاتى جىھاندا
پىشكەشكران.

دەزانم تاكە شتىك بە خەيالى كەسانىكدا بىت، ئەو يەكە
گۇرانى ھەرامە، چۇن دەكرىت ئەو كەسانە لە رىگەى گۇرانى
وتەو خىريان دەست بىكەوېت؟

بابەتى ئەمروم، زۇر لە بابەتى ھەرامبوونى گۇرانى گەورەتر
و گىرنگىرە، بەلكو پەيوەندى بە شتىكەو ھەيە پىنى دەلېن:
مرۇقبوون يان مرۇقايەتى.

دەپرسم: كوان (ەمرو دىاب، راغب ەلامە و لەتفە و... ەتد)
و گۇرانىبىزانى تىرى ناو موسۇلمانان لە ھاوشىو ۋى ئەم جۇرە
دەستپىشخەرى و كارە مرۇبىيانەدا؟

دەپرسم: کوان (عادل ئىمام، يوسرا، ئەحمەد ئەلسەقا و...
هتدا) و ئەوانى تر لە ئەكتەرەكانى ناو موسولمان، لە نىو ئىم
كارە مەزىيانەدا؟

دەپرسم: ئايا قبول دەكریت كە ناموسولمان، سۆز و مېھرەبانيان
لە گەل مەزىيانەيدا زياتر بێت، وەك لە موسولمان؟

ئەوان سەربارى ئەو خۆشى، ناز و بەخشەى كە تيايدان؛
بەلام هەموو هەول و توانايەكى خۆيان خستۆتە گەر؛ لە پێناو
كۆکردنەوى مليونان دۆلار و ھاوکارىکردنى مەزىيانەى براکانيان لە
ئەفرىقادا. ئەى ئىمە لە كۆيىن؟

پتۆيستە كاتىك ئەو ئەفرىقايانە چوونە سەر ئايىنى
مەسحايەتى؛ بەهۆى ئەو ھاوکارىيانەى لەوانەو بەدەستيان دەگات،
هېچ سەرسام نەبێن؛ چونكە مەزىيانەى لاوازە و بەهۆى هەزارىيەو؛
پەنا بۆ كوفر دەبات.

لەم سەردەمەدا، هەموو شتەكان پێچەوانە بوونەتەو. پێش (١٤٠٠)
سال، خۆشەويست (د.خ) دلى موشرىكەكانى بە پارە كۆدەكردەو، بۆ
ئەو ئىسلاميان لە لا خۆشەويست بگات. ئەمەش دەبێن كە
بليونان پارە خەرج دەكریت؛ بۆ بەدەستەتانی دلى ئەفرىقيەكان
و دواترىش ئەگەر خۆشەويستى ئەوان بۆ مەسحىيەت بېنێن،
ئەوا شتىكى زۆر سەروشتیە.

دەپرسم: ئايا ئىمەوێك موسولمان- لە رۆژى دوايدا بەراتبەر
ئەو كەمتەرخمىيانە لێرسىنەوێمان لێدەكریت؟ خودا گيان! پەنا
بە تۆ و داواى لێخۆشبوونت لێدەكەين.

بەراستى ئىسلام ھاوکارىك نىيە بۆ نەبوونى مەزىيانەى لە
دلى موسولماندا، هەر موسولمانىكىش مەزىيانەى كەم بوو؛ بە

هوی ههله تیگه یشتینیته لی ئایین و ئاییندارییه وهیه. زیاننامه ی
پنجه مبهری خودا، وهک بهلگه یهک له سه ره مه، به سه. نهو پیاوینک
بوو، زۆرتیرین مرۆفایه تی له دلیدا هه بوو و هه رگیز هیچ مرۆفیک
پنی ناگات.

نایا پیغمبر بوو؟

سالی (۶۳ م.ز) ای له دایکبووه. ناوی بنجینه یی خوی (شازاده سیدهارتا) بوو. کوری ئیبن مالیکی حاکمی ناوچه ی باکوری رۆژه لاتی هند بوو، نزیك نیپالی ئیستا. سیدهارتا کاتیک تمهمنی شازده سال بوو، له گهل کچه مامیکی خویدا هاوسه رگری کرد. ژيانی لاویتی به خوشی و رابواردن بهرینکرد. ژيانی کۆشک و تهلار و خوشگوزهرانی، به لام له گهل نهوه شدا ههستی به به ده به ختی ده کرد. سه رباری گهنجیه تی، له شاغی و بوونی هه موو نهو شتانه ی که هه ر گهنجیک له و ته نه مه دا خه ونی پنه ده بینیت، به لام ههستی ده کرد شتیکی که مه: بۆیه له ته مه منی (۱۹) سالی دا به رباری دا کۆشک به جینه ئیلیت و به ولاتاندا بۆ به ده سه ته ئینانی به خته وه ری بگه ریت. له و ماوه به دا، هاوڕیه تی له گهل زۆریک له پیاوانی رۆحی و خاوه ن هزر دا کرد. سالاتیکی زۆری ته مه منی به گۆشه گیری و که نارگیری له ژيانی دونیا و خوشیه کانی بهرینکرد، شه و و رۆژی به رۆزو و گرتن، بیر کرد نه وه و تیرامانه وه تیده به راند. به لام له گهل نه وه شدا به خته وه ر نه بوو. بۆی ده رکه وت که ژيانی گۆشه گیری ش راست و ته واو نییه. نه ژيانی خوشی و رابواردن، نه ژيانی ره به نایه تی، نه بوونه مایه ی به خته وه ری بۆی. شه و یک کاتیک

له ژیر دره ختیکدا دانیشتبوو، تیکرای شهوه که ی به تیرامان و بیرگردنه شهوه به سه بریدوو. له و کاته دا وه حی یاخود نیگابه ک، یا بیرۆکه یه کی بو دابه زی خودای گه و ره زانتره به حقیقه تی روودای شه و شه وه. بو به یانییه که ی له شوینه که ی خوی هه ستاو به (حقیقه ت) گه یشت، بوو به بوزی واته: (پیاویکی حه کیم و دانا). ئه مه ش له کاتیکدا بوو که تمه نی (۲۵) سال بوو، چل و پینج سالی دواتری به بانگه نیشتکردنی خه لک بو بیروباومه که ی ته رخانکرد. به و شتیه به ش ئایینی بوزی بلاوو بوومه و له ماوه ی ژیانیدا هه زاره ها که س باوه ریان پنی هینا.

رینماییه کانی بوزا له م راستییانه ی خوداره و ه دا کورت ده بیته وه:

۱- ژیان بریتییه له ئازاو و ده رده سه ری.

۲- هۆکاری ئازاراو ییوونی ژیان، وابه سه ته بوونی مرۆفه به ئاره زوو ه کانییه وه.

۳- مرۆف ده توانیت ژیان ی خوی بو ژیانیکی به خته وهر بگۆریت، به وه ی واز له ئاره زوو ه کانی به نییت. دواتر به قوناغیک ده کات پنی دهوتریت: (نیرفانا)، ئه مه ش له هه ندیک له خویندنگه ئیسلامیه کانا، به حاله تی (فه نابوون) ناوده بریت.

۴- وازه نیان له ئاره زوو ه کان؛ و له مرۆف ده کات که له م لایمه نانه وه: بیروهوش، گفتوگو، خوداردن، ره وشت، بینین، بیستن و... هتده دا، به ژیانیکی راست و مامناوه ند بری.

هه ندیک که س پنیان وایه که بوزا پتغه مبه ر بووه، به لام په یامه که ی شتوینراوه، هه ره کو چۆن زۆریک له په یامه کانی پش شه و دوا ی شه ویش، شتوینراون. ئه مه ش زۆر ره وایه؛ چونکه خودای گه و ره له م ئایه ته دا ده فه رموویت: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ

مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقُصُّ عَلَيْكَ (غافر: ۷۸). نۆزىكەي (۴۰۰) مىليۇن بوزايى لەسەر رووى زەويدا ھەن و لىكچوونىكى زۆرىش لە نيوان بىنەماكانى بوزايەتى و بىنەماكانى ئىسلامدا ھەن. بۇيە ھىوادارم گىفتوگۇ و پەيۋەندى لە نيوان زانايانى موسولمان و زانايانى بوزايىدا ھەبىت، بەلكو بېيتە يارمەتيدەرىك بۇ لىكزىككردنەۋەي ئەوان لەگەل موسولماناندا و ھىدايەتدانىيان بۇ ئىسلام.

ئەحمەد كۆچى دوايى كرد!

بە بۇنەى كۆچى دوايى ھونەرمەد (ئەحمەد زەكى) يەوۈ نووسراوۈ

ۋتى: ئايا بە مردنى ئەحمەد زەكى دلگران بوويت؟

ۋتم: بەلى.

ۋتى: چۇن بە مردنى پياۋىك دلگران دەبىت، لە كاتىكدا لە

فيلمە كانىدا بە ئاشكرا گوناھ و تاۋانى ئەنجام دەدا؟

ۋتم: تەرمىك بە لاي پىنغەمبەردا (د.خ) تىپەرى و لە بەرى

ھەستايەوۈ و ھاۋەلان ۋتيان: «خۇ ئەوۈ تەرمى يەھوودىيەكە»،

پىنغەمبەر (د.خ) فەرموۋى: «ئايا ئەۋىش نەفسىك نىيە؟» منىش

ۋەكو شوپىنكەۋتوۋىيەكى پىنغەمبەرى خودا دەلىم: «ئايا ئەۋىش

نەفس نىيە؟»

ۋتى: ھەموو ئەو ھونەرمەندانە دەچنە دۇزەخەوۈ و ئەوۈش

خراپترىن چارەنوۋسە.

ۋتم: پەنا دەگرم بە خودا، بانگەشەى خودايەتى دەكەيت؟ ئايا

نازانىت پىنغەمبەرى خودا (د.خ) دەگىرتەوۈ: «پياۋىك ۋتويەتى:

«خوداي گەۋرە لە فلان كەس خۇش ئاپىت، خوداي گەۋرەش

ۋەلامى دايەوۈ و فەرموۋى: «ئايا بانگەشەى خودايەتى دەكەيت؟

ئەما من لە فلان كەس خۇشبووم و كارەكانى تۇشم ۋەرنەگرت).

بۇيە وريابە قسە بەك لە زارت نەيەتە دەرموۋە كە بېيىتە ھۇي بە
فېرۇدانى كار و كىرموۋە كانت.

وتى: چۈن خوداى گەورە لە كەسانىك خوشدەبىت كە
گومرايوون و گومراييان دەكرد؟

وتم: خوداى گەورە لە ھەر كەسنىك خوشدەبىت، ئەگەر
بىھويىت. ئەو كار بە دەست و بە دەستەلاتە. ھەر ھەم بەخشندە و
مېھرەبان و دلسۈزە. ھەر كارىك ويىتى لەسەر بىت، دەيكات.
دواى ئەو تۈ لە كوئ دەزانىت كە لىنى خوش نابىت. ئايا تۈ
لەگەلىدا بوويت كاتىك لەناو جىگەي نەخوشىدا كەوتىبوو؟ ئايا
ناكرىت لە نىوان خۇي و خودادا تۈبەي كىر دىبىت و خوداى
گەورەش لە تەواوى تاوانەكاننى خوشبوويت؟ ئايا ناكىرت كارىكى
چاكەي كىر دىبىت كە زۆرىكى خەلك پىنى نەزانن و بېيىتە ھۇي
شەفاعەت لە گۆرە كەيدا؟ ئايا چىرۈكى ئەو داوئىن پىسە نازانىت
كە خوداى گەورە لىنى خوش بوو؛ چونكە سەگىكى لە تىنويىتى
رەزگار كىرد؟

وتى: بەم قسانەي تۈ بىت، ئىتر تەواو. خەلك گوناھ دەكەن
و ياخى دەبن، دواتر دەلىن: «خودا بەخشندە و مېھرەبانە»!

وتم: وا ئالىين، بەلكو جياوازيە كە لە نىوان مامەلەي ياخىبوو
لەگەل خودا و مامەلەي خەلك لەگەل كەسى ياخىبوودايە. كەسى
ياخىبوو دەكرىت ھەمىشە بەرانبەر خودى خۇي دلەرەق، بىيەزەيى
بىت و بەردەوام سەرزەشتى خۇي بكات، بەلام مامەلەي خەلك
لەگەل ياخىبوو پىويستە مامەلە كىر دىكى بە بەزەيى، دلسۈزانە و
مېھرەبانانە بىت. ھەر ھەك چۈن پىنغەمبەرى خودا (د.خ) بە ھەمان
شېئە مامەلەي لەگەل ھەلە كاران و ياخىبوواندا دەكرد. كاتىك

مه‌يخوره‌كه هاته خزمه‌تي پيغه‌مبهرى خودا، پياويك پنى وت:
 «نه‌فره‌تي خوداي ليبيت، چهند زووزو بهم تاوانه‌وه ديتسه‌وه!»
 پيغه‌مبهرى خودا فهرمووي: «نه‌فره‌تي خوداي ليمه‌كه، نه‌و خودا و
 پيغه‌مبهره‌كه‌ي خو‌شده‌ويت». سه‌رنج بده، پيغه‌مبهرى خودا(د.خ)
 چون خو‌شه‌ويستى خوي و خوداي بؤ مه‌يخوره‌كه چه‌سپاندا تو
 له چ ئاستيكي ئهم هه‌موو په‌ند و داناييه‌دايت؟ بؤچى پيت باشه
 ته‌نيا به ريش و جلو به‌رگ، شوين ريبازى پيغه‌مبهرى خودا
 بكه‌ويت، به‌لام له ميهره‌بانى، ره‌وشتجوانى، چؤنيه‌تي مامه‌له‌كردن
 له‌گه‌ل دروستكراوانى خودادا شويني ناكه‌ويت؟!

وتى: ئايا سووكايه‌تي به ريشم ده‌كه‌يت؟

وتم: دووربيت خودايه، نه‌گه‌ر سووكايه‌تي به سونه‌تيكي
 پيغه‌مبهرى خودا بكه‌ين، به‌لكو ده‌ليم له هه‌موو روويه‌كه‌وه
 شانازى به پيغه‌مبهرى خوداوه بكه‌ين، نه‌ك ته‌نيا گرنگى به
 لايه‌نى رووكه‌ش بده‌ين و ناوه‌رؤكمان له‌بيريجيته‌وه.

وتى: به‌لام ريش واجبه، نه‌ك سونه‌ت!

وتم: براكه‌م هه‌تا نه‌گه‌ر واجيش بيت، به‌لام بابيه‌تي ئيمه
 ليره‌دا ريش نيه، به‌لكو باسنيكي له‌وه گه‌وره‌تر و قوولتره.

وتى: واته ده‌لييت له ئاييندا بابيه‌تي لاوه‌كى هه‌ن، نه‌وه‌ك
 قوول؟

وتم: لا حول ولا قوه‌ الا بالله.. وا دياره تو ناته‌ويت گفوتگو
 بكه‌ين، به‌لكو ده‌ته‌ويت ده‌مه‌قالي و شه‌ره قسه بكه‌ين. ليم
 بگه‌رئ داواي ئيزن بكه‌م، ئاشكرايه جياوازي له بووني پيشينه،
 ياخود گرنگايه‌تي هه‌ريه‌كه‌ماندايه. نه‌گه‌ر خودا مۆله‌ت بدات،
 كاتيكى تر كۆده‌بينه‌وه.

وتی: بہلکو پئیوستہ من داوای نین بکھم کہ لہ گہل ریش
تاشراوینکی وہ کو تودا دادہ نیشم!
وتم: خودای گہورہ پاداشت بہ خیر بداتہ وہ.
ہہریہ کیکمان بہرئی خویدا رویشٹ.
(گفتوگویہ کی خہ یالی)

دواتر له گهل عره بډا!

نیستا که دهنووسم، له باریکی پر له ناویندیدام بۇ بارودوخی
عره ب، بۇ رهوشت، سستی و بتریزی عره ب.
مه بهستم هموو عره ب نییه، من همیشه دزی گشتگیرکردنم
و ده زانم که به شینکی که می عره ب، مایه ی خیرن. هروه ها
نه وه کیفایه ته که پیغمبری خودا (د.خ) عره به، به لام به داخه وه
زوریکی عره بیس مایه ی خه من. نازانم نه مه په یوه ندی به بوماوه
یان کesh و ههوا، یاخود نه وه خوراکه وه ههیه که ده یخوین، یان
چی.. بۇچی نیمه بهوشیوه یهین؟! پینش نه وه ی هیچ که س ره خه
له قسه کانم بگریت، برؤن و به شه قامه کانی ولاته عره بییه کاند
بگهرین، به چاوی خوتان نه وه گندهلی و بیویژدانییه ببینن. برؤن و
له ولاتانی عره بډا سه یری دۇخی سه رئاو وده ستشوره کان بکه ن و
دواتر خوتان بریاری له سه ر بده ن، پینش نه وه ی بین و ببه زه بیانه
حوکم به سه ر مندا بده ن.

نیستا که دهنووسم به نه زمونیکدا له گهل چوار پرؤزه ی جیاواز
و کهسانی جیاوازا له سالی (۲۰۰۵) دا تیپه ریوم، به لام هیچ یه کیک
له وه پرؤزانه پابه ندی کاتی دیاریکراو نه بوون. یه کیکیان چوار
مانگ، نه وه ی تر پینچ مانگ و دانه یه کی تر سی مانگ له کاتی

دیاریکراوی خوی دواکوت. نهمش سره‌رای نهو دهرده‌سهریبه‌ی
که له‌گه‌ل مامه‌له‌ی هه‌ندیک که‌سدا چه‌شتم. نه‌بوونی دلسوزی،
جوان به‌جینه‌گه‌یاندنی کار، گرنگه‌دان، قسه‌ی زور و نیشی که‌م.
هموو نه‌وانه‌ی کارم له‌گه‌لدا کردن که‌سانی باش و به‌ره‌وشت
بوون، به‌لام باشبوون به‌س نییه. من باشیم ناوینت، ده‌ستکه‌وتم
ده‌وینت. ریز و پابه‌ندبوونم به‌ به‌لین و ریککه‌وتنه‌وه ده‌وینت. نایا
من خه‌مون ده‌بینم؟ نایا نهم داوکاریبه‌ مه‌حاله و ناتوانریت له‌سهر
نهم رووی زه‌ویییه‌ی که‌ تیایدا ده‌زین جینه‌جی بکرت؟ باشه
پنویست ده‌کات بچم بو مه‌ریخ، به‌لکو له‌وئ مه‌خلوقاتیک هه‌بن
پابه‌ندی به‌لین بن و قه‌دری بگرن! یان پنویست ده‌کات بچم بو
ولاتانی رۆژئاوا-کافره‌کان به‌ قسه‌ی هه‌ندیک، به‌لکو له‌وئ نه‌و
مامه‌له‌ نیسلا‌میانه‌ بیینم که‌ لیره‌ ناییینم؟

بوچی کاتیک ده‌چه‌ فرۆکه‌خانه‌ی دانیمارک، هه‌مووان
به‌ خه‌نده و ریزه‌وه مامه‌له‌ده‌که‌ن، به‌لام کاتیک پی ده‌خه‌مه
فرۆکه‌خانه‌ی ولاته‌ عه‌ره‌بییه‌کان، هه‌موو گرژ و مۆن، وه‌ک
بلیت که‌شه‌که‌ به‌ نه‌نفلونزای نا‌ومیدی، له‌خۆ‌بابی‌بوون و گرئ
ده‌روونییه‌کانه‌وه بار‌گای کرابیت؟!

بوچی ئیمه‌ کار‌دانه‌وه‌مان هه‌میشه‌ دل‌ره‌قانه‌یه؟ بوچی کاتیک
هه‌ندیک که‌س ده‌یانه‌وینت پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سه‌ریخه‌ن، ده‌چن هه‌لکه
له‌ بالیوز‌خانه‌ی ئه‌مریکا ده‌گرن؟ وه‌ک نه‌وه‌ی به‌م کاره‌یان پشتیوانی
پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن، به‌لام جگه‌ له‌ شیواندنی وینه و که‌سایه‌تی
پیغه‌مبه‌ر، هه‌چی تریان نه‌کردوه‌! نایا هه‌چ موسولمانیک هه‌یه
پنشیب‌نی نه‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا بکات که‌ هه‌لکه‌ له‌ بێنا
بگرت؟

هه‌ندىك كه‌س ده‌لێن: «كه‌ تۆ هه‌میشه‌ گه‌شتىگر كردن
 ره‌تده‌كه‌يته‌وه‌، به‌تا‌بیه‌ت له‌سه‌ر رۆژئاوا. ئێستاش دێیت و گه‌شتان
 له‌سه‌ر عه‌ره‌ب ده‌كه‌یت!» ده‌لێم: «گه‌شتان نیه‌، به‌لكو قامچیه‌كه‌
 له‌ خود». به‌لامه‌وه‌ گرنگ نیه‌ نه‌گه‌ر كورێ درواسته‌كه‌مان نه‌زان،
 یاخود لاسار بێت، به‌لام نه‌گه‌ر كوره‌كه‌م یان یه‌كێكى تری
 خه‌زانه‌كه‌م، یاخود خۆم لاساربووین؛ نه‌وا به‌رپرسیاره‌تی منه‌ كه‌
 به‌رانبه‌ر به‌وان و به‌رانبه‌ر به‌ خودی خۆشم. دلهرق و بیه‌زه‌یی به‌م.
 ئاماژه‌ی قورئانی پیرۆز بۆ پێغه‌مبه‌رى خودا (فلعلک باخع نفسک
 علی آثارهم)، كه‌واته‌ پێغه‌مبه‌رى خوداش لۆمه‌ی خۆی كردوه‌..
 ئیتر بۆچی ئێمه‌ی عه‌ره‌ب خۆمانمان پێ گه‌وره‌یه‌ و پێمان وایه‌
 باشتترینی هه‌ر ئومه‌ه‌تیکی، له‌ کاتێکدا له‌ ئاستی خوداره‌وه‌ی
 ئومه‌ه‌تانى تروه‌ین؟ خۆزگه‌ خاوه‌نى ئیسلام نه‌ده‌بووین، نه‌و کاته‌
 پۆزشینکمان بۆ حالى خۆمان ده‌بوو، به‌لام کاره‌ساته‌كه‌ نه‌وه‌یه‌ كه‌
 خاوه‌نى باشتترین ئایین، کتێب و په‌يامبه‌رىن، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش
 كه‌وتووینه‌ته‌ ئهم شکست و دارمانه‌وه‌.

ئه‌بو غریب، به‌ندییه‌کانی گوانتانامۆ، داگیرکردنی فه‌له‌ستین،
 کوشتارگه‌که‌ی بۆسنه‌، نه‌هامه‌تى و ده‌رده‌سه‌رى کشمیر، برسی‌تى
 نه‌یجه‌ر، رووخاندنی عێراق و ریکخه‌ستنی گروپی تیرۆریستی قاعیده‌،
 هه‌مووی ناسۆری و تراژیدیایه‌. نه‌گه‌ر له‌م رۆژانه‌دا پێغه‌مبه‌رمان له‌نیو
 ده‌بوو، وازی له‌ خه‌و ده‌هێنا، هیممه‌تى ده‌کرد و نه‌و رووداوه‌ زۆر
 زیاتر ده‌بوونه‌ مایه‌ی توو‌ره‌بوونی، وه‌ک له‌ دروستکردنی کاریکاتێرێک
 كه‌ نه‌ به‌ خواردن قه‌له‌و ده‌بێت، نه‌ برسیه‌تیش دادی ده‌دات..
 بۆچی ئهم‌رۆ رووداوه‌کانمان پێچه‌وانه‌ کردوه‌ته‌وه‌؟ به‌ کاریکاتێرێک
 توو‌ره‌ ده‌بین، به‌لام نه‌و نه‌هامه‌تیانه‌ توو‌ره‌مان ناکه‌ن؟ ئایا نه‌مه‌

لە پىئوھردا ھاۋشىۋەبوونە؟ يان لەبوونى گىرگىيە كانمىناندا گىرگىيە
 ھەيە؟ يان تىنەگەشتە لە تەرازوۋى كارەكان؟
 سوۋدى ئەۋەدى دەيلىم بۇ خۇنەر چىيە؟ لەۋانەيە ھېچ شىتەك!
 لەۋانەيە ويستىيەم بۇ تەنيا جارىك لە تىروانىنى گەشپىنەنە و
 ئەرنىيەكانى خۇم دەرىچىم و كەشەكە بۇ دۇخىكى ئاۋمىندى و
 نەرنىنى بگۇرم. مەگەر ئاۋترىت كە بوونى گۇرانكارى لە ژاندا
 كارىكى باشە! كەۋاتە ئەم جۇرە ستايلى نوۋسىنەنى مەنىش،
 گۇرانكارىيە و ئەم گىرى كۆپرە دەروۋىيەش بۇ ئىۋەى خۇنەر
 جۇرىكە لە گۇران!

دەيان وتارى گەشپىنەنە و ئارامم نوۋسىۋە كە يارمەتى
 ھۇشياربوونەۋەى ئوممەت دەدەن. ئەمىرۇ بۇ يەكەم جار، تەنيا
 وتارىك دەنوۋسم كە تىيدا ئامازە بە ھەستى پىر ئاۋمىندى و
 خەمى خۇم دەكەم. ھەندىك جار پىۋىستمان بە گۇرىنى شىۋاز
 و قامچىدان لە نەفسى خۇمان ھەيە. قامچى لە نەفسى خۇدان،
 كارىكى سەختە و ھەموو كەسنىك قىۋولى ناكات، ھەندىك زياتر
 پىتى دادەمركىتەۋە و ھەندىكى تىرىش ھۇشياردەكەتەۋە.

ئەم وتارەم نوۋسى و دەزانم كە ئەمە شىۋازى مەن نىيە، دەزانم
 كە بە دلى ھەندىك كەس ئابىت و ئەۋەش دەزانم كە جۇرىك
 لە گىشتىگىر كەرنى تىدايە. لەۋانەيە ويستىيەم ئەۋە بە كەسانىك
 بگەيەنم كە مەن كەسنىكى نمۇنەيى نىم، كە قسەكانم ھەموۋى
 جوان و گولۋى بىن، سسەرەراى بىروايەكى زۇرم بە گەشپىنى،
 بە چەند حالەتتىكى دەگمەنى نەرنىنى و بىھىۋايىشدا تىدەپەرم.
 ئەمىرۇش يەككىكە لەۋە حالەتە دەگمەنەنە و ھەستەم كەرد كە مافى
 خۇنەرە ئەۋە لايەنەشم بىيىن.

بهراستی کاتیک له دهنیمارک بووم. داخم بو خوم، نه تهوه کهم،
تایینه کهم و پښه مېره کهم ده خودارد. له خورا که مته رځه مین، مافی
پښه مېره کهمان نه پاراست و به خه لکمان نه ناساند. به لکو کاتیکیش
ویستمان پشٹیوانی لی بکهین، وینه ی نهو زاته مان شینواند.

پښم وایه که موسولمانان سهره تا پښو یسته پښه مېره که ی
خویان به باشی بناسن، دواتر خه لکی پی تاشنا بکهن. سهره تا
سوننه ته کانی جینه جی بکهن، دواتر پشٹیوانی لیکه ن؛ تا به
هوی نهوانه وه ناوبانگی له که دار نه بیت. نازانم نه مه له ناخی
هنديک که سدا، پشٹیوانیکردنی پښه مېره، یاخود پشٹیوانیکردنی
نهفس، ناره زووی تووره بوون، رق و کینه ی شارلوه یه.

یاخود لهوانه یه کیشه که له عقل، هوش و بیري مندا بیت،
لهوانه یه دؤخی عهره ب زورباش بیت و هزر و هوشی من گومرا
بووبیت. خودای گه وره زاناره. بهراستی له ساهه وختیکی پر
له تاشویدا ده ژین که داناکانیش دوش دامابوون و ناتوانن په ی
بهراستییه کان بهن. نازانن کامه شارستانییوونه و کامه درنده ییه.
له سره بیروبوچوونی موچه مه د سوبچی که ده لیت: «بهردیک
نه زانیک بیخاته چالیکه وه، به هه زار زانا بویان دهرنایه».

هاوار نه ته وه ی ئیسلام بیدار نه وه!

باوه‌دارنك و بيباوه‌رنك

به سەر سامبیه‌کی زۆرهوه، له به‌ردهم په‌یوه‌ندی نیوان
خۆشه‌ویست (د.خ) و ئەبو تالیبی مامیدا راوه‌ستاوم. په‌یوه‌ندی
نیوانیان یاسا و دانایی زۆری تێدا‌یه:

۱- په‌یوه‌ندییه‌کی خۆشه‌ویستی، ریز و به‌ها له نیوان باوه‌دارنك
و بيباوه‌رنكدا! ئەم په‌یوه‌ندییه له‌سەر بنه‌مای خۆشم ده‌وێت و
ریزت لام هه‌یه دروست‌کراوه. هه‌رچهنده جیاوازیی زۆر له نیوان
بیروباوه‌ر و ئایینه‌که‌یاندا هه‌بووا سه‌یری وت‌هی ئەبو تالیب بکه
به‌ پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌لێت: «برازا! هه‌رچی ده‌لێت، بێلێ. سوێند
به‌ خودا! نایه‌لم که‌س ده‌ستت بۆ به‌ریت»، سه‌یری خه‌مباری
پێغه‌مبه‌ر (د.خ) بکه، کاتی‌ک له‌ یه‌ک کاتدا خه‌دیجه و ئەبو تالیب
کۆچی دوا‌یی ده‌که‌ن، ئەو سه‌له‌ ناو ده‌نێت به‌ سالی خه‌مباری.
ئهمه زله‌یه‌کی میهره‌بانیه‌یه به‌ روخساری هه‌موو ئەو که‌سانه‌وه
که ده‌یانه‌وێت مرۆفایه‌تی و مرۆفایه‌تی له‌به‌ری موسولماناندا دارن،
ده‌یانه‌وێت رق و کینه‌یان به‌رانبه‌ر بيباوه‌ران له‌سەر رووی زه‌ویدا
زیاتر بکه‌ن. ئەمه رێبازی پێغه‌مبه‌ر نییه و بگه‌ر له‌ ژیا‌تی
پێغه‌مبه‌ریشدا بوونی نه‌بوو.

۲- سه‌رکه‌وتن و هاوکاری بۆ موسولمانان، زۆرجار له‌ که‌سانی

دیکه‌ی بیباوه‌ریشه‌وه دروسته وه‌رگیریت. نه‌بو تالیب له سه‌ره‌تای بانگه‌وازوه ره‌لینکی زور گه‌وره‌ی له پاراستنی پیغه‌مه‌ردا (د.خ) هه‌بووه. پیغه‌مه‌ر نه‌یفه‌رموو: تو بیباوه‌ریت و تا نه‌یه‌ته ناو نایینه‌که‌مه‌وه پنیوستیم به هاوکاری تو نییه! له‌هه‌مان کاتدا نه‌مه‌وانه‌یه‌کی به‌سووده بو موسولمانان که خوو به داناییه‌وه بگرن و سوود له هه‌رکه‌سینک وه‌ر بگرن که ده‌یانه‌ویت هاوکاری بانگه‌وازه‌که‌یان بکات، یان بو شه‌وی له‌سه‌ر نایینه‌که‌یان بین به هاوکار و یارمه‌تیده‌ریک. له ژبانی پیغه‌مه‌ردا (د.خ) ده‌یان بیباوه‌ر ده‌بینیت که ره‌لینکی گه‌وره‌یان، له لایردنی سزا و نازار له‌سه‌ر موسولمانان، بینیه‌وه. ژبانی هه‌ر که‌سینک له‌وانه، پنیوستی به نووسینی بابیه‌تیکتی ته‌واو هه‌یه.

۳- ده‌بینت بانگه‌واز ته‌نیا په‌یامی ئیسلامی بگه‌یه‌نیت. ره‌نویسی کردن و هیدایه‌ت لای خوداوه‌یه. نه‌مه‌وته‌یه‌کی زور به‌ربلاوه، به‌لام جیبه‌جینی ناکه‌ین. کاتیک گه‌نجینک گوئ بو وته‌ی بانگه‌وازیک ناگریت، تووره‌ ده‌بینت و ده‌یه‌ویت به زور و له گه‌نجه‌که بکات که گوئ بو وته‌که‌ی بگریت. نه‌م کاره زور لیکردن له‌خوناگریت. خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: (أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ). واته: «ته‌رئ تو زور له خه‌لکی ده‌که‌یت تا باوه‌ره‌بینن؟» ته‌ماشای پیغه‌مه‌ر (د.خ) بکه له‌کاتیکدا نه‌بو تالیب له‌سه‌ر جینگای مردن بوو، پنی ده‌فه‌رموویت: «ملمه... بلی: لا اله الا الله»، یه‌ک وشه‌یه و لای خودا کاره‌کانت بو ئاسان ده‌کات». خه‌می پیغه‌مه‌ر (د.خ) نه‌وه‌یه که ره‌نویسی بکات، به‌لام خودا شه‌وی که خوی ده‌یه‌ویت شه‌وه ده‌کات: (فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ).

۴- ئەخلاق پىۋىستى بەۋە نىيە كە ئىماندار بىت. ئاخىر ئەبو تالىب رەۋشنىكى بالاي ھەبوو. مامەلەي لەگەل خەلكدە شىرىن و خوشبوو و ئازارى كەسى نەدەدا. كەچى پروادارىش نەبوو. بۇيە ئەخلاق بە تەنيا پىۋىست نىيە و پىۋىستە ئىمان و ئەخلاق پىنكەۋەين. پىۋىستى بە نويز و راستگويى، بە رۇزۋوگرتن و پاكزى، بە زەكات و كارى تەۋاو، بە رۇيشتن بۇ مزگەوت و رووخۇشى ھەيە. پەرستش و بەندايەتى دەست لەناو دەست، ھەردوو لايەنەكە پىۋىستە لە مەۋفدا بوونى ھەبىت.

۵- نەرىت كەسىتى مەۋف كويز و ويران دەكات. ئەۋەي رىگرى لە ئەبو تالىب كەرد كە پروابەئىت تەنيا دابونەرىتى باۋاپىرانى بوو؛ بۇيە دەبىنى كاتىك خەرىك بوو دەمەرد، ئەبو جەھل ھات بۇ لاي و، پىنى وت: «ئەبو تالىب، ئايا دەتەۋىت پىشت لە ئايىن و نەرىتى عەبدولموتەلىب بىكەيت؟» مەن لەم سەردەمەي ئىستامدا، تىكەلەيەك لە نىۋان ئايىن و نەرىتدا دەبىنم كە واپىكردوۋە بە بى ھۇشيارى ئايىنى، رىگە لە خەلەك بەر تەسك بىكەتەۋە يان بە پىچەۋانەۋە دەيەۋىت ئايىن بىتاۋىنىتەۋە و بە بى ھىچ ياسايەك بە روۋى ھەموو لايەنەكانىدا بىكەتەۋە. ھەرچەند ئىسلام زۇر لەۋانە بالاتر، پاكتر و روۋنترە كە تۇ بىت ئەم ئايىنە سنووردار بىكەيت و بە نەرىتى ولاتىك، گەلىك يان تىرەيەكى ديارىكراۋەۋە وابەستەي بىكەيت!

خودايە مەۋفايەتى و دانايى بۇ موسولمانان بىگەرنىتەۋە و خوشەۋىستيان بىكەيت؛ بۇ ئەۋەي بىتۋان رىنۋىنى خەلكى دىكە بىكەن.

سعودی و هیندی

موسولمانان! هاوارم بؤ ئیوه نهو به که به هوی ئایینه که تانهوه،
خوتان به سهر بیباوه ریدا ههلمه کینشن؛ چونکه نهو خودایه ی که
رینوینی ئیوه ی کردووه، ده توانیت له ساتینکی زور کهمدا نهو
ئایینه له ئیوه ی دابرنیت، رۆژ بروادار بیت و که شهوت به سهرهات،
بیت به بیباوه یان که سینک به رۆژه که ی بیباوه بیت و که
شهو ی به سهردهات، بیت به بروادار. ئیتر نهو رۆژه له خۆباییبوون
و لوتبهرزیت به سهر مرۆفه کانهوه، سوودینکی بۆت نابیت، بهلام
ههولیده هه میشه نه رم و نیان و خوشه ویست بیت؛ بؤ ئه وه ی
رینوینی خه لکانی دیکه بکه یت. سوپاس و ستایشی پهروه ردگارت
بکه که رینوینی کردوویت بؤ ئیسلام، به رانبهر به سهرجه م
بوونه وه ران خاکی و ساده به.

ئه ی که سی ملکه چ! به گوێرایه لی و به ندایه تی، خۆت له که سی
تاوانبار به گه وره تر مه زانه؛ چونکه نهو خودای پهروه ردگاره ی که
تۆی رینوینی کردووه، توانای ئه وه ی هه یه که نهو ئایینه له
ساتینکی کهمدا له تۆ دابرنیت و بیت به بیباوه و نهو که سه ی
که تاوانبار، بیت به که سینکی بروادار له وانه یه تاوانیک که سهر
شۆری و تیکشکانی به دوا دا دیت، باستر له به ندایه تییه ک بیت که

له خوځایېسوون و خوځه گه وره دازانینی لڼوه په یدا بېیت:-

نهی که سی سعودی! به سعودی بوونی خوځته وه، خوځ به سهر
هیندیه کدا به گه وره مه زانه؛ چونکه نه و خودایه ی که وایکړدوه
نه مړو سعودیه دوه لمه ندبیت و هیند هه زار بېیت، ده توانیت
له شو روژیکدا نه و یاسایه پیچه وانه بکاته وه و بېینیت که
کریکارانی سعودی له ولاتی هیندا بلاوېنه وه. هیچ که سیک
به سهر ده سته لاتی په روه ردگارا توانای نیه! مړوځ بو هینده
له خوځاییه و به بوونی ره گه زنامه یه ک که خودا پتی به خشیوه،
له خوځی ده گوږیت؟ نایا کاتیک له دایکبوویت، سه یرت کردوه
که په ساپورتیکی سه وزت هیه؟ سوپاسی خودا بکه له سهر نه و
به خشینه ی پتی داویت که نه و ره گه زنامه یه ت هیه، خاکیه
به رانبر به مړوځه کان؛ بو نه وه ی به خشینی ولاته که ت زیاتر بېیت.
نهی دوه لمه نندا به هوځی دوه لمه ندبته وه، خوځ به سهر خه لکی
هه زاردا به گه وره مه زانه. نه م له خوځوځوځرانه ت، نه ناسین و نه
شاره زایته به رانبر به په روه ردگار-که خوځی خاوه نداری هه موو
شتیکه- سه رجه م داریه که ت خودا خاوه نیه تی و له ساتنیکي
که مدا ده توانیت نه و داراییت لڼی دابریت. پاک و بڼگه ردی بو
خاوه نی سه رجه م به دیه ینراوان.

پرسپاریک له شوانیک کرا: «کڼی خاوه نی نه م مالاته یه؟»
وتی: «نه وه هی خودایه و لای منه!» هه روه ها سه رجه م دارایی،
ته ندروستی، مال و سه یاره، هیچیان هی تو نین. نه وه له
بیټا گایته وه یه که شانازی به دارایی و شتانیکه وه بکه یت که تو
خاوه نی نیت!

نه گهر نه م نمونانته به وردی خوځنده وه، نه و کاته له

ماناي ئەو نزاىەى خۇشەوېست (د.خ) تېدەگەيت: «خودايە! بۇ
چاوتروكاندىكىش، مەمدە دەستى خۇم». بەلام خۇشەوېستان،
چاوتروكانىك داينەمۇى ئەو دەكات كە كەسىتى و ژىانت بە
گشتى، بۇ باشتىن يان بۇ كەسىكى خراپ، بگۇرېت. پەنا
بەخودا... پاك و بېگەردى ئالوگۇر كەرى دلەكان.

به‌شی چوارم
پازەکان لەبارەى پووداوه‌کانمۆه

ببوره پیغه مبهری خودا!

ئهوهی له ناخمدا دیت و دهروات، له ههست و سۆز و شلهزان،
دوای ئه و رووداوانه ی به سهر موسولماناندا دیت، ههست به
تیکه له یهک له تووره بوون، په زاره، میهره بانی، شهرم، نه هامة تی و
هیا ده کهم.

ههست به تووره بوون ده کهم که هه ندیک کرده وهی تیرۆریستی
به ناوی خوداوه یان به ناوی ئیسلامه وه له م سهرده مه ی
ئێستادا ده کریت. سهرده میکه که که سی نارام و له سه رخۆ، تیایدا
سه رگهردانه. سهرده میکه که پیوانه کان تیایدا ئاوه ژوو بوونه وه ته و
گۆراون، گهنجان هینده سه رگهردان بوون که هیچ نیوه ندیک له
نیوان ئه وان و تایندا نییه.

ههست به شهرمه زاری ده کهم که کهسانی بیتاوان و پیاوانی
ئاسایش موسولمانانیش له کرده وه تیرۆر سیتییه کاند ده بنه قوربانی.
ئازاره که له وه دایه که به دهستی موسولمانان ئه م کارانه نه جم
ده دریت! ئه مه قۆره که ی زیاتر خهست کردوه ته وه و خه م و
په زاره که ی زیاتر کردوه.

له بهرده م پیغه مبهری خودا (د.خ) ههست به شهرم ده کهم؛
چونکه ئیمه تاینه که ی ئه ومان شیواندوه. ئه و تاینه جوانه مان

به شیوا و ناشیرینی له بهردهم دنیادا نمایشکردووه. کسانى
 بیتاوان ده کوژرین، قوتاخانه کان ده تهقینرینهوه، مندا لان به
 بارمه ده گیردین، موسولمانان سهرده بن، هه موو نهم کارانه به
 ناوی نایینهوه! ببوره پیغه مبهری خودا... ببوره ئیمه نه مانتوانی
 نوینه رایه تی نهو فرموده ی پهروه ردگار بین که له سر تو
 ده فرموویت: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) و پیچه وانه که یمان
 نیشاندا. ببوره ئیمه نهو پیناسه ی تۆمان بو جیهان نه کردووه
 که تو چند میهره بان، لیبوره ده، میانره و خاکیبوویت. ببوره
 پیغه مبهری خودا!

ههست به سۆز و میهره بانی تو بو نهو که سانه ی که نهم
 کاره تیکده رانش نه نجام ده دن، ده کم. گه نجانیک هه ن که
 شانازیان پیوه ده کم و پینان پی ده کهن و ریگه یان و نکر دووه،
 واگومان ده بن که نهوه کاریکی باشه کردوو یانه. ئایا که سینک
 نییه نهو فرمایشته ی خوشه ویستیان (د.خ): «جویندان به
 موسولمان تاوانه و کوشتنی بیتاوه رییه» پی بلیت؟ ئایا که سینک
 نییه نهو فرموده یه یان پی بلیت که ده فرموویت: «هه که سینک
 نازاری که سینکی ناموسلمانی ناو کۆمه لگه ی ئیسلامی بدات، نهوه
 نازاری منی داوه. هه رکس نازاری منیش بدات، نهوه نازاری
 پهروه ردگاری داوه»؟

ههست به په ژاره ده کم که ناسایش له ولاتانی ئیسلامیدا
 نییه. ته نانهت له شاره که ی خوشه ویستیشدا که له رووی
 ناسایشه وه یارێزراوترین شاری سه رزه وییه. خه لکی لهم ناوچه یه دا
 ده یان ساله به ناشتی و خوشی ژیاون، نهوه تا ئیستا ده بینى له
 بهرچاوی خۆماندا خه ریکه ناسایش لهو شاره شدا نامینیت!

بیتومیدیش نیم، هیوام وایه بهرپرسان و بانگخوازان ههستن.
دایکان و باوکان و کۆمه‌لگه ههست به‌وه بکه‌ن که له‌به‌رده‌م
په‌روه‌ردگاردا، که چی به‌سه‌ر گه‌نجانمانی گهلانی ئیسلامیدا دیت،
به‌رپرسیارن. به‌رپرسیارن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌بیئت گه‌نجان به‌ره‌و
ئایینی راستی بگه‌رێننه‌وه. به‌رپرسیارن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێویسته
گه‌نجان به‌که‌ناری ئاسایشی و ئارامیی هه‌زری، رۆحی، سۆز و
عاتیفی و جه‌سته‌یی بگه‌یه‌نن.

وته‌یه‌کی محهم‌د غه‌زالیان بۆ ده‌گێرمه‌وه که ده‌فه‌رموونیت:
«بلاوبونه‌وه‌ی کوفر له‌ جیهاندا، نیوه‌ی تاوانه‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆی
موسولمانانه که به‌ وته‌ نابه‌جی و کرداره‌ دزیوه‌کانیان، وێنه‌ی
خودایان له‌ به‌رچاوی خه‌لکدا ناشیرین کردووه‌».

حسبي الله ونعم الوكيل

زەمىنلەر زەكەنى ئاسىيا... سزا يان مېھرەبانى؟

زۇرچار كە زەمىن لەرزەيەك لە جىگەيەك دەدات، راستەوخۇ بۇچوونى خۇمانى لەسەر دەردەپرېن و باسى خەشم و توورە بوونى پەرورەدگار دەكەين كە بەسەر ئەو جىگەيەدا دابارىو: چونكە بەھۇى زۇر تاوانكردننى خەلكىيەوہيە. تەننەت لە تۇرە كۈمەلايەتى و مالپەرەكاندا بەو شىوہيە باس لەو بابەتە دەكرىت. رېگەم بىدەن لىرەدا چەند ھۆكارىكى دىكە لەسەر ئەو زەمىنلەرزانە بىخەمەرۇو: ۱ - بەخشندەيى و بەخششى پەرورەدگار: بۇ ئەوئىمە ھەست بىكەين كە ئەو زەمىنلەرزانە بوونەتە ھۇى رېگىرى رووداوى سروسشتى گەرەتر كە جگە لە خودا، كەس نايزانىت-ھەندىك زىان سوودى ھەيە. - خودا شارەزاترە.

۲- مېھرەبانىيە، كاتىك ھەندىك لە ھەزارەكان دەمرن، رەنگە لە ئاخىرەتدا خودا جىگەى باشتر و شوئىنى گونجاوترى بۇ دانابىن. ئاخىر دۇنيا ھىندەى بالە مېشولەيەك لای خودا سەنگى نىيە.

۳- مېھرەبانى خودايە بۇ زىندووەكان؛ بۇ ئەوئى خەلك بگەرئەوہ و پەشىمان بىنەوہ، تا بە رووداوى ھاوشىوہى ئەوہ لەناو نەچن.

۴- مېھرەبانىيەكى دىكەيە بۇ زىندووەكان؛ بۇ ئەوئى بە ھاواريكردننى كەسە زىان لىكەوتسووەكان، سوود و چاكەى زياتر

بخه‌نه‌سه‌ر چاکه‌کانیان.

۵- میهره‌بان‌ی پ‌روه‌ردگاره، نه‌وه‌مان بیرده‌خاته‌وه که ئیمه هه‌موومان له‌ مرو‌فایه‌تید هاوبه‌شین. ب‌نیمان چ‌ون به‌خشین و هاوکاریه‌کان له‌ سه‌رجه‌م ناوچه‌کان‌ی جیهانه‌وه، به‌ ب‌ن جیاوازی‌ی ئایینی، ره‌گه‌ز و ره‌نگی پ‌نست گه‌یه‌ندرایه‌ نه‌و جیگایانه‌ی که زیانیان ل‌نده‌که‌و‌یت؛ چونکه‌ هو‌کاریکی مرو‌بی هاوبه‌ش له‌ نیوان سه‌رجه‌م کۆمه‌لگه‌کاندا هه‌یه. ئاخ‌ر ل‌یره‌دا مرو‌فایه‌تی مرو‌ف د‌رده‌که‌و‌یت و پ‌نی ده‌ناس‌رت‌ه‌وه.

۶- میهره‌بان‌یه‌ به‌ زیندووه‌کان؛ چونکه‌ نار‌حه‌تی و ناهه‌مواریه‌کان‌ی قیامه‌تیان بیر ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، بیر‌ی توانا و ده‌سته‌لات‌ی پ‌روه‌ردگاریان ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه.

۷- تاقیر‌کنه‌وه‌ی پ‌روه‌ردگاره؛ به‌ نه‌وه‌ی بزانی‌ت ک‌ی ئارام ده‌گر‌یت و ک‌ی ده‌توق‌یت. (وَلْتَبْلُوْا نَفْسَکُمْ بِئِیْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ... وَتَبْتَیْرَ الصُّرُیْنَ).

من وه‌ک خ‌وم، ب‌روام وان‌یه‌ که زه‌مین‌له‌رزه‌ تووره‌ بوونی پ‌روه‌ردگاری‌ت، تووره‌ بوون پ‌نویستی به‌بوونی هو‌کار نییه، نه‌گر بیه‌و‌یت نه‌جاس‌ی بدات! هه‌ندیک به‌خشین هه‌یه له‌ رووکه‌شدا به‌ ناهه‌مواری د‌رده‌که‌و‌یت... (وَعَسَىٰ اَنْ تَکْزَهُوْا شَیْئًا وَهُوَ خَیْرٌ لَّکُمْ).

خودایه! سو‌پاس به‌ تو له‌ کاتی‌کدا ئیمه پار‌یزراوین و هه‌ندیک له‌ بوونه‌وه‌رات به‌ده‌ست ئازار و مه‌ینه‌تییه‌وه ده‌نال‌ینن. سو‌پاس به‌ به‌خ‌شنده‌یی‌ت و ئارام‌ی، ئاسایش، ته‌ندروستی و خو‌شگوزه‌رات‌یمان.

خودايه! رېنمونږي خه لکي دانيمارک بکه

سه ږي نهو کاردانه وانم کرد که له سر کيشه ځي کاریکاتيره کاني
دانيمارک نه جامدرا، بينيم زوريه بان برتي بوون له:
۱- نه کرښي کالاکانيان.

۲- ناردني نامه ځي نارمزاږي بؤ سفاره ته کانيان.

۳- داخستن و هاگردني پښه نه ليکترؤنييه کانيان.

من بهو خوښه ويستيه بيسنور و له راده به دهره بؤ پښه
مېر (د.خ)، زور خوښحال بووم. نه مه نيشانه ځي نهو بوو که
سوپاس بؤ په روه ردگار، جاريک نوممت سه لاهه ته و خوښه ويستي
بووني هه ځي، به لام له هه مان کاتدا دواي تيرواښ و وردبوونه له
بابه ته، بينيم نهو کاردانه وانم يه ک نامانجي له پشته وه بوو، نهو ښ
پهستان خسته سر حکومتی دانيمارک که داواي لښور دن بکات؛
له سر نهو ځي بهرانبه به موسولمانان کراوه يان له روژنامه کانه وه
نهو بلاويکه نهو: بؤ نهو ځي بزاندن که ښه پيرؤزيه کانمان
پاريژراوه و له کوټاييدا سرده که وين!

ناتوانم ره خه بگرم له سر شتانيکي هاوښيوه ځي نهو هه سته و
نمونږي نهو داواکاريانه، مافي توله له که سيک که سوکايه تي
و گالته به بيرؤزي و هه ستي مرؤف بکات، مافينيکي رڼه پندراوي

مرؤيه كه وهريگيرتوه.

بهلام بهخۇمدا چوومهوه و پرسيام له خۇم كرد، نهگه
 پتغهمبهرا(د.خ) زيندوووياه و له نيماندا بووايه، چۇن مامهلهي
 دهكرد؟ با ئهم وهلامه له ژياننامهكهي وهريگيرن، دهبينن زۇربهي
 بهشهكاني ژياننامهي پتغهمبهرا(د.خ)، له ماوهي (۲۳) سالي
 پتغهمبهرايهتيذا، لهسهر يهك بنهما دهريشت، نهويش نهوهبوو كه
 ههريگيز سهركهوتني بۇ خۇي نهدهويست، ههريگيز لهسهر خودي
 خۇي، له كس تووره نهبووه. دهريپنه قورئانيهكان سهبارت به
 سووكايهتي بيكردن و بهدرؤخستهوهي پتغهمبهرا(د.خ) له لايهن
 كافرانوه، بۇ كهسيك كه رابمينيت، دهريپني سهرسووهرينهرن.
 پتغهمبهرا(د.خ) ههستي به پهزاره دهكرد و پني دهفهرموويت: (فلا
 يحزنك قولهم) ههستي به سهزهنشتي نهفسي خۇي دهكرد و
 پني دهفهرموويت: (فَلَعَلَّكَ بَاحِعٌ تَفَكُّ عَلَىٰ أَمْرِهِمْ إِنْ لَدَيْهِمْ
 بِهَذَا الْحَدِيثِ أَقْنَأُ).

بروام وايه، ئهم رووداوانه لهلايهن پهروهردگاروهه بۇ نيمه
 مرؤف ههليكن، نيمه له پتناسهي پتغهمبهردا(د.خ) بۇيان،
 كهمهترخم بووين. ئهم ئامازهيه تهنيا بۇ كهموكورى نيمه نيه،
 بهلكو بهرپرسياريتي نيمهيه كه شنيوهي كهسينتي پتغهمبهرمان
 شنيواندوه. نيمه هاتووين پتغهمبهرمان به شنيوهي تيروريست،
 بكوز و شهرانگيز نواندوه. ههنديك له موسولمانان، ئهو وينانهيان
 پيشاني رۇژئاوا داوه كه پتغهمبهرا(د.خ) كهسينكه له ههريگيز
 پياوكوشتن و خوئنهشتن ههبيت، ئهو لهوييه. ئيسلاميشيان وهك
 ئاييني مردن له پئناوي خودادا نهخشاندوه، نهك ئاييني له
 پئناوي خودادا ژيان.

رق و كینه یان بۇ خوشەوېستی پېغمبەر(د.خ) و ئىسلام گۇراۋە.
لە كۇتايىدا، زۇر خوشحالام كە ئەمۇ دەربېرىن و ھەستى
خوشەوېستىيە لە ناخى گەنجاماندا بۇ پېغمبەر(د.خ) ھەيە.
بەداخموە، ئەمۇ گالتە جار بە يان بە خوشەوېستمان(د.خ) كرد كە
دەفەر مووېت: «خودايە! رېنموونى (دەوس) بکە و خۇت ھانىيان
بدە» يان دەلېت: «خودايە! رېنموونى سەقىف بکە و خۇت ھانىيان
بدە». مېش دەلېم: «خودايە! رېنموونى خەلكى دانېمارك بکە و
خۇت بۇ ئىسلام ھانىيان بدە».

